

unfoldingWord®

Open Bible Stories

زبان سمنانی
smy

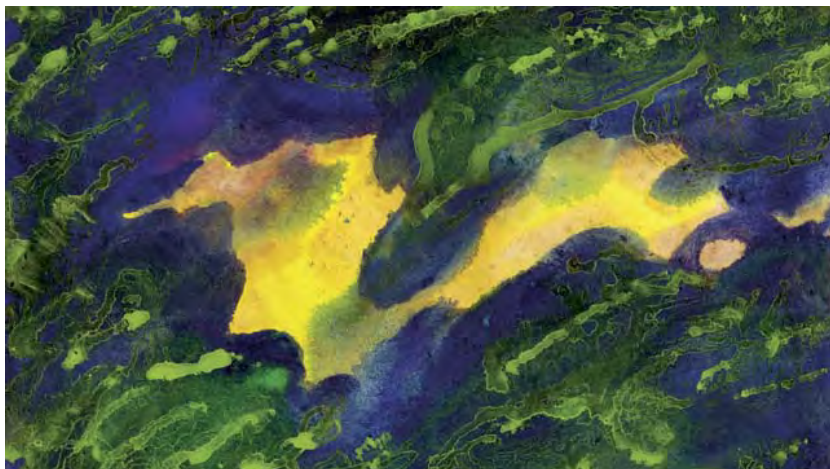
داستان‌های آزاد از کتاب مقدس

Open Bible Stories

5	۱- بیافریند
14	۲- گنا ډله ښه مه
21	۳- بیل
30	۴- ځده پمون با ابراهیمی
36	۵- وځده ای پیری
42	۶- خدا اسحاقی زه آماده ماکره
47	۷- خدا یعقوبی برکت ماده
53	۸- خدا یوسفی و ژو زکھززون نجات مده
62	۹- خدا موسه صدا مکره
71	۱۰- دس پله
78	۱۱- پسخی نورو
83	۱۲- ایسرائیلی خلی خشال بن کو مصر پی مشن
91	۱۳- ځده عد ایسرائیلی زه
100	۱۴- سرگردنی ډله بیابانی
109	۱۵- سرزمینی موعودی
117	۱۶- آدمی برائی نجاتی
127	۱۷- ځده غد با داودی
135	۱۸- تقسیمی پادیشائینی ایسرائیلی
143	۱۹- پغمبری
153	۲۰- تبعید و ورگرد
161	۲۱- خدا وځده ماده کو مسیح مه
170	۲۲- یوحنا تعمید دهنده تولد
175	۲۳- تولدی عیسه
181	۲۴- یوحنا عیسه تعمید مده
187	۲۵- شیطون عیسه وسوسه مکره
192	۲۶- شروئی ختمتی عیسی
198	۲۷- سامریای نیکوئی
205	۲۸- چوونی مالداري
211	۲۹- ختمتکاری سنگین دلی
217	۳۰- عیسائی مسیح پنج هزار نفون چی ماده
223	۳۱- عیسا دیمی اووین ره مشو
228	۳۲- عیسه ای میردی مچولی و اییه مریضه جنیکن شفا ماده
237	۳۳- وزیري آسئکه
243	۳۴- عیسا مټلائی دیگری په مده
249	۳۵- پییه ای دلسوزی
257	۳۶- اینی جور بیینی مسیحی دیم

262	۳۷- عیسا ایلغازی زنده ماکره
269	۳۸- خیانت به عیسه
278	۳۹- عیسه مُحاکَمَه
285	۴۰- عیسا مَصلوب پیا
291	۴۱- خُدا عیسه مَرْدُن میئنه پی په مَکَره
296	۴۲- عیسی مرگړده آسْمُن
303	۴۳- سَرْدِگِیْتی کِلِیْسِن
311	۴۴- شِفائى میردی گدائی په دَستی پَطْرُسی و یوچنه
317	۴۵- اِسْتَفان و فیلیپس
325	۴۶- فیلیپُس مَسیحی مېو
331	۴۷- پولس و سیلاس دله فیلیپی
339	۴۸- عیسا مَسیحائى مُوعودِیَیه
347	۴۹- پیمان تازه خدا
357	۵۰- عیسا مرگړده

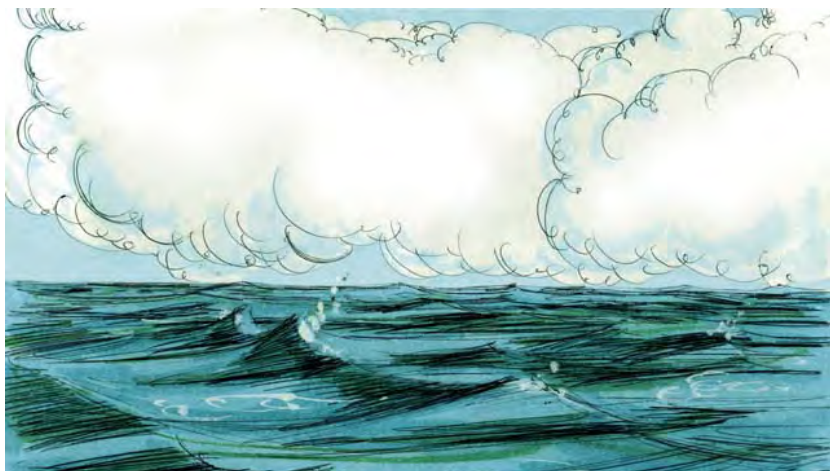
۱- بیافریند

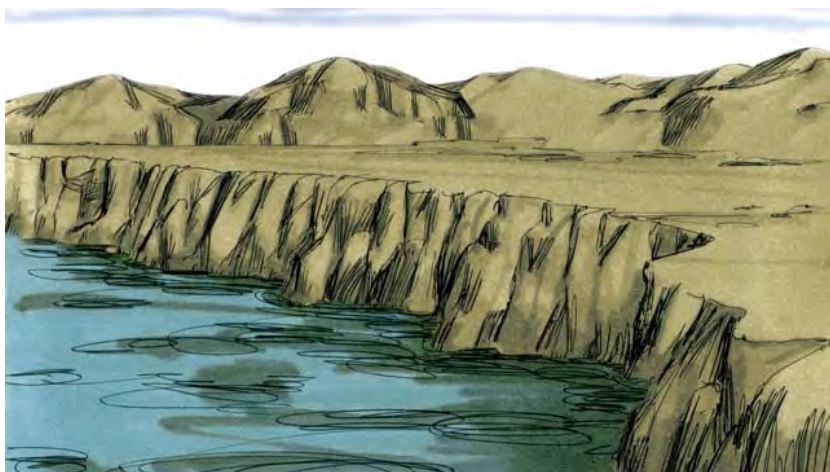
اول جئوس پی، خُده همه چی ان جوری بیافرینچی. ژو دنیه و همه‌ای موجوداتی تئی شش روئی بیافریند. بَدی انی کو زمین بیافریند ش. پرائی انی کو خُده هچ چی شکل نادابا، همه جا تاریک و خالی با، ولی روحی خُده دیمی اووین دبا.

بَدی ژو خُده بات "روشنی بَبو" کو پبا. خُده پدیا کو روشنی خُوزه و ژو نم روز واشتش. خُده تاریکی روشنی پی سپوا وا کرد و ژو نم شو واشتش. خُده روشنی او لمین رو بیافریند.

دومین روئی بیافریندی خُده بات: "ای پنه‌ای ژوری اووین بیافرینده بو"، کو ټپا. خُده اون پنه نم آسفن واشت.

هر مین رو، خُده بات، "اووی ژیری آسمونی ای جا جَمه بو. تا خشکی میم بو" ژو خشکی نم ز مین و اووین نم دریا واشت. خُده بدییا اونچی کو بیافرینچش، خوزه.

بد خُده بات: "همه جور علف ملف و داری دیمی زمینی سوز واپین". کو سوز واپن خُده بدییا اونچی کو بیافرینچش، خوزه.

چارمین رو خُده بات: "تئیسقنوشیو پندا ببو". ان جور بیا کو خُده خورشیدی و ماهی و استژن بیافریند. تا روشنی زمینی ده. پس روز و شو و فصل و سالی همدیگرون پی سیوا واپن. خُده بدییا اونچی کو بیافرینچش، خوزه

پنجمين رو څڅه بات "اونی کو تتي اووین زندگی ما کرن، دریا پر واکرن و پرندہ تتي آسفونی پر بکوئن". څڅه بدییا اونچی کو بیافرینچش، خوږه. اونن برکت هادش. څڅه بدییا اونچی کو بیافرینچش، خوږه. اونن برکت هادش.

ششمین رو څڅه بات: "تتي زمینی همه جور جو نوری پر وایین" اونچی څڅه بات همون بیا. اون جونی، خزنده و خشره بن. څڅه بدییا اونچی کو بیافرینچش، خوږه. خوشحال وایا.

پس خده بات " آدمی هشتن واری دُرُس کرین تا دیمی زمینی و جُونوزُن خکومت هاکره "

اونوخت خده کمی خاکه وت، آدمی واری بسات و ژو تتی زندگی پوف کردش. خده ژو نم آدم واشت. ای رزی مسینی ژو ره فراهم کردش تا اونجو زندگی هاکره و ژو بیّه.

خُده دو داری مَخصوصی مییونی زَری داشت، اییّه زندگی دازه و اینییّه دازه کو خور و بد بشناسن.
 خُده ملی زه بات کَوِضَلِ حِلْمامی دارون بخوره، بجز حاصلی دو دارون کو پد و خو
 مییم مِکِزن. اگه حاصلی اون دارین بخوره مِمَرّه

پس خُده بات: "خو نییّه کو آدم ثنیا بَمْنه". چَرّه کو جوونی منزونشون اله دَرْدی خُوری آدمی زه بین.

پس خده آدمی خنی کرد. بد ژو ای پَره وِتَش و با اونی جنیکن بیافریندش و ژین آدمی گل بیاردش .

وختی آدمی ژین بدیا، باتش: "انه مو وارییه. ژین نم جنیکا مکرون، چَره کو میردی پی وته بییچی".
انی بالایه کو میرد هشتون پییر و مار پی سیوا مابو و هشتون جنین مماسه و بدی ژو، اون دو ای
مبین.

خُده میرد و چنیکن هُشن جور بیافریند. ژو به اونن برکت هادا باتش: "وَجَه دار بَبین و زمین پُر واکرین". خُده بدییا اونچی کو بیافرینچش، خُوزه. خوشحال وابا. همه ای انی ششمین رو پندا پهن.

هفتمین رو خُده کاری بیافریندی تم پکُرد، هفتمین روئی بَرکت هادَش و مُقَدَس کُردش؛ چَره کو روزی با کو خُده بدی بیافریندیونی، راخت وابا ان جور با کو خُده دُنیه مَخْلوقاتِ بیافریند.

آسَنکه کو کتابی مُقَدَسی پی (فصلی یَک و دوئی) و ته بیچن

۲- گنا دلہ دُنیه مه

آدم و ژو چنیئه دله ززی کو خده ژونه بساتبا، با خوشی مویرنشون با ان کو عوری بن، خجالت منشون. چزه کو هنه گنا دله دنیه نییما با اونی دله ززی چقله موکواششن و با خده هکاتی ماکرشن.

اما ای تیرمه مری تئی ززی دبا. مری چنیکن پی واپرسا: "آیا حقیقت داره کو خده شما زه باچی حاصلی تمامی ان دارن نخورین؟"

چنيکن ځواب هادا: "هما مزونين تمامی حاصلی داڙن بخورين، بجز اون داری کو بد و خو مییم مکره. خوه همازه باچی: "اگه شما اون دارین حاصل بخورین، یا حتی دس بکوئین، ممرین".

مري چنيکنه بات: "ان دورییه، شما متمرین. خدا مژنه وختی شما اون دارین حاصل بخورین، ژو واری بد و خو مشناسین".

چنیکن بدیا حاصلی اون دارین قشنگه و به نظر خوشمزه ی. سَره کل کته و حاصلی دارین بچیندش و بخوردش. بد شی دش و اونی هم بخورد.

نافاغل ژون چشی واشن و مْخبری هُشن عوری بین. آدم و ژو جنین تَش هاكرشون با ولگن هُشتون دَپیچئن.

بد آدم و ژو جنين ځده صدا بشنوئشون کو ډنين رز ره مشا اونون هشتن ځده پي قائم پکړد ځده بات: "ای آدم کوجه ډره؟" آدمی جواب هادا: ته صدا تئی رزی بشنونن چون عور بییون، هشتون قائم بیکړتن.

بد ځده واپرسا: "کی تزه بات عوره، آیا اون حاصلی دارین کو باتباين نخورا، بخورچه؟" آدمی جواب هادا: "ان جنیکن کو مو بخشچه، اون حاصل مندش" اونوخت ځده جنیکن پي واپرسا: "ان چه کاری بییه کو هاگردۀ؟" جنیکن بات: "مړی مو ریب بوکوات".

خُده مری ره بات: "تو لعنتیه. هُشتن دیمی تلین مخیزیا و خاکه موخو تو و جنیکا همدیگرون پی مُتنفر مبین و بینی ته وُچن و جنیکن وُچن دو نیکی مارزون. ای جنیکن وُچ ته سر موکوئیه و تو ژو پاشنه دمگز"

بَدی ژو خُده جنیکئه بات: "ته دردی پزِیونی زیاد مِکرون هُشتون شی خلی مِگه و او ته سر سوآر مِبو.

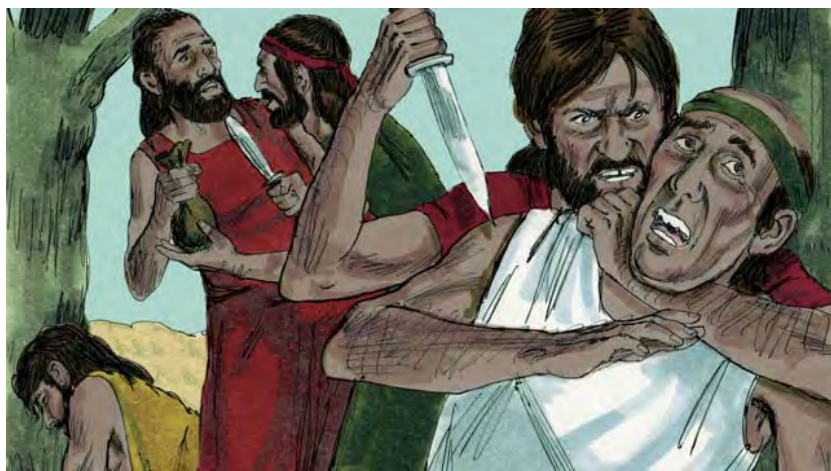
خده میردی زه بات: "چون جنپکن هکات گوش هاگرد و مو پی سرپیچی هاگرد، زمین تنی لعنتی مشو و تو با زحمتی زیادی چی تهیه مکه و آخر ممر و ته تن مرگرده به خاکین" آدمی هشتن جنین نم جوا واشت، کو ژو به معنای زندگی بخشینه چزه کو او مگی تمامی آدمون مه بئو خده ژون با پوستی چونن دپوشنا.

بدی ژو خده بات: "اسه کو آدم هما واری بیچی و خور و بد مغمه، منگی واشت حاصلی زندگی دارین بخوره و تا ابد زنده بمونه." پس خده ژون اون رزی قشنگی پی بیرین کرد ژو کناری سترین بری رزی، چندی فریشتهای قوی واشتش کو بخوردی حاصلی زندگی دارین پی جلوگیری هاگزین..

آسئکه کوکتابی مقدسی (هرمین فصلی پی) وته بیچن.

۳- سئل

بدی سالیانی سالون، آدمی دیمی زمینی زیاد پهن. اونی اونقدر پرخاشگری پهن کو خده تصمیم پت تمامی دُنیه با سِلی زیادی نابود واکړه.

اما خدا نوحی پی راضی با. او میردی عادلۍ با کو مییونی شروژن زندگی ماکردش خده نوحی هُشتن تصمیمی پی مُخبر کرد. ژو نوحی زه بات کو ای کشتی مَسینی بساز.

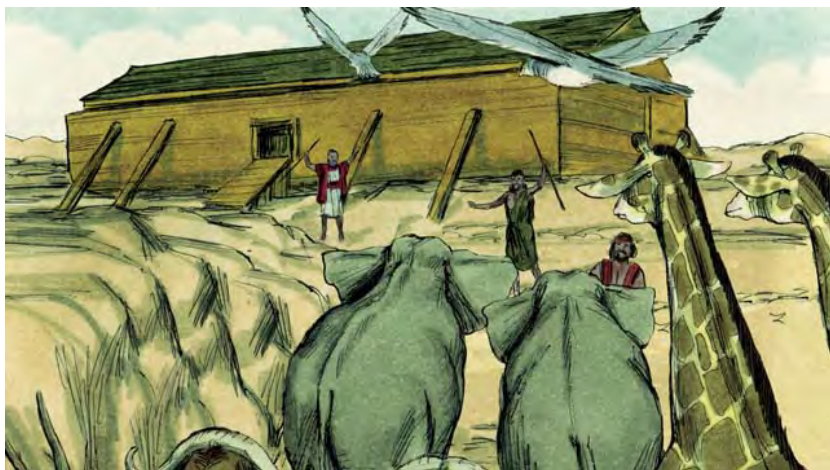
خډه نوحی زه بفرما کو ای کشتی بسازه ژو درازی سه و چل متر، ژو ور ویسته هزه متر و ژو بلندی سیزده متر و نیم بو. نوح مگیا ای کشتی ای هزه آشکونه با سوره دارین چوئی بسازه کشتی مگیا سفت و اطاقی زیادی با پنجن دربیش کشتی انی بالا بساته مېا کو تا نوح، هشن زکه زږن، جوونون سلی پی نیاداری هاگرد.

نوحی خډه پی اطاعت هاگرد. او و ژو هزه پیژن همن جوری کو خډه باتبا کشتی پساشن. پرائی انی کو کشتی خلی مسین با خلی بنجیا کو بساته بېو. نوحی ملتی زه بات کو یل مه. شما مگی خډه طرف ورگردین. اما اونون نوحی هکات بوور نکرد.

خُده فرمَن هادا کو نوح و ژو زکی چی ای کافی هشن و جوونونه وگِیرَن وختی همه چی آماده بیا. خُده نوحی ره بات اِسه وخته تا اون هشت نفری، یعنی ژو جنیه، هزه پیری و ژو ووی تئی کشتی شین.

خُده هرچور جوونی و پرنده، ای جُفت نر و ماده نوحی زه وسی کرد تا تئی کشتی شین و وختی سلی در اُمن دَبین. خُده هَف جُفت نر و ماده کو قَرئنی زه خوری پن وسی کرد. وختی هَمه تئی کشتی شِن، خُده بَری کشتی دَست.

بد چل رو وارشی ای مته واصل پوارا، اوو هتون زمین پی مُکلیپیّه کو همه چی حتی کوهی بلندی ام دپوشنش.

همه ای چُنبنده ای کو دیمی خشکی زندگی ماکرشن غیری آدمن و جووئن کو تئی کشتی دبن، بن پی پشن. کشتی دیمی اووین ره مشا و همه چی تئی کشتی، غرق بیبیونی پی در امن پُمند.

و وختی وارش بشتا کشتی پنج ماه دیمی اووین دبا، در ان مدت اوو هیفکته. بد ای روئی کشتی دیمی کوهی گنا و بشتا. اما دنیا هنه تئی اووین دبا بدی هزه ماهی قله ای کوهن پندا ببا.

بدی چل روئی، نوحی کلن وسی کرد کو بگرده زمینی خشکی پندا کره. کلن پر بوکوآت و خشکی پندا نکردش.

بدی ژو نوحی کوتری وسی کرد. ولی کوتری ام نزونا خشکی پندا کره پس نوحی گل ورگردا. هفته ای بدی، کوتری اینی بازه وسی کردش کوتر با ای زتونه ولگین ورگردا. اوو هیکتیبیه و خلاشن و غلفی کله بوکواتبا.

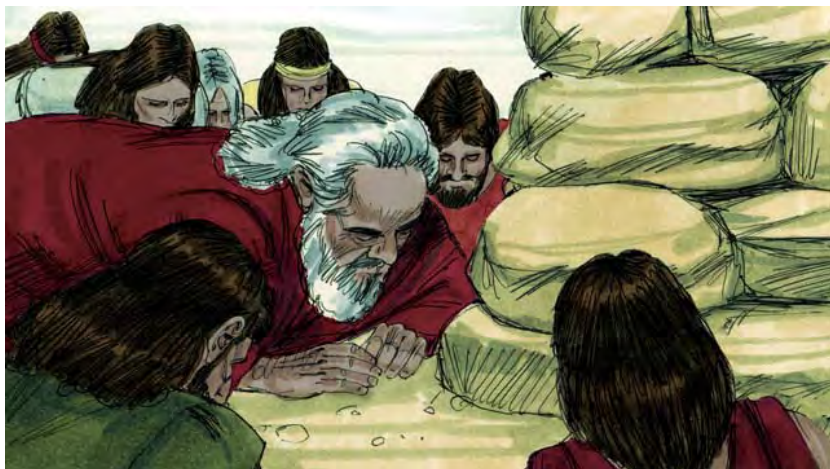
نوح ای هفته ای دیگری چش به ره پُند و کوتری هر میئه ره وسی کردش انه باره کوتر نرگردا. اوو هیکتیبیه و کوتری جائی دیمی خشکی پندا کربا.

دو ماهی بډی ځده نوحی زه بات: "همپائی زکه زرن کشتی پی بیرین شه وچه دار ببین و زمین پرواکړین." پس نوح و ژو زکی کشتی پی بیرین شن.

نوح وختی کو کشتی پی بیرینما، جائی قرینی زه بساتش و اون جوونی کو انی بالا بیارېش، قرینی هاگردش. خدا ان نوحی کارین پی خوشحال و ابا و ژو زکه زرن برکت هادش.

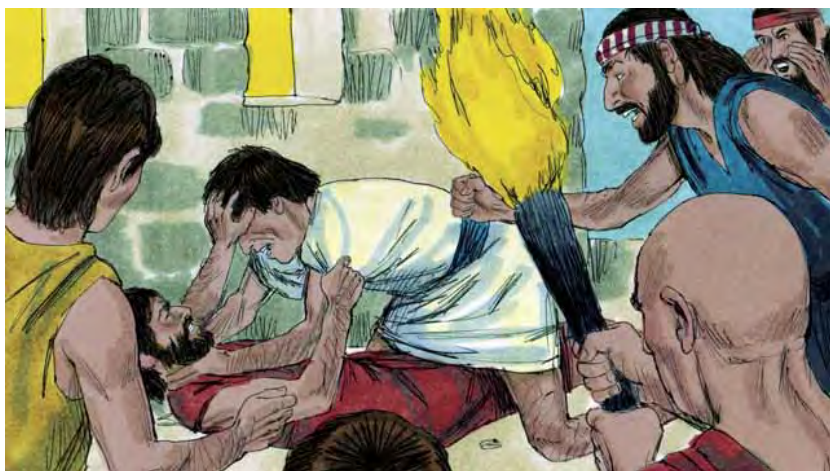
بعدي ژو ځده اين جور قول هادا "ديگه زمين شرارتي آدمي بالا، با سلی، لعنت و نابود مناکرون
اگرچه کو آدمي دل زکندیر پی گناهکاره"

پس ځده به نشينه ای هشتن قولي اولمين زنگين کمنه تئی آسمنی میم کردش هر وختی زنگين کفونه
تئی آسمنی پندا مبييه، ځده و ژو طبابه ژو قول په ميارشون.

آشنکه کو کتابی مقدسی (فصلی شش تا هشتی) پی وته ببيچن.

۴- خُده پمون با ابراهیمی

چندین سالی بدي تيفنی نوحی، آدمی بازم زیاد پهن اوئی اینی بازه همدیگرونه گنا ماکرشون چون همه با ای زفنی هکاتی ماکرشن به جایی کو خده پی فرمون بېرن و زمین پُر واکرن و پفاغنیین ای جا جمه بېن و مگیشن هشتونه ای شری بسازن.

اوئی آدمائی غرابی پهن و مَنگیشون با دستوری خده زندگی بَویرتن حتی شرو کرشن اییّه بَلَنده قلا بسازن کو سر به آسمن دوسپنه. خده بدیا اگه انی گیابیشن به خوشونتی ادامه بدن، گناهی زیادی ماکرن.

پس څه ژون زفنی جوړوواجور کړد و اونون تئی دښه بډاغند. شهری کو آدمڼ شرو کړبا "بابل" ژو نم ببا کو به منائی "تلواسه و بی سر و سامنییه".

څه پدی چندين سالون پا ای میردی به اسمی ابرامی هکاتی ها کرش. څه ژو زه بات: "هشطن کییه و زندگی ای پدري انگار که و بښه اونجو کو ا تره مایون. ا اونجو برکت ته مدون و ته پی ای طبابه دُرست میکرون. ا ته نم مسین میکرون و همه جا مډاغنون. اونائی کو برکت ته دن برکت ژون مدون و اونائی کو ته لعنت کړن، ژون لعنت میکرون تمامی آدمی دیمی زمینی ته بالا به برکتی مرسن."

ابرامی خډه پي پشنوا. ژو هښتن جنين سارايبين، خادمُن و هښتن دارايي و تش و به طرفي کنعاني کو خډه ژو نښون بډايا، پشا.

وختی ابرام وادي کنعانی بيا، خډه بفرما: "هښتون دور و ور نياگه تمامی انجوهائی کو منی به ته و ته وچون مېخشون." اونوځ ابرام ډله اون سرزمینی، ډبا.

اونجو ای میردکا دبا ژو اس ملکيصدق کو کاهنی خدائی متعالی با. ابرامی ژو آخری ای جنگی هدیابا ملکيصدق، ابرامی برکت هادا و باتش: "خدائی متعال کو آسفن و زمین ژوه ابرامی برکت هاده." اونوخ ابرامی دس یک، اونچی کو تئی جنگی ژو پرسابا به ملکيصدقی بخشش.

چندین سالی پویرد. اما ابرام و سارائین هینه وچه ندرشن، خده ابرامی ره حکاتی هاگرد و دوباره وعده هادش کو ای پیر ژون مبخشه و ژو نسلی پی وچه ای زیادی سرمکن کو استرون واری زیاد مبین خده ابرامی عادل بزونا، چره کو خده وعده بوور کربش.

اونوڤ خده ابرامی ره پڻ دپست. معمولا پڻ مگی دو طرف قبیل کزن. یعنی دو طرف مگی همدیگرونه ای کاری ها کزن. اما خده ابرامی ره زمانی پڻ دپست کو ابرام خنی دبا با ان حال ابرامی مژنا خده صدا پشنوئه. خده بات: "ا ته وجودی پی ای پیر ته منخشون و کنعان هقه ته مدون." ولی ابرامی هته وچه ډرد.

آستنه که کو کتابی مقدسی پی (فصلی یازده تا پونزده) وته بیچی.

۵- وَعْدَه ای پیری

دس سالی کو بییمیټنی به کنعانی پی بویرد. ابرام و سارائن هنه وچه ندرد بد سارائین ابرامی جنین ژو ره بات: "اسه کو خدا اجازه مناده ا وچه ای دربین. اسه کو ا امیدواری زه پیر بییچون مو کنیزین هاجرین بیر. تا او بژنه مو ره وچه بیاره."

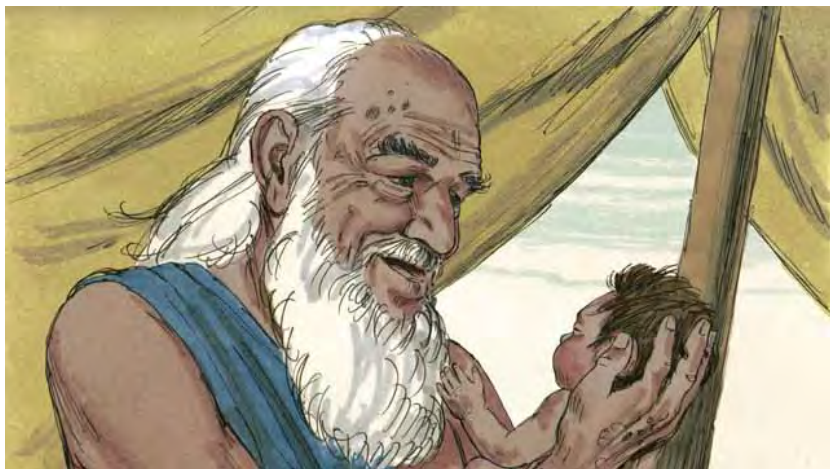
بد ابرامی هاجرین بیرد. هاجرین ای پیر پزند ابرام ژو نم اسماعیل واشت. اما سارائین به هاجرین حسودی ماکرد. وختی کو اسماعیل سیزده ساله بیا. خده اپنی باره ابرامی ره حکاتی هاگرد.

خده بات: "ا خدائی توانائی مطلقین و با ته پفن دمہستون." اونوخ ابرامی خده گل سر دیمی خاکین دوسیند. خده بازم ابرامی زہ بات: "تو خلی طبائن پییہ مبا ا تمامی کنعانی به ته و ته نسلی مدون و همیشه ژون خدایون. تو مگی تمامی نرینن ختنه هاکه."

ته جنبه سارا، ای پیر مبیاره کو مو وعده ته دچن. ژو نم اسحاق وارز. ا ژو زہ غد ماکرون و ژو پی نسلی گوزی ایجاد مکرون اسماعیلی پی ام طبابه ای گوزی مسازون. ولی مو پفن با اسحاقییہ". بد خده ابرامی نم ابراهیم کردش، یعنی خلی طبائن پییہ. همین طور سارائن اس، سازه کردش کو به معنائی "شاهزادین" مبو.

اون رو ابراهیمی تمامی نریشن ختنه ها کرد. بدی ایینه سالین وختی کو ابراهیمی سه سالی و سارا نوه سالا بییه سارن ای پیر بزند. همون جور کو خده مگیا. اونون ژو نم اسحاق کرد.

وختی کو اسحاق به چوونی پرسا. خده ابراهیمی ایمن پزما و باتش: "هشتن تنیا پیری اسحاقی کو دار مو زه قربونی ها که" ابراهیمی خده پی اطاعت ها کرد و آماده و ابا ژو قربونی ها که.

وختی کو ابراهیم و اسحاق دیمی قربونگن مشن. اسحاقی واپرسا: "بته هیزم قربونی ره آمادیه، ولی وژه قربونی ره کو؟" ابراهیمی ژو ره بات: "خدا وژه قربونی ره آماده مکره".

وختی به قربونگن برسن، ابراهیمی هشتن پیری با رسونی دپست و ژو دیمی قربونگن إندا. ابراهیمی مگیا پیری قربونی هاكره كو خده بات: "دست نیادار و ته پیری آسیب نرسنا! اسه بزونن كو مو پی ترسی تئی دلی دار. چژه كو هشتن پكه پیری مو پی دریغ ناكرده".

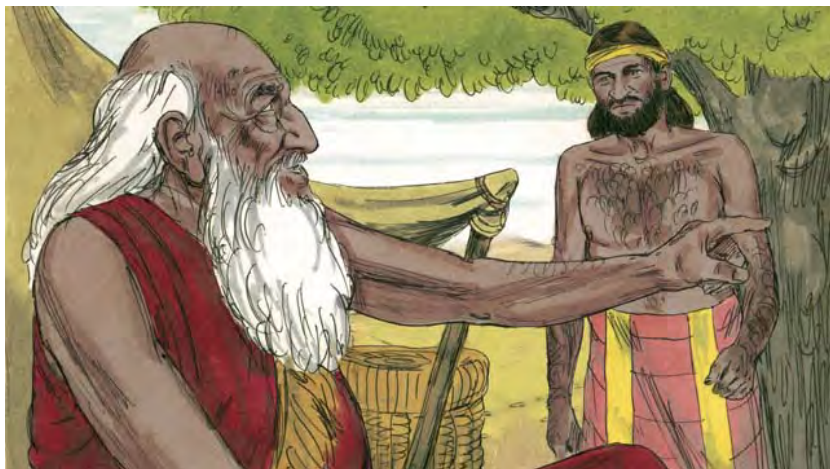
ابراهیمی اون نزدیکی بدیا کو ای قوچ میئنی بونن گیرهاکرچی. خدا قوچی به جائی اسحاقی قربونی زه تداژک بدیابا. ابراهیمی با خشحالی قوچی پیشکشی خده کرد.

اونوخ خده ابراهیمی زه بات: "اونجو پی کو حاضر به هشتون همه چی، حتی یکه پیری مو بخش، ا قول ته مدون کو ته به برکت برسون ته نسل استرون پی ویشتری مو. انی بالا کو مو پی اطاعت هاکرچه تمامی اقوامی زمینی ته پی برکت مرسن.

آشئکه کتابی مقدسی پی (کتابی پندایشی فصلی شمره تا وسنه دو) وته بییچی.

۶- خُدا اسحاقى رَه آماده ماكره

وختی ابراهیم به پیری مرسه و ژو پیر اسحاق به جوونی، ابراهیم هشتن ای خدامی، پییر و مار سرزمین وسی مکره تا اسحاقی زه ایته جنییّه بیاره.

بدي ای سفري طولانی به جائی مرسه کو ابراهیمی بییه و مه زندگی ماکرچی شن خدا خدامی به طرفی رپکن کو ابراهیمی پرارزین زیا بییه وسی مکره او ابراهیمی پرارزین زیا بییه.

رهکن قبیل کرد کو هشن پیپر و مار انگار کره و با اسحاقی خدامی کییه بشو. وختی پرسن، آنی اسحاقی ژین ببرد.

بدي مدتی درازی ابراهیم بمرد. خده پفنی بالا کو ابراهیمی زه بمش به اسحاقی یرکت هاش. ای وده دله اون پفنی ان با کو ابراهیمی نسل نهایت یدربیش، اما رهکا منزونش وچه دار بو.

خُده اجازه هادا با إسحاقى دائى، ریکا دوگول امیدواری دربیشت. اون دو وچه قبلى بزینى، ربکَن دلّه تلین، دونیکى پَن. همنى بالا، ربکَن خُده پی واپرسا.

خُده رَ بکَنه بات: "تو دو پیری مزن. هرکومئن پی ای طبابه دُرس مَبو کو همیشه دونیکیین اما کسین پیری طبابه، مسین پیری طبابه پی اطاعت ماکره"

وختی کو ربکن پیری به دنیا ائمن، اولمین پیر سرخه دیمه با و ژو تن پری میئن ټن. اونی ژو نم عیسو واششن. بد ډمین پیر کو عیسوئی پاشنه ژو تئی دستی دبا ټزا. ژو نم یعقوب واششن.

آسئکه کتابی مقدسی پی (کتابی پندایشی فصلی ویسته جاری آیه ای پک تا ویسته ششی)

۷- خدا یعقوبی بَرکت مَادِه

اون دو وِشکی مَسین پهن. عیسوئی مگیا شیکار بَنشو. ولی یعقوب کیئنه نشین با. رِپکن یعقوبی مگیا، ولی اسحاقی عیسوئی مگیا.

ای رو عیسو کو خلی وِشن با، شیکاری پی ورگردا. عیسوئی یعقوبی زه بات: "خواهش ماکرون کمی هُشتن چی مُنده" یعقوبی بات: " اوول قول مُنده کو هرچی انی بالا کو اوول پزچه، ته مرسه مو بَخش" پس عیسوئی قول هادا کو تمامی امتیازاتی اوول بزیئنی یعقوبی بَخشه بَد یعقوبی پندیکه چی عیسوئی دا.

وختی اسحاقی مگیا هشتن بركت عيسوئی ده رېكن با حيله يعقوبی، عيسوئی جا، اسحاقی اطاق
وسی كړدش اسحاق پير پبابا و ژو چش دمنكت، يعقوبی، عيسوئی هله تن كړد و هشتن دست و گريه
با بزین پوستی دپوشتا.

يعقوب پير گل بی پما و باتش: "ا عيسواون، بيميجون بركت منده." وختی اسحاق بزین می لمس
كړدش و هله بوئی واچېندش، فكر هاكړدش عيسو ژو گل بيميجی، بركت ژو دش.

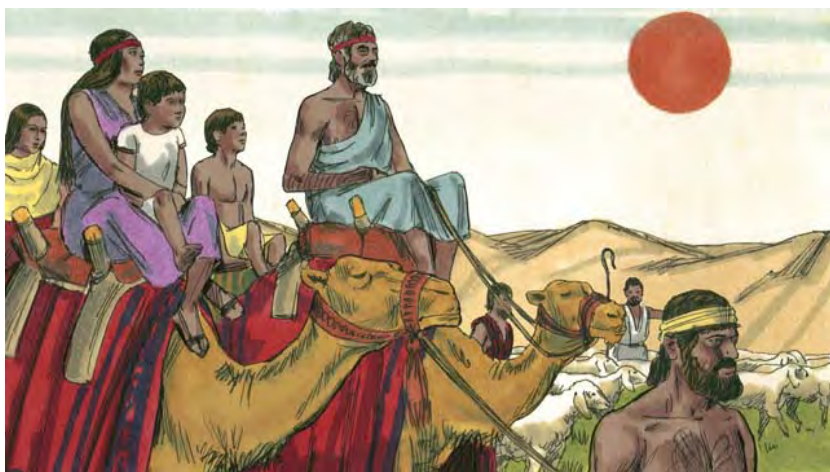
عيسو يعقوبی پی مُتَنفَر با، چَرَه کو حقى اوول بزيښنى و ژو بركت ژو پى پدزدا پش پس دوزى هيچيندش، وختى اسحاق پمرد. يعقوبى سرخس كړه.

اما رپکا مځبر پبييځه. او و اسحاق، يعقوبى به جائى ديري، رپكن آدمڼ گل وسى كړشن.

يعقوبی چندين سالی رېښ خویشن گل زندگی ماځرد. همن وختائی جنیبه بهردش و دووازده پیری و اییبه دوته پنډا کړدش، خډه مالی زیادی یعقوبی بخشا.

بډی ویس سالن دیری کییه پی تئی کنعانی، یعقوب با هشتن زکه زرون، خډامن و تمامی گله ورگردا اونجو.

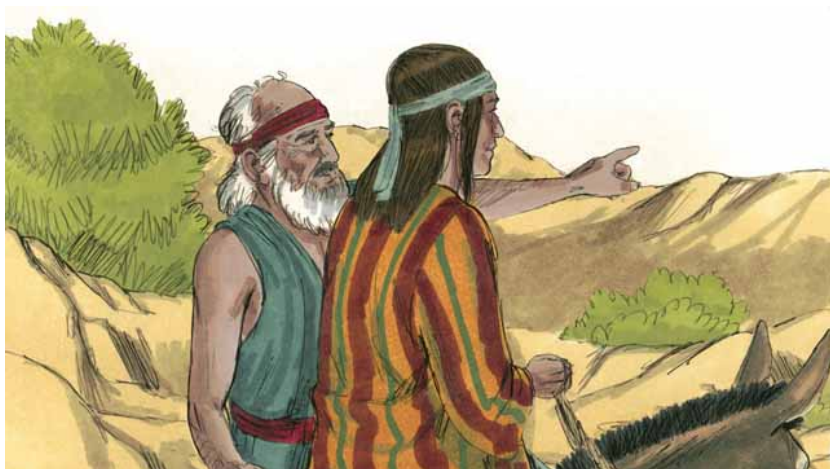
با ان حال یعقوبی خلی تلواسگی درد. چزه کو فکر ماکردش عیسو هنه مگش ژو بکشه. انی بالا قسمتی گله به حسابی پیشکشی عیسوئی زه وسی کردش. خدامی کو گله ببریش، ژو زه باتش: "ان خشم ته خدمتگزاری یعقوبی پیشکشی کرجی او به همن رکی مه انجو.

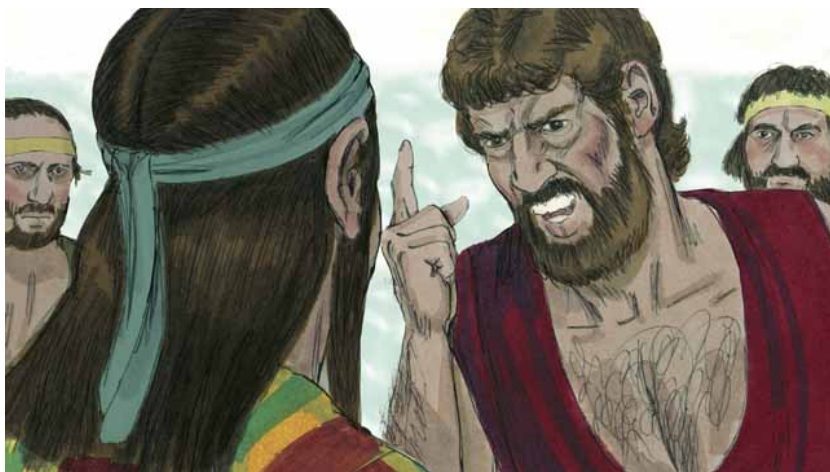
اما عیسوئی منگیا کو یعقوبی آسیب بکونه وختی ژو پدیش خلی خُشال وایا. یعقوبی در صلح و آرامشی دله کنعانی زندگی ماکرد. پد اسحاق بهرد و یعقوبی و عیسویی ژو چاله کرد پهنی کو خده ابراهیمی زه دبسا، پدی اسحاقی، یعقوبی برسا.

آسژکه کتابی مقدسی پی (کتابی پندایشی فصلی ویسته پنچی، آیههائی ویسته هفتی تا سیئه پنچی و فصلی ویسته نئی)

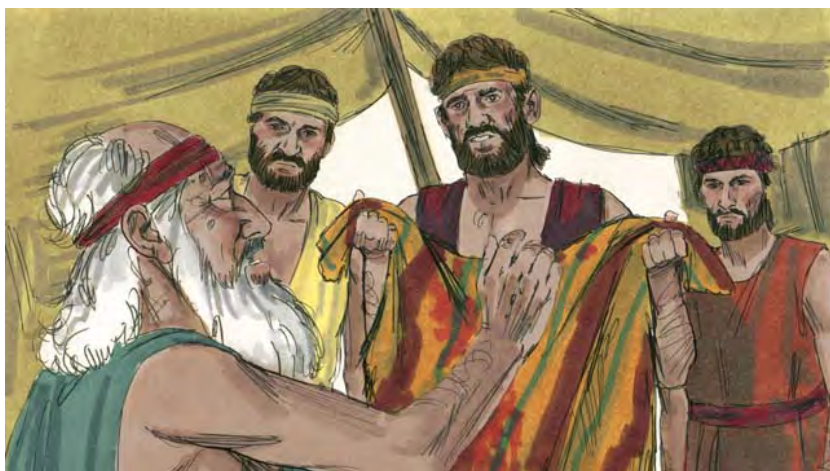
۸- خدا یوسفی و ژو زکھزؤون نجات میده

بدي چندين سالن ، وختي کو يقوب پير ببا يوسفی کو هشتن پيری خلی مگيش ، وسي کردش تا هشتن برارون پی کو گله.

مچارنشن خبری بیاره، يوسفی بږه ژو پی مټنفر بن چره کو یقوبی ژو ویشتری مگیا ، يوسفی ام تنی خنین بدیابا کو برارون سر خکو مت ما کره . بدي کو يوسف پشا برارون گل اوئن ژو بدزدا و تاجرن اروشون.

قبلې انې کو یوسفې پره کټه برسن، ژو شوی ټکه ب کړشن و دیم ټزین خین دو پا شششون و یوسفی ردا پییر مارنشن تا خیال ها کړه ای جونۍ وشی ژو نکشچی بد یقوب دلگیر بیا .

تاجرن ژو بهرد مصر مصر ای سرزمینی گوزی و قدرتمندی با کو کناری رودی نیلی واقع بیابا اوئن ژو به ای آدمی گټه ای پروتیبیشن کو دولتی با یوسفی هشتن اربابی خو ختمت ها کرد خده هم برکت ژو دا.

اربابی چنین ام تَش ما کرد کو با یوسفی هم خُسه، ولی یوسفی شونه خالی ما کرد کو خُده گل گناه
ناکریش بد اون جن یکن اوقات تل ببا و ت متی ناخقی ژو کوا تَش کو ژو پگیشش و زیندن کِرشن
ولی یوسفی ت ئی زیندنی خُده په ناکرد خُده برکت ژو دا.

بدی انی کو دو سالی بویرد یوسف هَته زیندن دَبا، هر چی کو بی گناه با اییه شو فرعونی (مصری)
هشتن پادشاهی ره فرعونی مابَن (اییه خنی بدیا کو ژو خنی مخشوش واکردش ژو هچ مُشاوری
نزونا با کو ژو خنین وَجه چیچییه.

چزه کو خده توانایی ای وُجی خنن ، یوسفی دابش فرعون زیندن پی یوسفی گیش تا ژو خنن وُجه چیچییه ، یوسفی ژو زه بات خدا هف سالی حاصلی مُکفی مابه ، اما بَدی ژو هف سالی قُطی مَبو.

هَنون فرعونی دیم اثر واشتیش کو یوسفی بَدی هشتن قدرتی قرار پدش.

یوسفی ملتی رَه بات کو ت ئی هف سال فراوانی موادی غذائی انبار کِرن، پد وختی کو هف سالی قطی ببا یوسفی اون موصول ملتی مروت تا خوراک به اندازه ای کافی در بیشن.

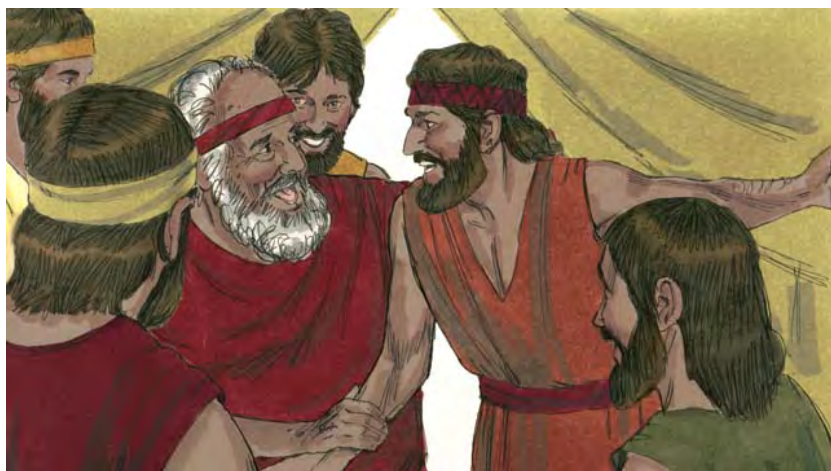
قطی و خشکسالی ای زیادی، نه فقط مصر بلکش کنغنی ام، جایی کو یَقوب و ژو زکی زندگی ماکرشن بگیتیش.

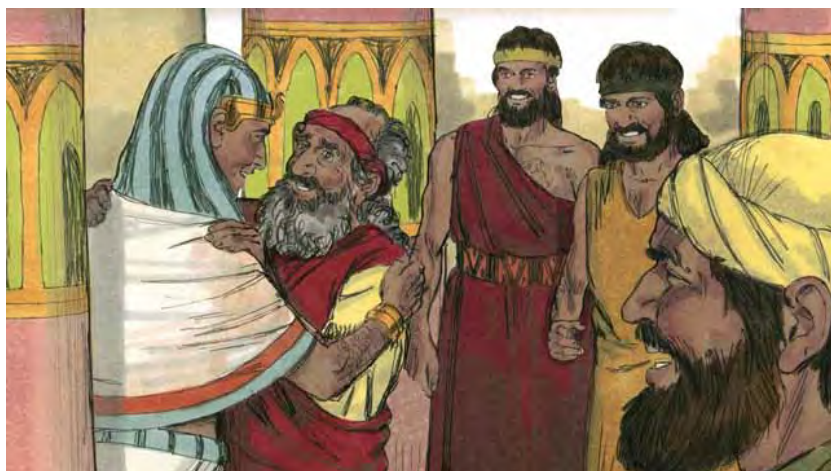
پس یقوبی هشتن مَسینه پیرن و سی کر دَش مصر تاچی تیبه کزن وختی یوسفی گل برس تاچی ژو پییاگیرن ژو نشنا یسشن ولی ژو اونون بشناسا.

یوسفی ان دیم اون دیم بییونی پرارون پزمش بد ژنه باتش اشما پره یو سفون تترسین شما در خقی مو بدی ما کرچیشن اما خده شما بدی به خوری تبدیل کرد بن مصر زندگی ها کرین . ۱۰ وزنون انجو همه چی شما زکه زرونه فراهم کرون.

یوسفی بَره ورکردن کیهه و خبری زنده بی ئینی یوسفی پییژه باششن او خلی خُشال وا با.

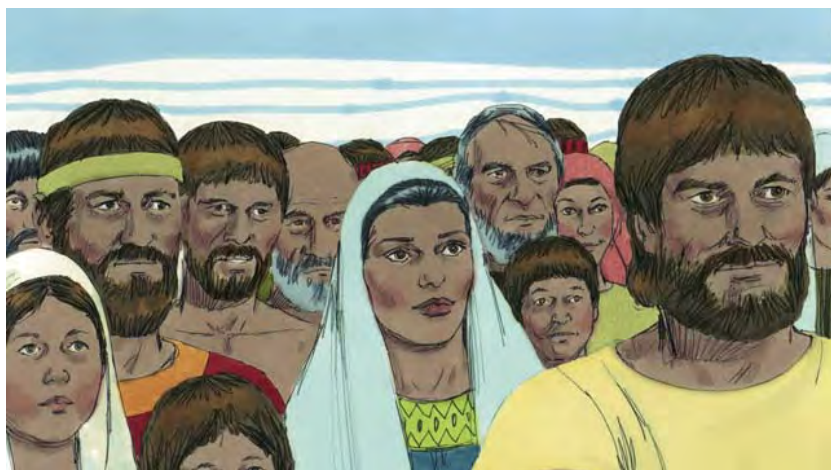
اگر چه یعقوب کچین و پیژه میرد پبابا با زکه ززن بشا دیمی مصرو با همدیگزن زندگی هاكرشن
یعقوبی کو مگیا بمره، همه ای هشتن پیرون بركت هادش.

عَد و پیمنی کو خُده ابراهیمی ره دسپا بَدی إِسحاقی به یَعقوبی و بَدی ژو به دُوازه پیزن و ژو زکه زُن پَرسا. نَسلی دُوازه یَعقوبی پیرون پی طِبایی إِسرائیلی سَرکت.

آسَنکی کتَابی مَقدسی پی (کتَابی پیدایشی فُصلی سی هَفتی تا پَنجا)

۹- خدا مویسه صدا مکره

وختی که یعقوب بهرد. تمامی ژو اته ایالی مصر بُمندین سالیانی زیادی اونی با زکه زُرن انجو زندگی ماکرشن و وچه سر ریششن، مصر ین ژن ایسرائیلی خطاب مکرد.

بَدی چُنَدین سالن ایسرائیلی زیاد بیابن مصری یوسفی و ژو گمکھائی کو ها کرپش به واکرپشن اونی ایسرائیلیون پی مَترسن چَرَه کو اونی خلی زیاد بن پَس فرعونی کو اون زمان تئی مصری خُکومت ما کرد ایسرائیلیون ، مصریون بَرَدَه کَریا.

مصريون، اسرائیلیون کاری مت. ژن وادا به پساتی کیپن و حتی مسپنه شرن کړشن کاری سختی پی ژن زندگی زغ ون ببا با ولی خده برکت ژن دا و صاحبی و چن پپین.

فرعونی پدیا کو اسرائیلی وچه زیاد میبارن پس به هشتن طباهه دستور هادش کو تمامی ژن نرینه وچن کو مرن تنی نیلی ریژن و بکشن.

تا انی کواښه ایسرائیلی جنیکن ای پیر پزند او و ژین شی تا مزونشنن وچه قائم پکرشن.

وختی کو دیگه نزون شن وچه قائم بکرن برانی انی کو ژو نک شن. وچه تنی ای سبه اندشن و تنی لله زاری کناری نیلی واششن ولی ژین مسینه خواکر دیری پی نیا مکرد تا پنه وچه زه چه مویره.

فرعونی دوتر سبّه بدیا و تئی نیا مکردش وختی وچه بدیش، ژو به عنوانی پیری قبیل کردش ژین ایسرائیلی جنیکن استخدام کرد تا شت وچه ده. غافل انی پی کو جنیکا وچه مه بییه وختی ژو مار وچه شت پی بت ژو فرعونی دتر دش. ژین وچه اس موسی واشت.

وختی کو موسی گوز بپا، ای نفر مصری بدیش کو ای برده ای ایسرائیلی مروسته، موسه تش هاگرد هشتن ایسرائیلی پرار ژو دس بیرین برسته.

موسه فک ماگرد هڅکین ژو مینه، اون نفر مصری بگشتش و ژو جنازه قائم بگردش. ام ا ای نفری ژو بدیا.

فرعون مخبر بیا و تش هاگردش موسه بگشه ام ا موسی بوریت بشا بیاین. فرعونی سربازن نزونا ژو پندا کزن.

موسی تئی بیابانی، دوری مصری چوپ ونی ماکرد ژو ای جنیکن تئی اون سرزمینی بهرد و صاحبی دو پیرون ببا.

ای رو کو موسی هشتن چنیه پیر گله مهش ای بونه بدیش کو بل بچی. ام ا منسوزیه جلو شاکو بف مه ژو عل ت چیچیته وختی موسی بونه جلو شا، خده میونی بونه چی ندا هادا هشتن لکه بووژ، انجو کو هشتیه مُقد سه.

بد خُده بات مو ویری کوته طبابه تئی مصری بدیچی بدیچن ا ته فرعونی گل وسی میکرون تا مو قومی بُردگی مصری پی بیرین اور ا کنعان ژن مدون. سَرزمینی کو ژو وَده ابراهیمی، اسحاقی و یعقوبی هادابیچن.

موبسه بات. اگه مو پی وایرسشون کی ته وسی کرچی؟ چیچی بایون؟ خُده بات: دَرون اونکی دَرون. اونوته با «دَرون» مو شما گل وسی کرچش. دیگر ژنه با کو ا یَهُوه شما پیرون ابراهیمی، اسحاقی و یعقوبی خدایون مو اِس تا ابد هَمته.

موسه منگيا فرعوني گل ٻشو چره ڪو مٽرسا نزونه خو هڪاتي هاڪره ٻڌ خدا موسه ٻرار، هاروني وسي
ڪردش تا ڙو ڪمڪ هاڪره.

آسٽنڪه ڪتابي مقدسي پي: (ڪتابي خروجي فصلي ٽڪ تا چار)

۱۰- دَس پِلّہ

خډه ان هشتار موبسه و هاروني دا كو فرعون سقظه سزه موسي و هارون، فرعوني گل پشن و باششن ان تزه خدا ني ايسراييليون پغمه. موطباهه ولواكه تا بشين فرعوني زن هكا تنه توجهي ناكردو عوضي آزاد واكردى بنى ايسراييليون، اونون مجبور كردش كو هرچي سختري كاري هاكزن.

فرعوني همن جور آزاد واكردیونی ايسراييليون پی سريپچی ماكردش همن خاطر خډه دس پله ای وشتاكي مصري سر نازل كردش ان بلائون پی خډه فرعوني نشون بدا كو ژو زور فرعون و همه مصري خديون پی ويشتریه.

خده رودی نیلی اؤین تبدیل به خینی کرد. اما فرعونى همن جور، ایسرائیلیون ول ناکردش.

خده تمامی مصر پری ورزغون کرد. فرعونى موسه پی گیا کو ورزغون مصر پی ورونه اما وختی کو ورزغی ورکتین فرعونى دل سقط تری بیا و ناشتش کو اونى مصر پی بیرین شین.

بدی ژو خده بلائی پشون و بدی ژو بلائی مَقْسَن وُسی کردش. فرعونى موسى و هارونى زه بات کو اگه ان بلا بن پی بَرن، مارزه تا مصر پی بَشین وختی کو موسى داهاکرد، خده ان بلا زفه کرد اما فرعونى دل سَقَط تری بباد و ناشتش اونی مصر پی بَشین.

بدی ژو، خده کارى هاگرد کو پاکی حیونى کو مصریون بن دَبن مریض بَیین و بَمَرَن اما فرعونى دل سَقَط واپابا و انه بازم اونون ناشتش کو بَشین.

اما فرعونی دل سَقَط وَاِبابا و اینه باَرَم اونون ناشش کو بَشین خُده موسه زَه بات تا مُشتی خاکستر وِزَن و فرعونی گل هوا دوپاشین وُختی موسه اِن کاری هاكَرد، تمامی مصری به غری اِسرائیلیون کورکی بیرین کرشون اما خُده فرعونی دل سَقَط واکرد و فرعونی ناشت کو اونی بَشین.

بدی ژو خُده تییرگیِن بلا وسی کرد و وِیشتری حاصل و هر جُنداری کو دَین، پِن پی بهردش اونوخت فرعونی، موسه و هارونی گیا و باتش: «مو اینه بازَه گنا هاكَرچِن، شما آزادین کو بَشین» بدی ژو موسه دا هاكَرد و تییرگه پَشْتیه.

ولی فرعونى باز گناه ها کرد و هشتون دل سقط واکردش و ناشتش کو ایسرائیلی آزاد وایین.

بناپرانى خده سلی ملغن به طرفی مصری وسى کردش اونى تمامی حاصلی کو بلائی تییرگین پی
بفندبا بخرشن.

بډی ژو خدا بلائی تاریکی وځی کړد، کو هزه رو پنجییا همه جا هتون تاریک وایا با کو مصری مڼښتن کییه پی بیرینین اما جائی کو ایسرائیلیون زندگی ماکړد، روشن با.

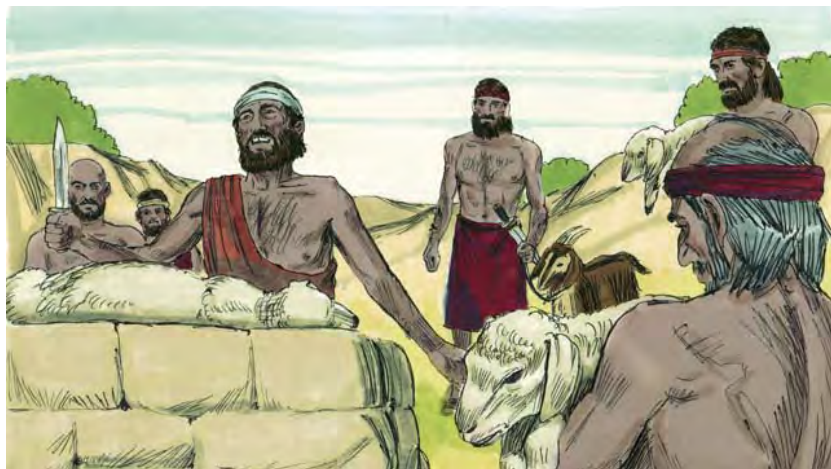
حتی بډی ان نه پلا، فرعونى ، ایسرائیلیون ناشت کو بښین چره کو فرعونى گوشى وا نهن ځده تصمیم پت تا آخرین بلا وځی کړه ان بلا باعث پیا کو فرعون هښتن تصمیم عالیش واکړه.

آسټکه کتابی مقدسى پی کتابی خروجی (فصل پنجی تا دسى)

۱۱- پَسَخی نورو

خده موسه و ها رونی، فرعونى گل وسى كردش تا ژو ره باين ايسرائيليون آزاد واكره اونون فرعونى
 اخطار ها را كو اكه ايسرائيليون را ول ناكزه خدا تمامى ژن تريئن و حتى جونانى مصرى نابود ماكزه
 وختى فرعونى ان پشنوا بوور تكردش و بازم فرمنى خده پى سر پيچى ها كردش.

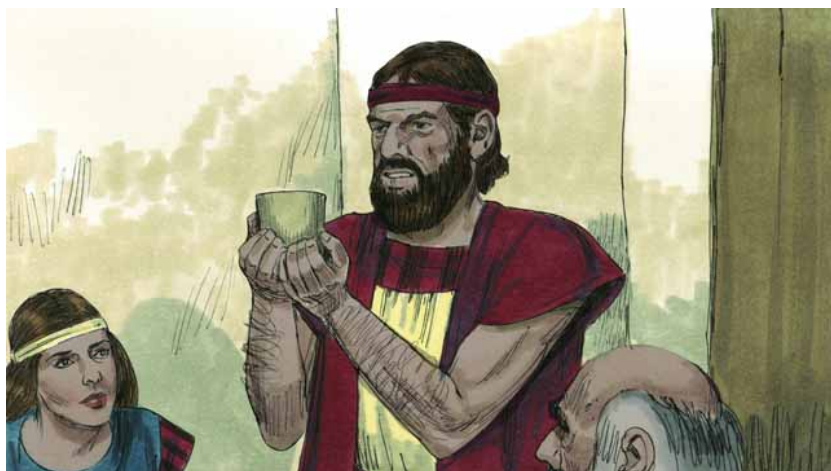
خده اونوته كو ژو ره ايمن درشون، اييه ره ژون پزن اندش تا نرينه ان بلا پى جن بيرين برن هر
 خانواده اى مگيا اى وژه كو بى عيب بو قزبنى هاكرد.

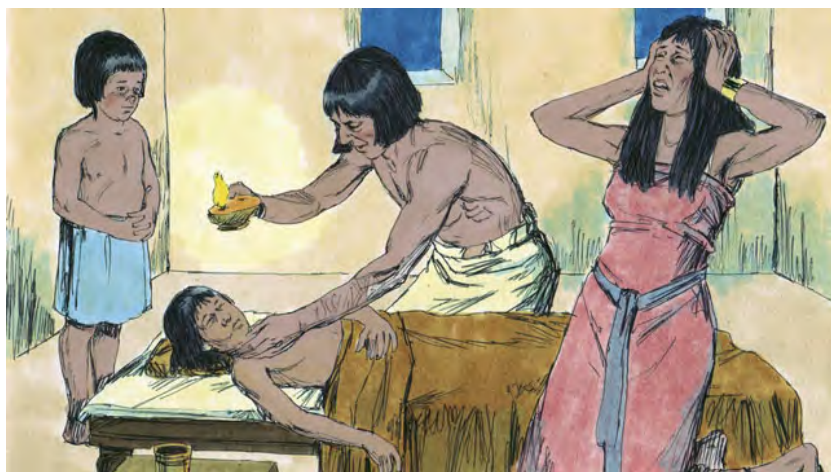
خُده ايسرائيليونه بفرما تا وَره خين دورى سَرين برى دومالئن اونى بايد وَره گوشت بُرين مكرشن و با نوئى بى خميرى ترشى آنى موخور شن. خُده ژنه بفرما تا آماده واينن كو بَدى بُخوردى اونى، آنى مصر پى تَشين.

ایسرائیلیون تمامی حُده دستورات به دقت انجام بده هَمَنه شو، شو کو دوعدلی بییه ، خدا مصر پی رد با و تمامی مصریون ارشده نریئن پن پی بهردش.

خدا تمامی اسرائیلیون کیسه کو خین ژن بری نشته درش رد مہا تمامی اونی کو دنین کیسه دہن ورہ
خینی بالا در امن دہن.

اما خدا کناری اون مصریون کوبه خدہ ایفن ندرشن و ژوتنی فرمنی دن بن رد مہبا و تمامی ژن ارشدہ
نریٹن بگشتش.

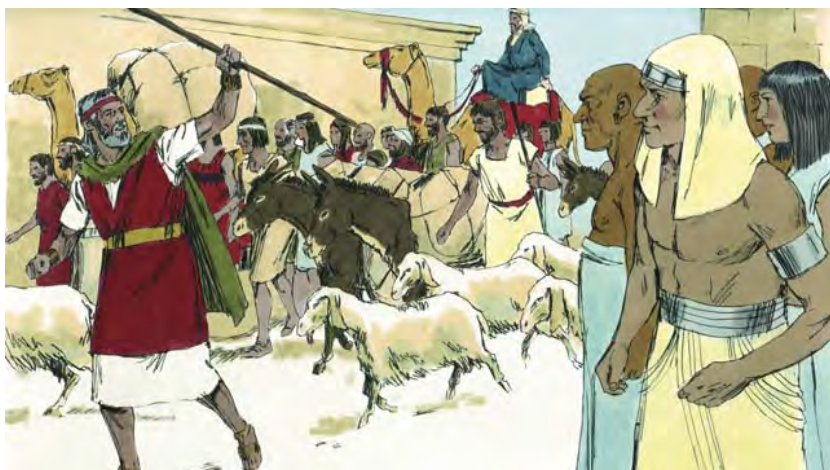
مصريون ارشده نرينه پاکی کشته ببن فرعونى ارشده، پير دگيته تا غلامى ارشده پير کو زيئدن دبا مصرى خيلى غصه پى بورمه و زارى ماكرشن.

فرعونى همته شو موسى و هارون گييش و ژنه، باتش «ايسرائيليون وگيرين و تند مصر پى بشين» مصريونم ستيجه پت کو هر چى ركتري اونجو پى بشين.

اسئىكى كو كتابى مقدسى پى وته ببيچى (كتابى خروجى) فصلى يازده، آيه اى يكى تا دوازده و فصلى سيبه ذيبى.

۱۲- اسرائیلی خلی خُشال پُن کو مصر پی مِشَن

اونی دیگر برده ټپن و به طرفی سرزمینی موعودی مشن مصریون اونچی کو اسرائیلیون ژن پی گیا، نقره پی، طلا و اونچی قیمتی با ژن بخشش بعضی اون قومیم کو به خده ایفن اور بی شن همپائی اونون مصر پی پشنو.

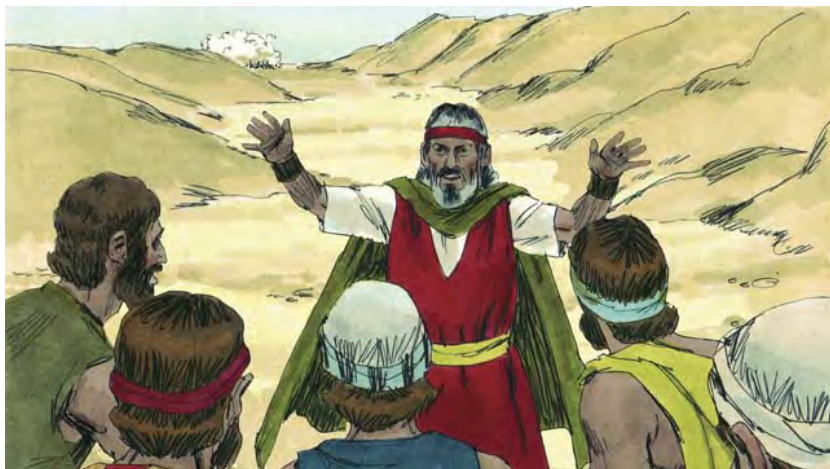
اییه استیته ابری پی دله روزی واییه استیته آتشی پی دله شووین، ژن، جلو ره مشا. خده حضور، دله ابر و استینین با ژن دبا و ای مته واصل تئی سفری ژن، هدایت مکر دش. تنیا کاری کو مگیا اونی هاکنن ان با کو ژو پشی بشین.

بدی مُدتی کمی فرعون و ژوطبابه، هُشن کارین پی پشیمَن واپن و اسرائیلیون تعقیب پشن، تا اینی باره اونون برده کَرَن خِده ژون نظر آلیش واکرد تا نشون بده تِنیا او خدائی راستیگیییه، و ملت بلی ببو کو یهوه، قوی تری فرعونی و مصری خدایونه.

وختی ایسرائیلیون مصری سپا بدشین، متوجه پِن کو مییونی در یائی سرخی و سپائی فرعونی دومه کچن. اونی خلی بترسن و وبه پششن: «چژه مصر ترک پکرمن؟» «همه رکه ممرین!».

موسه ایسرائیلیون بات: «تترسین! خدا آرو شما بالا مجنگه و نجات پیدا ماکرین.» بدی ژو خده موسه زه پفرما: «ایسرائیلیونه با کو به ظرفی دریائی شرخی حرکت هاکن.»

بدی ژو خده ابری استینه حرکت پدا و اونی میئی بنی ایسرائیلی و سپائی فرعونی قرار پدا، تا مصری سربازی دیگه نزونن اونون پئن.

خده موسه زه فرمَن ها را كوهشتن دستى ژورى دريائى بلند واكره. بدي ژو خده اى وا وسى كردش كو دريا ناتلينگ بَبو طورى كو اييه ره دله دريائى وا ببييه.

پس ايسرائيلي در حالى كو ژن دو وَر دزاري اووين دبا مييوني دريائى پى هشتن ره ادامه بدشن.

بدی اونو خده ابری استیته وت تا مصری بژنن اسرائیلیون بوریت بئن پس مصریون تصمیم پت کو اونون تعقیب کرن.

بنابرائی اونو دمیالی ایسرائیلیون دله دریائی شن، اما خده مصریون به وشت وند و کاری ها کردش کو ژن ارا به گلی دله دوومونن. اونون وسه پت: «بوریژین چزه کو خدا اسرائیلیونه طرف مجنگه.»

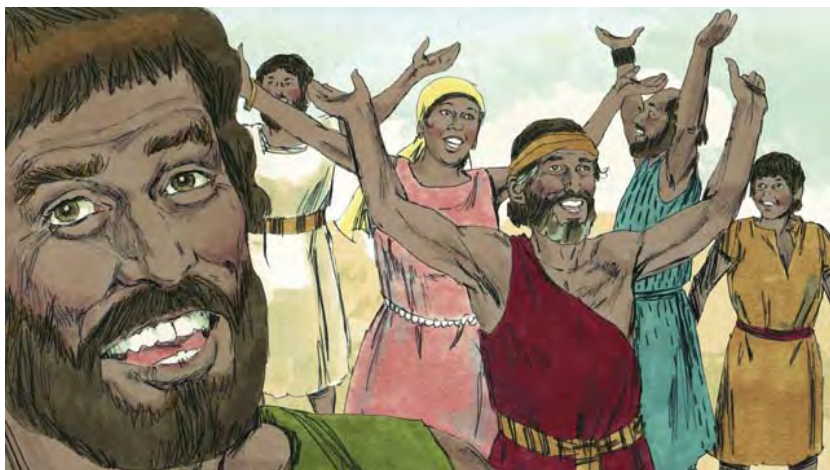
بدی اونی کو اسرائیلی به سلامتی اون طرفی اووین پرسن، خده موسه زه بفرما: «اینی باره هشتون دستی به طرفی دریائی دراز واکه» وختی ژو اون کاری ها کرد، اوو سری مصریون و ژن اراهن سر ریژییه و هقه تنی دریائی غرق بین.

وختی اسرائیلیون فته فی له وایینی سپائی مصریون پدیا، به خده اعتماد ها کرشن و بوور کرشن کو موسی، پیغمبری به کو خده جانب پی بیمیچی .

ایسرائیلی خلی خshal بن، چه کو خده اونون برِدگی و مرگی پی نجات ها دابا. اِسَه اونو آزاد بن کو خده مپرستن و ژو پی پزوی هاگزَن. اسرائیلیون سرودی زیادی، آزادی ره بسا بیشن و خده ستایش هاگزَن، کو اونون لشکری مصری دستی پی خلاص واگردش.

پس خده به جلبابه فرْمَن ها دا، کو هر ساله ان واقعه جشنه بَرَن و په اوزَن کو خده چطور مصریون شکست بداو قومی اسرائیلی بردگی پی آزاد واگروچش. ان جشنین اِس پسخ واششن. اونو هر ساله با برین کردینی وَره ای قرنی، با فطیرین، اون جشنه مششن.

آسَنکی و ته بیا کتابی مقدسی پی (کتابی خروجی فصلی دوازده آیه ای سی و هره تا فصلی پونزه آیه ای ویسسته یکی).

۱۳- خدیه عد اسرائیلی رَه

بدي کو اسرائيلي طبانه دريائي سُرخي پي بيرين شن، خُده اونون به طرفي کوهي سپنه هدايت هاگرد. يني همن کوهي کو موسه بُوونه اي بل پته ژو ديم پديا بدي ژو، طبانه ژيري کوهي اردو بوکواشن.

خُده موسه ره و اسرائيليونه پفرما: «شما مگي هميشه مو پي اطاعت هاكرين وعدي کو شما ره دمستون وفادار بين» اگه ان كاري هاكرين، مو ره ملكي خاصي مملكتي كاهنوو اُمتي مُقدّسي ميبين.

ملتی هزه رو ههشن آماده واکرشن کو خده زه دیدنا هاگردن. بدي ژو همپائی ذرقه برقبین و دی و صدائی بلندی شپوری قله ای کوهی سینه ژیری اماموسی تنيائی ژوری کوهی شا.

بدي ژو خده اونونه پيمنی دهست و باتش ايهوان ته خدا، کو ته اسارت پی و بئدگی ای مصری پی سیوا واکردش اینی خده غری مو ئپرستا.

بَت نَسازا و ژین نپرستا، چزه کو اِیْهَوَه، مگی ته تنیا خدا بین مو. نم بی خرمِت نکرا و هُشن روز و شو مقدس. درِیبت تمامی هُشن کاری تئی شش روئی انجام بده، چزه کو هفتَمین روز مگی راحت با و مو یه اور.

هُشن پییرَ مار عزّت نیادار قتل ناکردا، بی صورتی ناکرا، دزدی ناکرا و دوری نوا چَش به مالی و هُمسپه چنین ندریبت.

قانونی کو خدہ اونون دابا؛ طبابه قبیل کرد؛ پیروی هاکنز اونون قبیل کرد کو فقط مالی خدہ بین و تنیا ژو بپرستن.

خدہ ایسرائیلیونه بفرماکو م سیئه چادری (ملاقاتی چادری) بگوان. ژو دستوری بوکواتییونی چادری با همه ریزه کاری و اونچیزی کو مگی دله اونی قرار بره هادا. ژو دستور هادا مسینه پَزده پسازن کو چادر به دو قسمت کره. خدا پَشی پَزده رَبا تنیا مسین کاهنی اجازه درد کو دَنین اطاق، خدہ گل بَشو.

طیباره مگی جائی قربنی جلوئی چادری ملاقاتی بر پا کزن. هر کین شریعتی خده پی ولنگ، موکواتش مگیا ای جونی بیاره جایگانی قربنی ای کاهن مگیا اون جون بکشفه اونی به غنوانی قربنی خده زه، جائی کو قربنی بسوزنه خده بات کو جونی کو قربنی بیچی، گناهی اون نفری دمپوشنه ان طور با کو خدا ژو گنا نادیده مره و اون خده دیدی پی پاک به حساب مه خده موسه برار و ژو نسل انتخاب کرد، تا ژو کاهنی ببین.

بدی ژو خده دس فرمونی دیمی دو سنگن بنوشت و موسه دش خده به قومی قانونائی دیگری هادش تا اونون پی پیروی هاکنن خده وده ها داه اگه اون قانونن پی اطاعت هاکنن برکت ژن مده و ژن مدا نیاداری ماکره ولی اگه سرپیچی هاکنن ژن تمبیی مکره.

موسی چندین رو زوری کوهی سپنه بڼد و خده زه هکاتی هاگردش ملت إنقدر چش په ره بڼد تا ورگرده، هالک بهن در نتیجه طال بیارشن، هارونی گل و ژو پی گییششن تا ژنه بڼه بسازه، تا به جانی خده بپرسن . ان طور با کو گنای وشتناکی در حق خده هاکشن.

هارونی اییبه طلائن بڼه گورن واری پسات. ملت وشین واری بڼتین مپرسشن، و ژینه قرینی ماکرشن. خدا انی بالا ژنه تری کت و موسه زه باتش مگن ژن فته فیله واکرون. اما موسه خده پی گیا کو ان کاری ناکره خده موسه دا پشنوا و اونون فته فیله ناکردش.

وختی کو موسی کوهی سپنه ژیری اِما، دو تخته سنگی کو خُده دس فرمَنی دیم پَنویشبا ژو دس دهن. وختی کو بُته بدیش هنون بل پتَش کو سَنگی زمین کواپَش و پشکِش.

بَد بُته پسوزنَش و پيلي پيلي کَرَدَش، تا گردین واری بېبیَه گردی دله اووین ریتَش و ملتی وادار کَرَدَش تا واخوژن. خُده بلائی ژن سَرورد کو خلی پمردین.

موسه به جائی اون تخته سنگن کو هشتيزه پشکتهش، ايني تخته سنگي دس فرمونونه پتراشتش . بد ايني بازه ژوري کوهي شا و برائي بخششي گناهن دا هاگريش خده موسه دا پشنوا و اونون پبخشش موسه با دس فرمونون کو خده ديمي تازه تخته سنگن پنويشبا کوهي پي ژيري اما بد خده اونون کوهي سيئه پي به طرفي سرزميني موعودي هدايت هاگردش.

آسټنکي وته پيا کتابي مقدسيي(کتابي خروجي فصلي نوزده تا سييه چاري)

۱۴- سرگردنی دله بیابنی

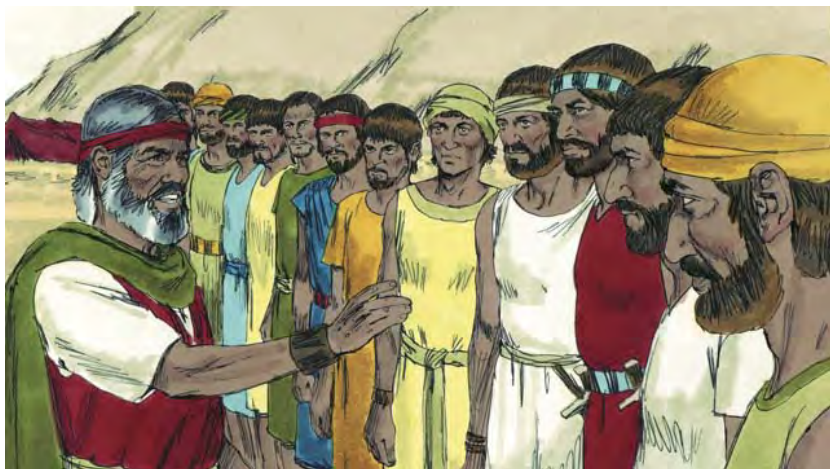
بدی اونی کو خده طبابه، قانونی شریعتی پی مُخبر کردش انون به طرفی کوهی سپنه هدایت هاگردش انون مگیا به خاطری غدی کو با خده دپسبیشن قانونی شریعتی پی اطاعت ماکرشن خده مگیا کو انی به سرزمینی موعودی، یعنی کنعان برسن خدا جلو جلونی انون دله ابری استینین مشا و ملثم ژو دمبال مشا.

خده به ابراهیمی، اسحاقی و یعقوبی قل هادابا کو سرزمینی موعودی ژن وچن ماده ولی اون ژمن خلی قبيله اونجو زندگی ماکرشن کو اونونه کنعانی ماششن کنعانی خده پی پژوی ماکرشن و ژو منپرستن اونون دورینکی خذن مپرستا و کاری شرّ شوری ماکرشن.

خډه ايسرائيليونه پفرما: «ېدی پرسېنی په سرزمینی موعودی مگی هڅشن کنعانيين شرين پی خلاص واکړين اونونه ضله ناکړين، اونجو پی چنييه نبرين شما مگی تمامی ژن ټتی پشکينين نتیجه ان دسثوری انه کو مو جا ټتی مپرسئن.»

وختی ايسرائيليون به مړزی سرزمینی کنعانی پرسن موسه هر طبابه پی ای نفر، ذوازده میردی انتخاب کردش ژو پرائی جاسوسیای سرزمینی کنعانی چاره ای ژن په بدش ژن پی گپیش تا واپرس واژن هاکړن کو کنعانی قولرئین یا بیجونوکیئین.

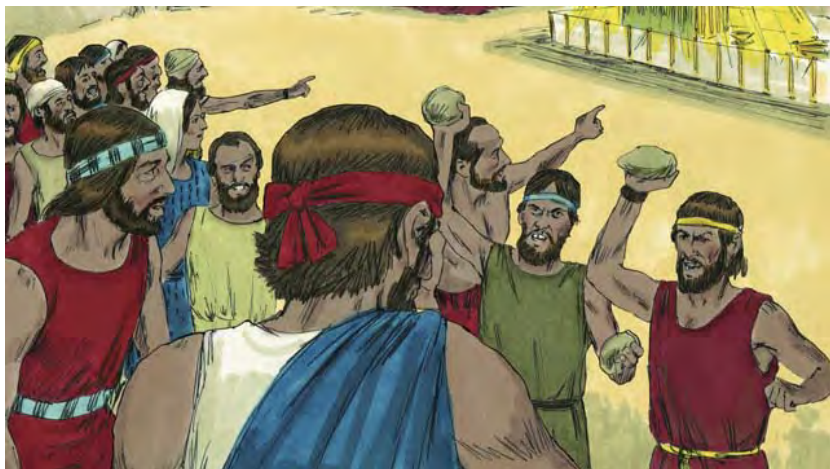
اون دُوازده میردی چل رو تمامی کنعان قهر کرشن و ورگردن اونون قومی ره بات: «کنعان سرزمینی حاصلخیزییه و حاصلی زیادی داره،» اما دس جاسوسن بات: «ئُن شری مَکِمیان اما ئُن آدمی قولرین اگه ژنه جمله کرین. بی گفن هما کشته مبین.»

اونوخت دو جاسوسی دیگری کو ئُن نم کالیب و یوشع با، باششن : دُرسته کو کنعانی ئِلندتر و قویتری هَمایِن، «ولی شکه ناکرین کو هما مزونین ئُن هم اِشکین! چَره کو خدا هما زه مچنگه.»

امّا طبابه يوشع و کالبيی هکاتی گوش نادشن با اوقات تلی موسه و هارونی زه باشن چزه هما ان جائی هولناکی بیارچیشن ؟ هما مگیا مصر بفونین اگه اون سرزمین بشین، تنی جنگی کشته مبین و هما چنییه وچن بردکی مهزن اونون مگیا اینی زهر انتخاب کزن تا ژن ورگاردن مصر .

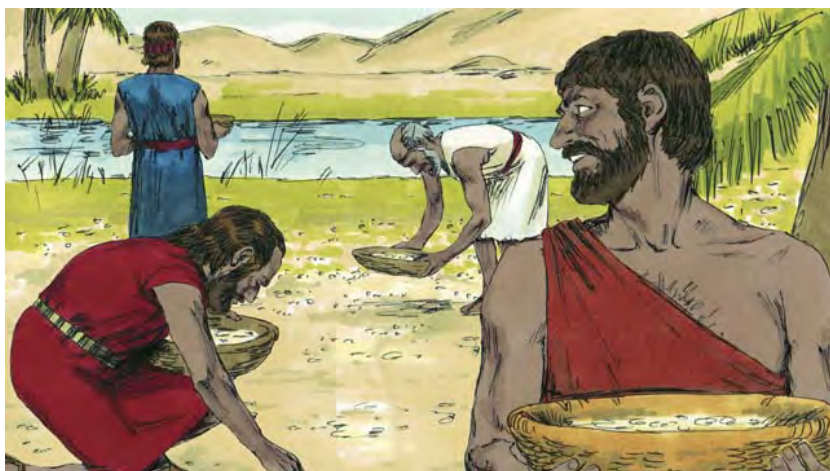
خدا ان ملتی هکاتن پی خشمگین بیا و پشا دله چادری مُلاقاتی و باتش : «شما نسبت به مُو شاخه شنه منجین، پس شما همه دله بیانی سرگردن مبین. هقه آدمی ویس ساله به ژوری، غری کالیب و یوشع، دله بیانی مهزن و هچ وخت به سرزمینی موعودی مَنشین.»

وختی خده ان هکاتی پشنواشن، هشن گنای پی پشیمن واپن و تصمیم وشن کنعانییونه جمله کزن موسه هشتار ژن دا کو نشین، چزه کو خدا با اونون نییه. اما اونون موسه هکاتی گوش ناپشن.

خدا تنی ان جنگی با ژن دنبا . پس کنعانیئن پی شکست بخورشن و خلی گشته ببن. پس اسرائیلی کنعان پی ورگردن و چل سالی دله بیابانی صقیل و سرگردن پفوندین .

چل سالی کو ایسرائیلی دله بیانی سرگردن بن، خده ژنه همه چی فراهم مکرد . ژو آسمن پی نونی ژنه وسی مکرر کو ژو نم (منا) با. او ژنه بلدرچینی وسی مکرد تا گوشت دربیشن . تمامی اون مدت خده مناشت ژن لکه و هله تکه ببین .

خده ای جوری مجزه واری دله سنگی پی او ژن دش . ولی با ان حال، ایسرائیلی خده و موسه پی گله و هازه درشن و فیت فیت مکرشن . با وجودی انی ، خده همن جور غدی کو با ابراهیمی ، اسحاقی و یعقوبی دپس با وفادار بوند .

اینی باره وختی کو ملت اووی واخوردی ندردشن، خده موسه زه بفرما: «بشه جلوتی سنگی ژو زه با کو او بیرینه.» اما موسی به جائی انی کو سنگی زه فرمن ها ده، با غصن دو دغه ژو بوکواتش و با ان کارین خده زه بی اترامی هاگردش. او همنه دله سنگی پی بیرین امییه، ولی خدا موسه زه تری کت و باتش: «تو به سرزمینی موعودی وارد مَیا.

بدی چل سالین کو ایسرائیلی دله بیانیی سرگردن پن. همه اونی کو بر ضدی خده شورش هاگریشن، پمردین اونوخت خده اینی باره اونون به نزدیکیای مرزی سرزمینی موعودی هدایت هاگردش. موسی کو پیر بابا، خده یوشع زبری قومی کرد. خدا موسه زه قول هادش کو ای رو، پغمبری مثلی ته ملتی زه وسی مکرون.

خډه موسه زه بات، ژوري کوهي بلندي شو. تا انجو پي بژنه سرزميني موعودي پنه موسه سرزميني موعودي پديا، اما خډه اجازه ژو ندا کو دنين شو. بدی ژو موسی پمرد و ايسرائيلي سی رو ژو زه سو پدارشن يوشع ژن زېر ببا. او زېري خوري با، چزه کو خډه اطمینن درد و و پي اطاعت ماکړدش.

آسټيکه وټه ببا کتابي مقدسي پي (کتابي خروجي فصلي شمزده و هفده) کتابي غدادي فصلي دس تا چارېده، کتابي تثنيه فصلي سپه چاري .

۱۵- سرزمینی موعودی

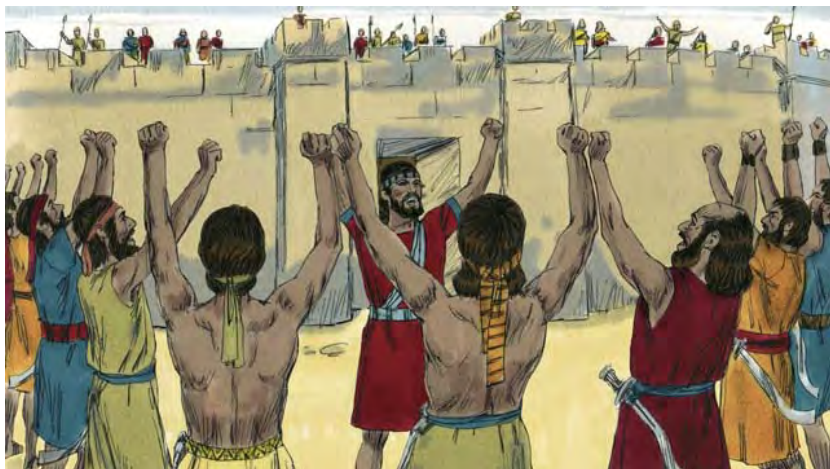
آخری وقتی اونی پرسا کو اسرائیلی بَشین سرزمینی موعودی، ینی کنعان اونجو شری ذبا په نمی اریحا کو ژو دوره بادیاری مَکمی مُحافِظت مِبا یوشع دو جاسوسی اون شر وسی کرد اونجو اییه فاحیشا به نمی راحابه زندگی ماکردش ژین جاسوسن هشتن گل قائم پکُردش ژن کمک هاگردش تا شر پی بُوریزن ژین چون به خده ایفن درد ان کاری هاگردش راحابته قل هاوشن، وختی اریحا هم قانتشن ژین و ژین زکه زرون پی مُحافِظت هاگردن.

برائی بَشینی سرزمینی موعودی، اسرائیلیون مگیا رودی اردنی پی بُوریزن خده یوشع زه بات: «کاهئن چلو چلو وسی که» وختی کفی پائی کاهئن به رودی اوردنی پرسا او بُند اِمییه و اسرائیلی بزونشن دیمی خشکه زمینی، اون طرفی رودی شین.

بدی اونى کو قوم ادرونی رودی پی رد رد بن خده یوشع زه بات: برائی شیلن پتی به شری اریحائی زه، آماده ببو خده ملتی ره بات: کاهنئی و سزبازی شش رو مگی، روزی ای دَفه دوری شری بَتِژن پس کاهنن و سربازن ان کاری هاكرشن.

هفتمین رو ایسرائیلی مگیا هف باره شر دور بوکوآتیشن بدی ژو کاهنئی شهوړ وا ذکرَن و ملت وسه پنجه اونون ان کاری هاكرد.

اون وخت با کو دوره وری اریحائی دزاري هیژمن ایسرائیلیون همه چی دله شری، به فزمنی خده خراب پکرشن تنیا راحابا و ژین زکه زرون کو ایسرائیلیون طرف پشن، در امن بن وختی اینی طبابه کو کنعان دهن، پزانشن کو ایسرائیلیون اریحا ورونه کر چی، وشت کتین کو مبادا ایسرائیلی به اونونه شیلن پنجن.

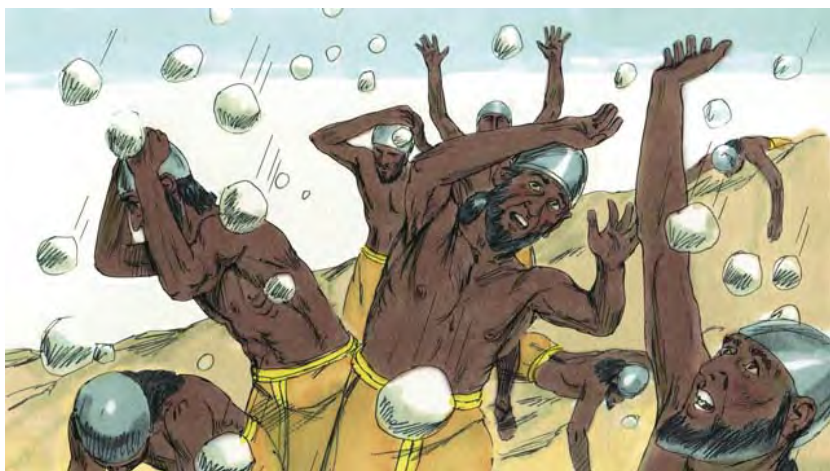
خده به ایسرائیلیونه دستور ها دا کو هج وخت کنعانیینه پمنی ضلین دهنستن ولی ای طبابهی کنعان کو ژن اس جیعونی با، یوشع ره دوری باشن و ادعا هاکرشن کو جائی دیری پی بیمیچن کنعان. اونون یوشع پی گیا با ژن پمنی ضلی دهنستن یوشع و دیگری زبری ایسرائیلی، بی مشورتی با خده: با جیعونین پمنی دهنستن.

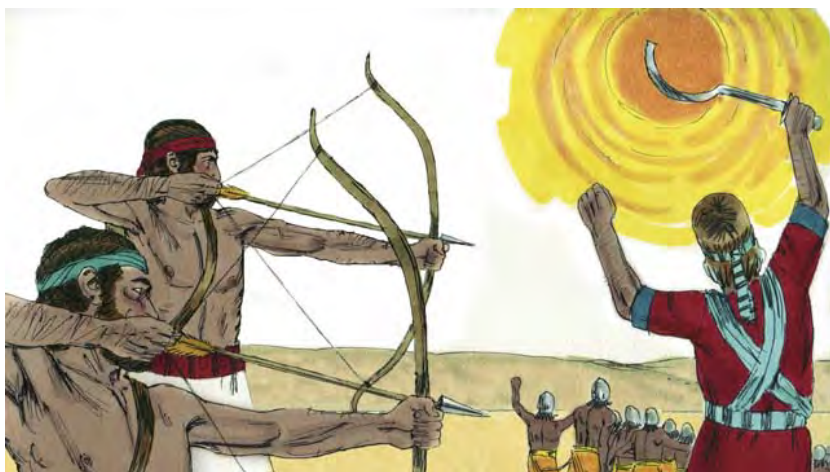
هزه روئی ټدی ایسرائیلیون پهما کو جبعونی کنعانی نیین پس ژن گول بوکوآتی پی خشمگین وا پڼ
 اما پفنی صلین با ژن ښکېشش چزه کو اون پفن، خده گل دېسته پبابا چنډ روئی ټدی اینی طبابه
 پادیشائی کنعانی به اِسمی امورین وختی پشنوشش کو جبعونی با بنی ایسرائیلیون پفنی صلین
 دېسجی، با هم، هم پفن پڼ. هشتن سپا جمهآوری هاگرشن و بطرفی جبعونین شیلن بشتن جبعونی
 یوشع پی گپیشش ژن کمک هاگره.

یوشع سپاهی ایسرائیلی جْمَهکړد. اونی تمامی شو ره ډېن تا جبعون پرسن. ضبی تاریکه روشن امور
 ین گپرونش و، به ژن جمله کړشن.

خدا اون رو اسرائیلیونه مچنگا، ژو اموریئن سرگردن کرپش تیبرگی سختی پوارنش و خلی امورین بکشیش.

همن طو خده کاری هاکرد کو خورشید دله آسمنی پشته تا اسرائیلی سربازی بژن کاملا امورین شیکست پداییشن خده ان رو اسرائیلیونه پیروزی مسینی فراهم کرد.

بدی انی کو خده اونون لشکری شیکست پدا خلی طبابه‌ای کتعی، برائی جمله به اسرائیلیون هم دسته بین یوشع و اسرائیلیون به طرفی اونون شیلن پششن و ژن نابود واکړشن.

بدی ان جنگن هر طبابه‌ای اسرائیلیون سم، سرزمینی موعودی پی ژن بخشش.

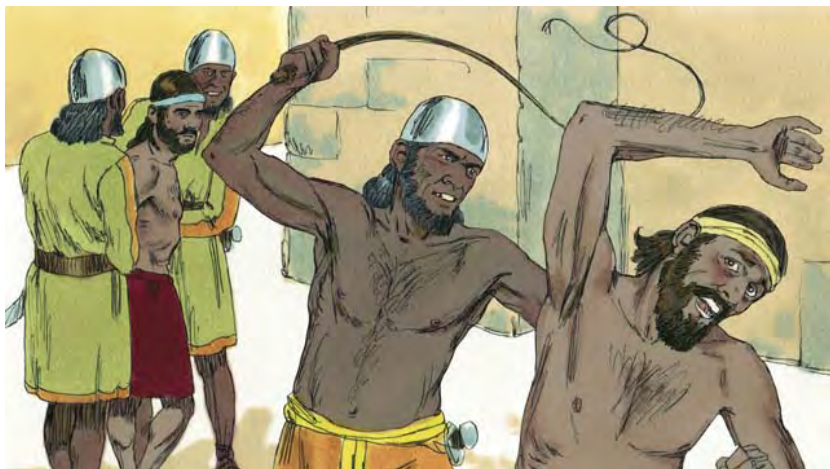
وختی کو یوشع پیر ہا اسرائیلیون جقمہ کردش ژو ملت یہ اورد کو قل هادا بیچیشن، عدی کو خدہ جلوئی کوهی سینه با ژن دپسته ہا بیچی، اطاعت هاگزین ملت ی قل هادا کو نسبت به خدہ وفادار بین و ژو شریعتی پی اطاعت هاگزین.

آسٹیکہ و تہ ہا کتابی مقدسی پی (کتابی یوشع فصلی یک تا ویستہ چاری)

۱۶- آدمی برائی نجاتی

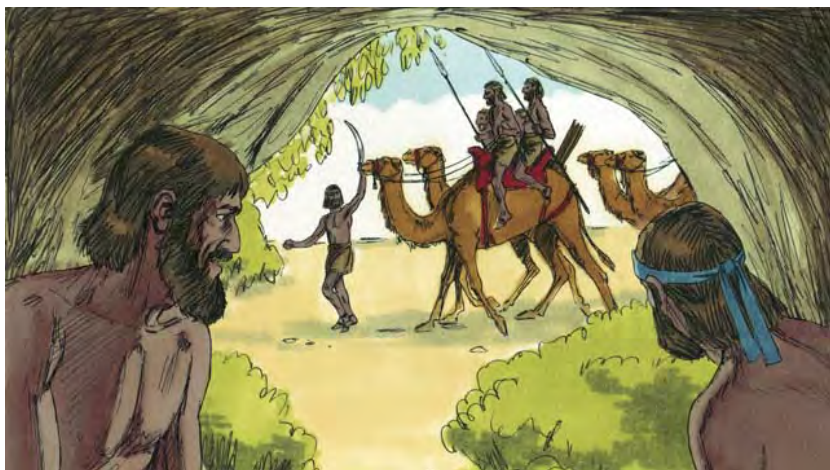
بدی مرگی یوشع اسرائیلیون دستوراتی خده پی سرپیچی هاكرشن تمامی كنعانین سرزمینی موعودی پی بیرین نكرشن. اونی به جایی یهوه‌های حقیقی خده، كنعانیین بُ تی مپرستشون. در اون زمن اسرائیلیون پادیشائی ندرد. پس هر کین کو هر چی دُرست مزونش ماكردش.

نافرمنی اسرائیلیون باعث بیا کو جوادتی پیش کو چندين باره تیکرار بَو. با ان حساب اسرائیلیون چندين سالی دستوری خده پی نافرمنی هاكرش. بدی ژو خده برای تنبیهی اونون، ژن دشمنن اجازه مادش تا ژن دیم مُسلط بین دشمنن اونون مال و منال غارت و نابود کرد و خلیون بکشش بدی اونی کو دشمنی چندين سالی ژن اذیت ماكرد توبه كِرشن و خده پی گیشش دشمنن دستی ژن نجات بده.

هر دَفه کو توبه مَکَرشَن خِده ای نَفَری وِسی مَکَرِدش تا ژن نجات بَدِه. اون با ژن دُشمنن مَچنگا و ژن شیکِست مَدش. اِن طوری آرامش ژن دِله سرزَمینی برقرار مِبا و اون نَفَری کو ژن نجات پَدابا، به خوری ژن دیم حَکومت ما کَرِدش خِده خلی آدمی برائی نجاتی ایسرائیلیون وِسی کَرْدبَدی اِنی کو خِده اِجازه هادا تا ای دُستّه دُشمنی به اِسمی مَدیان ایسرائیلیون شیکِست بَدِه اِینی باره ای نَفَری وِسی کَرِدش.

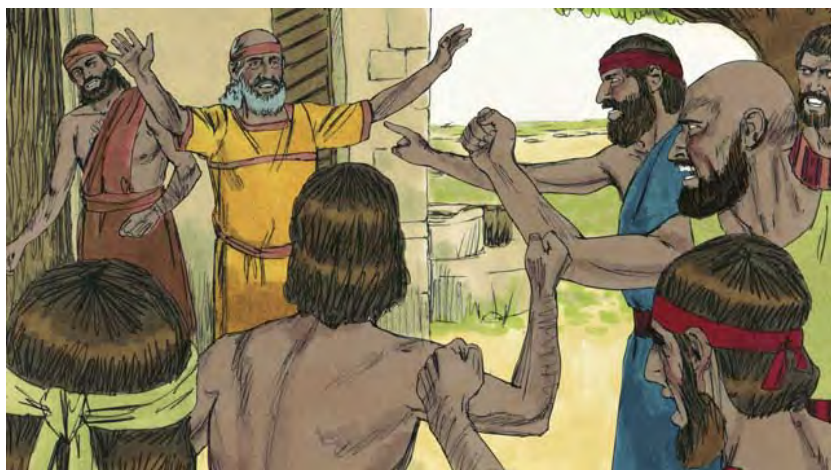
مَدیانی هَف سالی حاصلی، ایسرائیلیون غارت مَکَرشَن ایسرائیلیون ترسی پی دِله غارن قائم مِبن تا قَبادا مَدیانی اونون پیدا کَرَن آخر سر خد پی گِییششَن ژن نجات بَدِه.

ای رو میردی ایسرائیلی به اسمی جدعون، یاواشکی گنڊم موکوٽنش تا مدیانی نزنن ژو غارت هاکن همن وخت یهوه فریشتا ژو سرامییه و باتش: ای جنگاوری دلاور خده با تیه کو ایسرائیلیون، مدیونی چنگی پی بیرینانج.

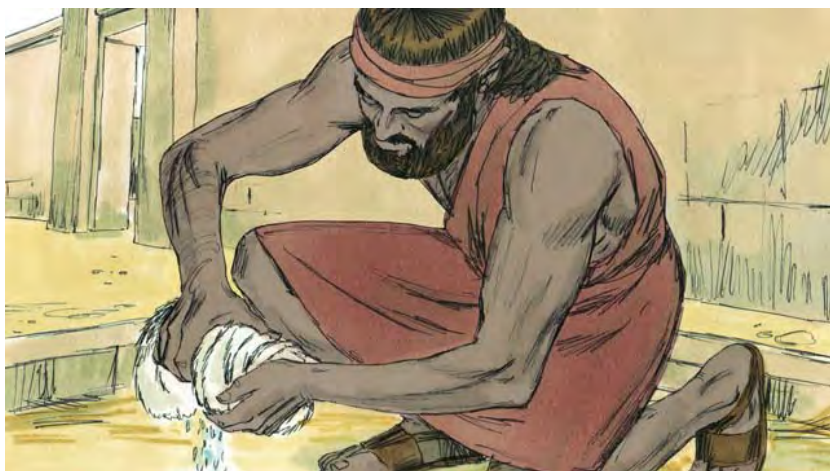
جدعون پیپر هشن جائی قربنی به اییه ټین. پیشکش کریش اولمین چی کو خده ژو پی مگییا خراب پکردی اون جائی قربنی با اما جدعون ملتی پی مټرس، تا دو عدلی شووین چش اینتظاری پتش بدی ژو جائی قربنی هم اشکتش ژو اون نزدیکی ای تازه جائی قربنی خده ره بساټش تا قربنی هاکن.

هرن صبی مټی وختی پدیا کو ای نفری جائی قربنی پشکچی و چی ژو پی نفنچی؛ خلی خشمناک
 بېن اونی به طرفی جدعونی کیته پشن تا ژو بکشن اما جدعون پییر بات: چرا مگیشن هشن خده
 کهک هاگیرین اگه اون خدایه، وارزین هشن پی نیاداری هاکره اونی به خاطری اونچی کو باتش،
 بگشتی جدعونی پی پویردین.

بدی اونی مدیانی باز بیمن اسرائیلیون غارت هاگزین انقدر زیادی بن کو منشیا ژن بشمار جدعونی
 تمامی هشن قومی پی گییش مدیانیئنه بچنگن جدعونی خده پی دو نشونه گییش تا اطمینن پیدا
 کره کو خدا به دُرستی ژو پی گییچش تا اسرائیل نجات پده.

اوولمین نښته، ای تکه پوستی گوسفندی دیمی زمینی واشتش و خده پی گیش تا دیمی پوستی شوئم بښنه؛ ولی زمین خشک پښه خده ان کاری هاگرد. هرن خده پی گیش کو زمین لیش بو، ولی پوست خشک پښه، خده ان کاریام هاگرد. ان دو نشئن جعونی قانه کرد کو خده ژو پی مگی تا اسرائیلی مدبائین دس پی نجات بده.

سپودو هزار سربازی اسرائیلی جدعونی گل بیمن، اما خده ژو زه بات کو انی زیادیین. بنابرانی جدعونی ویسته ژو هزار سربازی کو جنگی پی مترین وسی کردش کییه. خده اینی بازه جدعونی زه باتش کو اینیم زیادیین. بدی ژو جدعونی به غری سبسه نفزن، ورگاردنش کییه.

هغه شو ځده جدعونی زه بات «یاواشکی بښه مديونين اردو وختی اونون هکاتی پشنا، دیگه منترس، ژنه حمله مکه» جدعون پشا اونون اردوگاه و پشناش کو ای سربازی مديانی اونچی کو بله خنین پديابش هشتن زفیکی زه تريف ماکره. ژو زفیکی ژو زه بات: «ته خنین وجه اینه کو سپانی جدعونی، سپانی هما مديانين شیکست مده» وختی جدعونی ان پشناو ځده ستايش هاکردش.

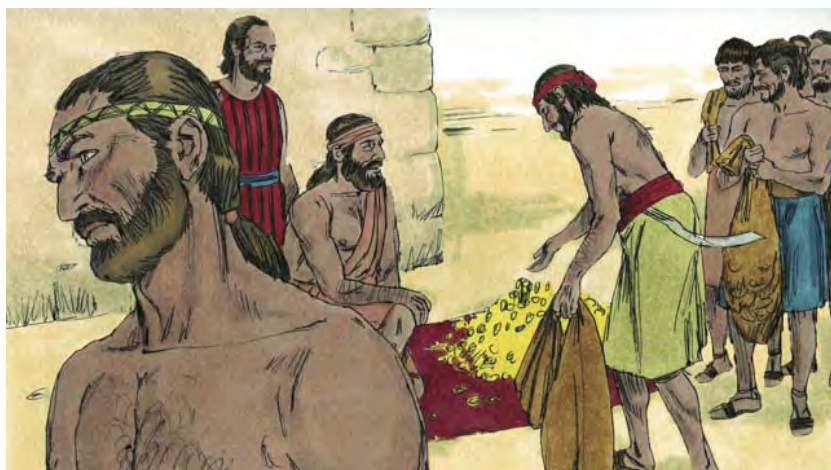
جدعون هشتن سربازن گل ورگردا و هر کمين ای شپور و ای دورکه بله مشله دببیه، ژن دش. اونون دشمن وختی کو مديانی سربازی خنی دهن محاصره کرشن سپسه جدعونی سربازی کو هشتن مشلی بله دوره پيندایيشن. تا مدینی نژتن نوری مشلن پتن.

بدی ژو جدعونی سربازی دوره پشکیشن و نوری مَشلن پد ببا. در حالی کو شهر و دیمکرشن، وِسه مِششن: «شمشیر نَهۆه و جدعون».

خُده هَنون مدیئییُن هَم ریت کو شرور کرشن به جملِه و بُگشتی هَمدیگَرَن. جدعونی تندی بقیهای ایسرائیلیون کییه پی گیا تا مدیانیین تقیب کَرَن. اونون خلی مدیانیین بُگشت. بقیه ایسرائیل پی بیرین کرشن. اون رو سه و ویست هزار نفری مدیانی کشته ببن. این جور با کو خُده ایسرائیلی نجات پدا.

ملتی مگییا جدعونى هشتن پادېشا کړن. ژو اجازه‌های ان کارین ژن ندا، اما ژن پی گپیش ای کمی حلقه هائی طلائی کو مدیانییین پی گیرراورچیشن، ژو دن. ملتی طلائی زیادى جدعونیدا.

بدى ژو جدعون با اون طلائن اییّه جلیقا اونچى کو رئیسى کاهنن ژن مکره، پسائش. اما ملتی اصلی بُتین، جلیقن پُرسَتش ماکرد بنابرانى، خُده دوباره ایسرائیلیون تنبیه کردش چزه کو شرو کرییشن به پُرسَتشی بُتین ژن دُشمنن اجازه هادش تا اونون شیکست بَدَن آخرى ژو باز خُده پی کهک گپیششن و خُده اونونه ای نفرى وسى کرد تا ژن نجات بَدِه.

آن شکل چندین دفعه تکرار بها، اسرائیلیون گناه ما کرد و خده ژون تنبیه مکرد. خده ای نفری وسی مکرد تا ژن نجات بده. سالیانی سالی خلی آدمن وسی مکردش تا اسرائیلی دشمنن دستی نجات پدا کرن.

آخری ژو اسرائیلی خده پی گیششن کو اینی ملتی جور ای پادیشا ژن ده. اونون پادیشائی بلند قدی مگییا کو بژنه تئی جنگی ژن زهری ها کرده خده انچی کو مگییششن ژو خوش نییما اما همن جور کو مگییششن ای پادیشا اونون بخشش.

آسئیکه وته بیا کتابی مقدسی (کتابی دا وزن فصلی یک تا چار، شش تا هشت) اولمین کتابی سموئیل، فصلی یکی تا دسی.

۱۷- خدە غەبە داۋودى

شائول اوولمین پادیشائی اسرائیلی با هفن جور کو ملتی مگییا، پُند قد و خُشکِل با او اوولی هُشن خکومتی پادیشائی خوری با اقا نم نم شُر شوری پندا کِردش کو خِده پزوی منا کِردش بنا برانی خِده، اینی پادشائی به جائی ژو انتخاب کِردش.

خِده ای جوونی اسرائیلی به اسمی داودی انتخاب کِردش. تا ژو برائی جانشینی شائولی آماده کِره. داود ای چوئنی بیت الحمی با. او در حالی کو پییر گوسفندی نیاداری ما کِردش. گله اینی باره خرس و شیرِی حمله پی نجات بدش و اونون بُکشتش. داود میری متواضع و عادلِی با. او عتِمد به خِده دِردش و ژو پی اطاعت ما کِردش.

زمانی کو داود هڼه چوون با ځلیاتی ای غوللری کو. هڼه متر قد درېش و زېر دست با و قوی، ډکت با. اما خډه داودی کمک هاکړد تا ځلیاتی بگشه و اسرائیلی نجات بډه. بډی ژو چنډین دغه اسرائیلی دشمنن مسلط هپا او ای سربازی زېر دستي ببا و چنډین اسرائیلیون جنگی زېری هاکړېدش. ملتی ځلی ژو مگیبا و ژو تشویق ماکړشن.

ملتی محبت و مهر به داودی باعثی حسادتی شائولی ببا آخری شائولی تصمیم پت کو داودی بگشه. ولی او بوریتبا پشایا بیاین و هشتن قائم پکړېش ای او کو شاول و ژو سربازی دمبالی داودی ډېن. شاول ناگمن تنی غاری شا کو داوود اونجو دبا. شاولی داوودی ندییا. داوود نزدیک واپا و ای ټکه ژو هله پرېښدش. وختی شاول غار پی پشا، داودی جیغ پت و اون ټکه شاولی نشن پدش. ان طور با کو به شاولی ثابت هپا کو داوود منگش با بگشتی ژو به پادشانی برسه.

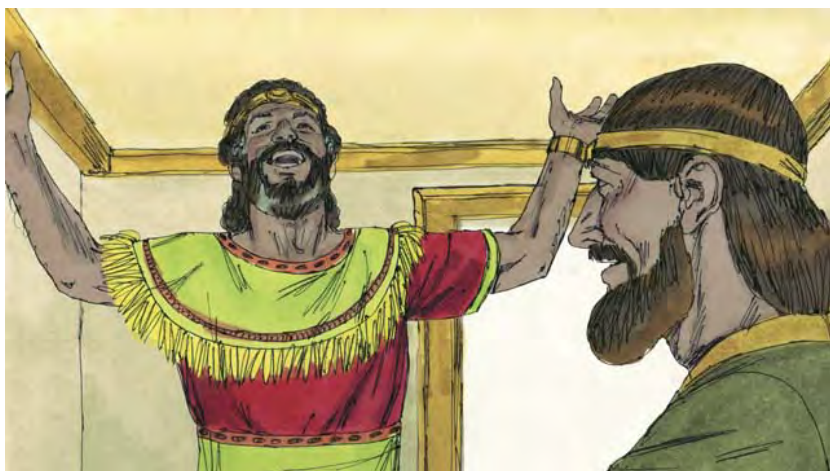
آخری ژو، شائلول دلہ ای جنگی کشتہ ہبا و داوود بہ پادیشائی ای اسرائیلی ہرسا. او پادیشائی خوری باو ملتی ژومگییا. خدہ بہ داوودی برکت ہادا و ژو دلہ تمامی کاژن کامیاب کیردش. داوودی تئی خلی جنگن شرکت ہاکردش و. بہ کمکی خدہ اسرائیلی دشمنن شیکست ہدش. داوودی اورشلیم فتحہ کرد و انجو ہشٹن پایتخت کیردش. داوود ہمن جو زندگی ہاکرد و ہمرد و ژو چالہ کرشن. ژو چل سالی پادیشائی ہاکرد و. در ان مدت اسرائیل قوی و پیل دار ہبا.

داوودی مگییا مہدی ہسازہ کو ہمہ ای طبایہ ای اسرائیلی بژنن خدہ ہپرستن. و ژو رہ قرہنی ہاکزن. خوددی چارصہ سالی، ملت در جائی عبادت و قرہنی ماکرشن. کو چادری ملاقاتی ژو اس با و موسہ اون ہساتبا.

اما خده پنغمبري به اسمي ناتاني، داوودي گل وسي كړدش و. ژو ره باتش: «چون تو ډله خلی جنگن دبیچه، معبد مو ره منساز، بلکی ته پیر مسازه. با ان وجود ا ته خلی برکت مادون. ای نفر ته نسلی پی تا ابد سلطنت ماکره.» تنیا کسی کو نسلی داوودی پی مژنش تا ابد سلطنت هاکړه، مسیح با. خده مسیح انتخاب کړبا کوچیین ژن گنا پی نجات مده.

وختی داودی ان پشنوا، خده شکر و ستایش هاكړدش. خده ام ژو سربلند كړد و برکت ژو بخشش. البته داوود وختی اجرائی خده وځن پی مځبر نبا. ولی اسه مژنین کو ايسرائیلیون مگیا. زمانی داوودی پی هزار سالی برائی بییمینی چش به ره بین.

داودی خلی سالی عادلانه حکومت هاگرد. او خده مٹی با و خده ام بركت ژو مدا . با ان حال آخری غمرین وروری خده گنائی مسینی هاگردش.

ای رو، وختی داودی تمامی سربازی جنگی بیرین ذبن ژو پستی بُنی هشتن قصرین، بیرین نیا کردش و ایپه جنیکن بدیش کو دردش هشتن مششیش ژو اون جنیکن منشاسا. ولی پُژنش کو ژین اس بَتَشیع ا.

به جائی انی کو وسوسه پی دیری ها کره. داودی ای نفری وسی کرد کو ژین بیاره ژوگل. او با اون جنیکن هم خس بیا و ژین وسی کردش کییه. بدی مدتی کمی بتشبعن داودی ره پیغم وسی کرد و باتش. کوته پی امیدواری دارون.

بتشبعن شی کو ژو اس اورایا با وترین سربازی داودی با. اوریا جنگ دبا و کییه پی دیری دبا. داودی ژوگییا و ژو ره باتش بشو کییه و جنیکن گل دبو. اما اوریه قبیل ناکرد، در حالی کو سربازی جنگ دهن، ورگرده. بنابراین داودی، اینی باره اوریه وسی کردش جنگ و. فرمندن پی گیش تا ژو خطی مقدمی جنگی وسی کزن تا کشته ببو. هقن طوزم بیا کو اوریا در جنگی کشته بیا.

بدی کشته بپیښی اوریه داودی بتشبعن بهرد و ژین داودی زه پیر بزنا. خده کاری کو داودی هاگر با خشمناک با. بنابر انی ناتانی نبی و سی کردش تا ژو گوشزد کړه کو چه کاری زشتی هاگرچش. داوودی هشن گنا گریه گیت و خده ژو بهخشا. داوودی بقیه ای غمرین، حتی در سختی خده پژوی و اطاعت هاگرد.

ژو تنبیهی گنائی ان با کو ژو پیر بهرد. همن طو ژو وچه و زییه، ژو دیم بشتن و ژو قدرت خلی کمی بیا. اما با وجودی بی اطاعتی، خده غدی کو باژو دسپا وفادار با و. انجام بدش، بدی ژو داود بتشبعنا صاحبی پیری بپیښه کوژو اس سلیفن واششن .

آسټکه وته پیا کتابی مقدسی پی (کتابی اوولی سموئیل، فصلی دس؛ و فصلی پنزه تا نوزده و ویسته چارو سی و یک؛ دومین کتابی سموئیل فصلی پنج و هفت و یازده ودواژه.)

۱۸- تقسیمى پاديشائىئى اسرائيلى

داوودی پادیشائی، چل سال پنجبیا. بعدی ژو مَرگی، ژو پیر سلیمَن به پادیشائی پُرسا خده سلیمَنی پی واپرسا: «مو پی چیچی مگه تا ته دون؟» سلیمَنی خده پی گبیا کو حکمت ژو ده. ژو ان خواسته، خده خُشال واکرد ژو داناترین میردی دیمی زمینی کردش. سلیمَنی چیزائی زیادی یگیت، پادیشائی غقله‌مندی با خده ژو مالداري گنهای کرد.

سلیمَنی دله شری اورشليمی مَعبدی هسات کو داوودی ژو مِصاله جور کر با. اون وخت پی ملت مژنش به جایی چادری فِلاقاتی، اونجو عبادت هاکره. قَرَبَنی هاکره، خدا دَنین مَعبد دَبا وُ با قومی زندگی ماکردش.

اما سلیفنی اینی طبایه پی چنییه بهرد. ژو تقریباً هزار چنی بهرد. انطوری با کو خده پی ورگردا. ژو چنی خیلی غریبه بن و پرستشی زه، هشتن همپا، بتی بیبارییشن. وختی کو سلیفن پیر پیا، هشتن چنیین بتی پرستش ماکردش.

همنی بالا خدا ژو پی خشمگین پیا و ژو ره باتش: پرائی مجازاتی ان بیاطاعتی، پادیشائی ایسرائیلی بعدی مرگی ژو دو اسه مکره.

بعدي مَرگی سُلیمنی، ژو پیر رځامی به جایی ژو، پادشاه ببا. تَفمی ایسرائیلی جَمه پهن کو ژو به غنوانی پادیشائی قبیله کزن اونن رځامی گل ش کایت هاگرش ن کو سُلیمنی زیاد ژن کاری مَشش، مَجبور بیشن مالیاتی زیادی هاتن. اونن ژو پی گِییا کو هَشش پیر واری سَخَتگیر نبو.

اما رځامی احمقانه ژنه بات: «شما فکر ماکرین مو پیر سَخَتگیری ماکرچی؟ ولی ا شما ویشتری کاری منجون و شما عذاب مدون.»

بَعْدِ ژو هکاتن، خلیبُن شیلن پت، دَس طبایه ژو پی سیوا واپن. فُقد دو طبایه به ژو وفادار بُمندین و هُشْتن پادیشائی اِسْم یهودا واششن.

دَس طبایه‌ای دیگري، میردی به اِسْمی پُزيعامی هُشْتن پاديشاه کرشن. کو طرفی شمالي سَرزمینی ساکن پِن. هُشْتن پاديشائپای ايسرائیل قَلمداد کرشن.

پُرِعامی خدِه قَبیل نِدرِد و باعِث هِبا مِلت هِه ظِرفی گِناپی نِشو. ژو دو بُتی هِسات و مِلتی زِه باتِش ژن پِرسِتش هاگِزن. اونی دِیگر پِرسِتشی زِه، اوشلیم کو پادِیشائی ای یِهوه با مَنِشن.

پادِیشائِی یِهوه و پادِیشائِی ایسرائِیلی دونِیک هِن هِمیشِه با هِمدیگر مِجنگِن.

پاديشائيای اسرائيلی کو جديد بن، هقه شزی بن. ويشتری اونی کو مگییشن پاديشائی هشثنی کزن، کشته پین.

تفمی پاديشائی و ويشتری ملت بئن عبادت ماكرشن. وختی بئن پرسش ماكرشن، با معروفن خفت و خو ماكرشن و ختی زكن، بئنه قربنى ماكرشن.

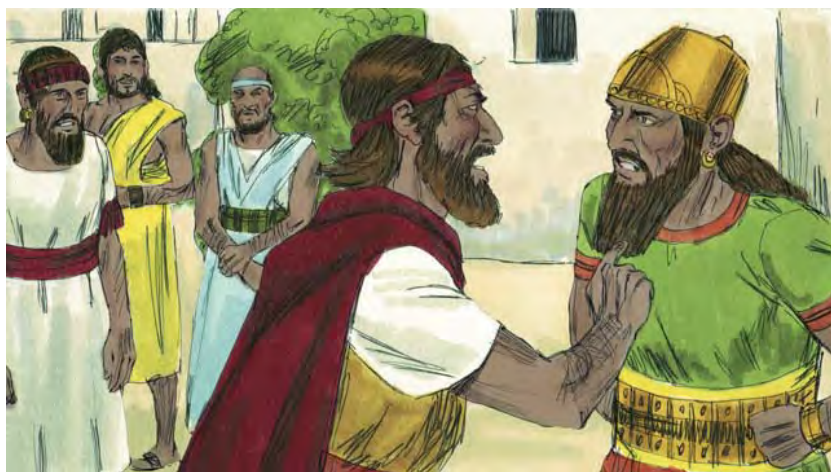
پادیشائی یهوده نسلی داوودی پی ټن. بعضی اون پادیشه آدمائی خوری ټن. با عدالت حکومت ماکرشن و خده پرستش ماکرشن اما پادیشائی یهوده ویشتری شری ټن. بعضی حتی زکن بښنه قربنی ماکرشن. ویشتری یهودهای خده پی ورگردن و اینی خده پرستش ماکرشن.

آسټکه کتابی مقدسی پی وټه پېیشی (کتابی اولی پادیشانون، فصلی یکی، تا شش و یازده و دوازده).

۱۹- پغمبری

تئی تاریخی ایسرائیلی، خده چندی پغمبری اوئنه وسی کرد. پغمبرون خده پی پغمی ماچی و ملتی زه ماچی.

ایلییا پغم پری با کو زمانی پادیشائیای اخابی زندگی ما کرچش. اخاب ای میردی شری با کو ملتی به پرستی ئتین کو زین اسم بعل با، تشویق ما کردش. ایلییائی، اخابی زه بات کو خدا ته خقه ته کفی دستی منده. ژو بازم اخابی زه بات: «ایسرائیل کو مو فرمن دزه، بی فرمنی مو وا رش یا شوئم منواره» اخاب ایلییائی هکاتن پی هنون دگیرییا کو تصمیم بتش ژو نکشه.

خډه ايلييايي زه بات کو بشو بياښن و هشتن قائم ب ګره. ايلييا پشا بياښن و ګتاري نري کو خډه ژو نشن ېداډا، پښند. هر رو ضبي و غصري، ګلن ژو زه نون و گوشت ميبارد. ډر ان مډت، اخاب و ژو سپاني ډمبالي ايلييه مګردن، اما منژنشن ژو پندا ګزن.

چزه کو وارشي منوارا، بېدي مډتي نزه خشک واپا. پس ايلييا پشا ايښي سرزمين کو همون تقزيتي با. اونجو ايښه فقيره جنیکا با هشتن پيري زندګي ماګردش کو ژن چي خشکسالي بالا تم ېبابا. با ان حال، اون جنیکا، ايلييه مرسهڼه و خدهام ژن هقه چي آماده ماګرد. ژين آرډه روټوني دوزه، هچ وخت خالي نابا و تفمي مډتي خشکسالي، چي، بخوردي زه درشن. ايلييا هزه سالي اونجو پښند.

بَعْدِ هَـزِه سَال و نېمې، خُـدِه ايليبه زه بات كو ايني بازه وارښ مه. خُـدِه ژو پي گييا كو په هـشـثـن قـلـمـزـوـي پـاـدـيـشـاـنـي اـي اـيـسـراـئـيـلـي وړـگـرـډـه و اـخـاـبـي زه هـكـاـتـي هـاـكـرـه. وـخـتـي اـخـاـبـي اـيـلـيـبـه پـدـيـيا، ژو زه باتـش: «تـوـپـه كـو تـمـمـي اـن مـش كـلـات پـه وُـجـود اـورـځـه» اـيـلـيـبـه ژو زه بات: «هـمـهـنـي اـن مـشـكـلـات تـه بـالـاـيـه! تـو يـهـوه كـو خـدائـي وـاقـعـي اـيـه، اـنـگـار كـرځـه وُ بـغـلـي پـرـسـتـش مـاـكـه. تـمـمـي قـوـمـي اـيـسـراـئـيـلـي بـيـيـار كـوـهـي كـرـمـلـي.»

تـمـمـي اـيـسـراـئـيـلـي، خـتـي بـغـلـي ظـرـفـدـارـي كـو چـاـرـصـه و پـنـجـاه نـفـري بـن، بـيـيـمـن كـوـهـي كـرـمـلـي. اـيـلـيـبـه بات: «تـا كـي مـگـن دـو بـهـدـل بـمـنـين؟ اـگـه يـهـوه خـدائـه، ژو پـرـسـتـش هـاـكـرـين و اـگـه بـغـل خـدائـه، ژو پـي پـزـوـي هـاـكـرـين.»

بەدئ ژو ایلیمه بعلی ظرفدارونه بات: «اییه نزه گا، قربنی هاگیرین، ژین گوشت تکهتکه کیرین و جائی قربنی وارزین، اما اون آتش نکوئین. ائیم اینی جائی قربنی، هقن کاری ماکرون. خدایی کو هر کمین جائی قربنی زه آتش وسی کره، خدایی واقعییه.» پناهراین بعلی ظرفداری قربنی تهیه کرشن، ولی آتش دنگیرنشن.

بعد بعلی ظرفی دا هاگیرشن: «ای بعل هما صدا بش.» اونی تمفی رو، دا ماگیرشن و با چقوئیه تن مشاخینشن اما بعلی پی جواب نشنوئشن، آتشم نازل نیا.

بغلی ظرفداری بعدی اِنی کو تښمی رو دا هاګرشن، هلاک پېن و ډس پششن. بعدی ژو ایلویه اینییه گا، جائی قرئنی واشت و ملتی زه باتش: دواژده مَسینه خمبه او جائی قرئنی دیم دوریزین، اون طور کو گنین گوشت، هیژم و حتی زمین لیش ښو.

بعدی ژو ایلویه ان جور دا هاګرد: ای یهوه، ای خدائی ابراهیمی، اسحاقی و یعقوبی، آرو تو نشن بده کو خدایی ايسرائیلییه و ا ته ختمتکارون. مو دا قبیل که تا اِنی بژنن کو تو خدایی واقعیه.

درتیر آ سمن پی آتشی نا زل و گوشت، هیژم، سنگی، خاکه، ختی او پسوزنش. وختی ملتى ان بدییا، تند زمین کتین و باشن: «یهوه خدایه، یهوه خدایه!»

بعدی ژو ایلییه بات: «نارزین ختی ای نفر ظرفدارى بعلی بوریژه!» ملتى بعلی ظرفدارون بگیت و همن اونجو پی بهرشن و بکشن.

بعد ایلیمه اخابی زه بات: «درتیر ورگرد کییه، چزه کو تندی وا رش موار.» ناگمن سییه ابری، آسمن دپو شنا و وارش دگیریا. یهوه خشکسالی وروند و ثابت کِردش کو خدائی واقعییه.

بعدی انی کو ایلیمه مأموریت تم پبا، خده میردی به اسمی الیشع پغمبری زه انتخاب کرد. خده خلی معجزه توسطی الیشه هاگرد. ای معجزه نعمانی زه تفاق بکت کو فرمندهای ارتشی دشمنی با. او ای جور مریضیای پوستی وتش کو علاج ندردش. ژو الیشه وصف بشنوا، پَس پشا ژو گل و باتش مو شفا هاده. الیشه نعمانی زه بات کو هف بازه تئی رودخنهای اردنی هیسه.

اول نعمانی اوقات تل بیا، چزه کو ان کاری غقلی منزنش. مَنگیش ان کاری هاكره، اما بعد هشن
تصميم ایش واگردش و هف دَفه هشن دله رودخه هی کردش. وختی هفتمین دَفه دله اووین پی
بیرین اما، خوری خُو و ابابا، خده ژو شفا پدا.

خده ایسرائیلییونه پغم پری زیادی وسی کردش. همه ملتی ره ماشن کو بُتی پرستش ناکزن با
همدیگر عادلانه رفتار هاكزن، همدیگرونه ژم درپیشن شری نبین و خده پی اطاعت هاكزن. اگه ان
طور نبین، خده گل گناکاریین و ژن تنبیه ماكره.

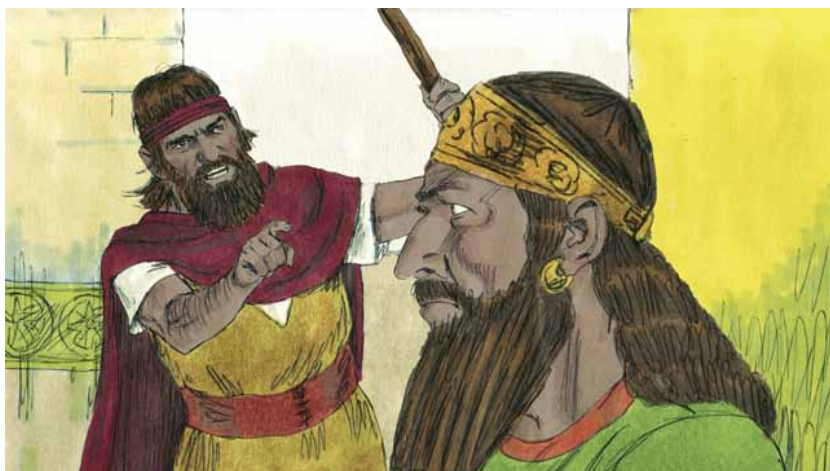
ویشتری موقة ملتی خده پی إطا عت مناکرد. اونی پغمبرونه خُو تا مَنکرشن و گائی ژن مُکششن! ای دَفه ارمیهای نبی دله کئین ونشن، اونجو ژو ول واکرشن تا بَهره. ارمیا دله کئین، تئی گلی هیشا. اما بَعدی اونی پادیشه دل رَم اما و خادمته باتش، هِنه نمرچی، ژو بیرین انجین.

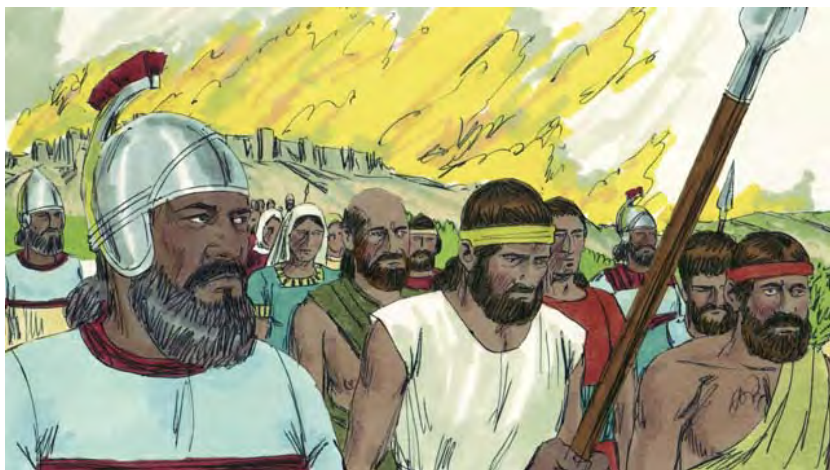
با انی کو ملتی پغمبرون پی نفرت درد، اونی بازم خده پی هکاتی ماکرشن. اونی ملتی رَه هُشدار مادشن کو اگه تۆبَه تَکَرَن، فِته فیلَه مابین. اونی ودهای خده، ملتی په میپارشن کو مَسیح وسی کرابا.

آسئیکه کتابی مق دسی پی وته بیچی: کتابی اولی پادیشائن فصلی شَنزه تا هژده، کتابی دونی پادیشائن فصلی پَنجی، کتابی ارمیا فصلی سیپَه هشتی

۲۰- تبعید و ورگرد

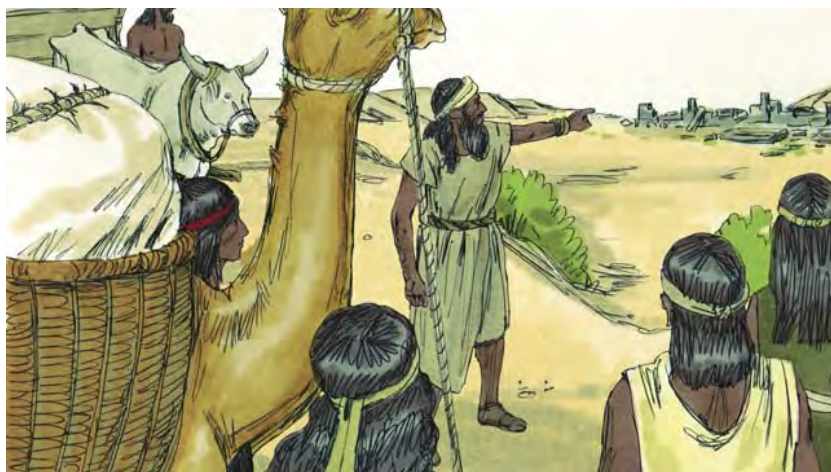
پادیشائی ای اسرائیلی و یهوده هر دو ضدی خده گنا هاكرشن اونن عدى كو كوهى سپنه با خده دپسبیشن، پشیشن. خده توشطی پغمبزن اونته هشدار هادا كو توبه كزن و ژو پرستش هاكزن. اما اونن اطاعت ناكرد.

پس خده اونن تنبيه كرد و اجازه هادش ژن دش منى ژن نابود واكزن. اينى طبایه كو قدرت مند با په اسمى آشورى دبا. آشورى با طبایههائى ديگرى خلى بيزم بيچن. آشوريين پاديشائى اسرائيلی بن پی بهرد. آشوريين اسرائيلیون بکشت و ژن غارت كرن؛ خلى ژن سرزمينى پسوزنهشن.

آشورییڼ تښمى زېږون، پیلدارون و هر کین کو مهارتی درد، با هشتن پېرشن آشور. فقد بضی کو فقیری بن، ایسرائیل پښدین.

پس آشوریيڼ، غريڼ بيبارد ایسرائیل تا زندگی ها کزن. غريڼ، شری کو وزنه بپاين پساښښڼ. اونی کو پښد پن، با ایسرائیلیيون ازدواج ها کرښڼ. نسلی کو ان از دواجی پی سرکت، سامری بن.

ملتى پادىشائى يهوده پدييا كو خده ايسرائيلييون په ذليلى نافرمنى مجازات هاكردهش. اما با ان وجود هممنظو بشن و خدائى كتعاينين مپرستن خده پغمبرى وسى كرد كو هشدار ژن تن. اما اوئنه منظو هشتن كارى ادامه مدا.

حدودى سه سالى بعدى نابوديى پادىشائى ايسرائيلى په دستى آشوريين؛ خده نبوكد نصر پادىشائى بابلى وسى كردهش. تا په پادىشائى يهوده جمله كزن. بابلى طبايهاى قدرت مندى بن، پادىشائى يهوده قبيلى نكرشن كو ختمتكارى نبوكد نصرى بين. هر ساله پيلى زيادى ژو تن.

اما ټدی چنډ سالين، پاديشائی يهوده، پر ضدی بابلی شيلن پششن همنی بالا، بابلی ورگردن و اینی دغه، پاديشائی يهوده زه جمله کرشن. بابلييون شری اورشليمی پششن مَعهد نابود واکړشن و هر ثروتی با مَعهد و شر پی پېرشن.

برائی تنبیه، پاديشائی يهوده، نیوکد نَصری سربازی، ژو پیژن ټکششن و ژن چشی کور پکړشن. بعدی اونوی پاديشه هشتن همیا پېرشن تا دله زیندنی بابلی ټمړه.

نبوکد نَصْر و ژو سپائی همهای اِهلای پادیشائی یهوه؛ با هُشن بهرشن با پل، فُقد فُقیزن واششن تا زرات هاكزن. اِن دُورانی زه كو خُده طُبايه مَجبور پِبا سَرزَمینی مُوعودی پی بَشو، تَبعید مائِن.

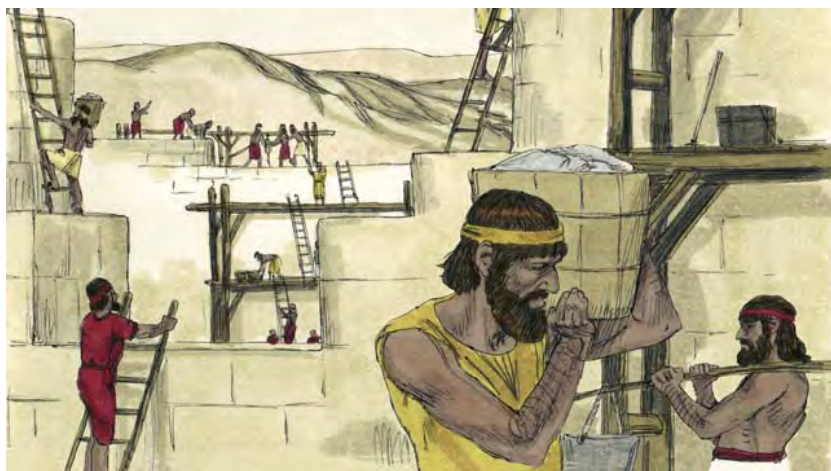
گِرچه خُده با تَبعید کَرديیَتنی هُشن آدَمَن، ژن گَنائی بالا تَنبیه کَرَدش؛ وِلی وَدَه كو ژن دابش يه ناکَرَدش. خُدا ژن مُوا ظَلَب با، به وَسيلهای پَغمبُرن، ژنه هَکاتی ماكَرَدش. خُده وَدَه هادا كو بَدی هَفتا سالن، ايسرائيلیون مِرگاردنَه سَرزَمینی مُوعودی.

بدي هفتا سالن کوروش پاديشائي پارسييون، بابلييون شيکست بدا. ان ظو با کو امپراطوري پارسييون په جائي امپراطوريای بابلي، هقه جا تسلط پيدا کړدش. ان زمن، ايسرائيلييونه يهودي ماششن و ويشتری هشتن غمري تنی بابلي زن دگی هاكربيشن. فقداوني کو پيري پن مزنششن سرزميني يهوده په اورن.

پارسی با ان کو قدرت مند بن، نسبت په قومی کو ژن دیم مسلط بن، با مړینی رفتار ماکرشن. مدتی کوتائی کو کوروش پاديشائيای پارسی پرسا؛ دستور هادش هر يهودي کو مگش په يهودا ورگرده، مژنه بشو اونجو. ژو ختی په اوئن پیل هادش تا دله اورشليمی معبد پسازن. پس، هفتا سالی بدي تبعیدی، ای کسینه گروئی يهودی ورگردن اورشليم، سرزميني يهوده.

وختی اورشلیم یرسن، مَع پد و دزاری دُوری شَهری پَساششَن. پارسی هَنه ژن دیم مُسلط بَن. اَما اینی بازَه دِلَه سَرزَمینی مُوعودی مَزُنششَن خِدَه دَنین مَعبد پ رَسَیش هاکَرَن.

آسٹیکي وِته پِا کِتابِی مُقدَسی پِی کِتابِی دُئی پادِیشاهَن، فِصلی هودَه و وِستَه چاری و وِستَه پَنجی، کِتابِی دُئی تاریخَن، فِصلی سِپیَه شَشی، کِتابِی عِزرا فِصلی یَکی تا دَسی، کِتابِی نَحما فِصلی یَکی تا سِیزدَه

۲۱- خُدا وَدَّه مَادِه کو مَسِيح مه

همون اولی بییافریندی، خده په خوری مژنا کو بدي مدي زيادي مسيحي موعودي وسي مکره. ژو آدم و چوته وده هادابا کو بی گفن ان کاری ماکره. خده وده هادا کو تسلي چون ای نفر مه کو مری سر موکو تته. مری کو چون ریب بوکواتش همون شیطن با. ژو وده ان با کو مسیح، شیطنی کاملا شیکست مده.

خده ابراهیمی زه وده هادا کو ا همه ای ملتی چینی پرکت ماده. ا با وسي کردی مسیح، په وده ای هشن عمل هاگردش. مسيحي موعودي مگی ملتی هر قومی کو بو، گنا پی نجات بده.

خډه موسه زه وډه هادا کو پر آندۀ ژو واری نجات ډهنده مه. ان نجات ډهنده همون مسیحي مؤعودیته. انظو با کو خډه اینی دغه وډه ای بییمینی مسیحي هادا.

خډه په داوودی پادیشائی وډه هادا کو ای نفر ژو نسلی پی پادیشا مېو. تا اپد خډه قومی زه سلطنت ماځړه. ان په ان معنايه کو مسیح نسلی داوودی پی اېته.

خده به ظفیلی ارمیائی نبی وده هادا کو پیمنی نوئی فراهم ماکره. اما نه شبیه به عدی کو خده ایسرائیلی ره، کوهی سینایی دپس با. خده نوئه پیمنی تنی، هشن قانون، ملتی قلبی دیم منویسه. ملت مشخصن ژو مشناسن و ژو ره محیبت ماکرن، ژو خکمی بی اطاعت ماکرن. مسیح کسی با کو ان پیمنی نوئی با اونن دبستش. اونی ژو قوم مبین و خدا ژن گنا بخشیده مکره.

انبیائی خده باشن کو مسیحی موعودی نبی، کاهن و پادشا مبو. نبی کسیه کو خده هکاتی مشنوه و ملتی ره مایه. مسیحی موعودی خده، نبیای کاملی مبو. اینی بالا کو پغمی خده کامل مفهمه و اون خو ملتی بلی مکره.

یهودی ای کاهنی جا نبی ملتی، خده زه قربنی ماکزن به جائی مجازاتی ژن گنائن. همن جور کاهنی ملتی زه دا ماکزن. با ان حال قرار با مسیحی موعودی سری کاهن بو. کو هشن به غنوانی ای قربنی به خده پیشکش مکره. یعنی او هچ وخت گنا منا کره، وختی او هشن برانی قربنی پیشکش کره. هچ قربنیای دیگری برانی گنای نیازی نییه.

پادیشائی و رئیس به اقوامی حکمرانی ماکزن، گائی اشتباه دازن. داؤود پادیشه تنیا ایسرائیلییونه حکومت ماکرد. اما مسیحی موعودی کو نسلی داؤودییه، تهمی دنییه دیم تا ابد حکومت ماکره. ۱ عادلته حکومت ماکره و تصمیمی دزستی مره.

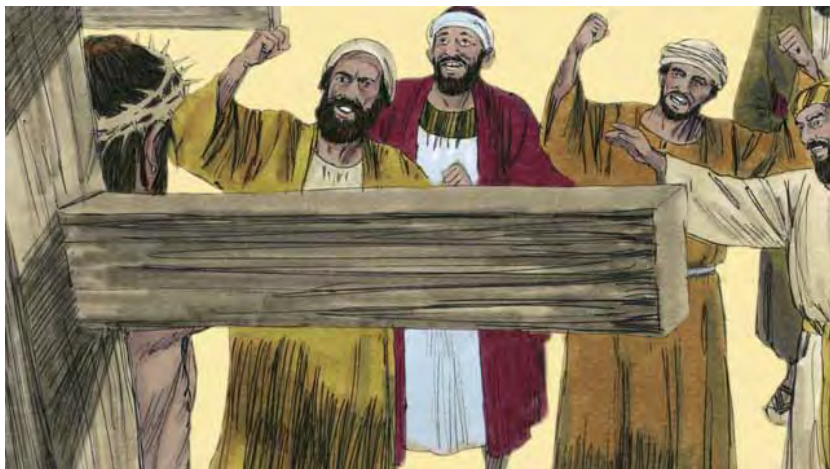
انبیه، خده ظرف پی وسی بپیچن. ئبوتی زیادی در بارئی مسیحی موعودی هاگیریشن. ملاکی ای نبی
ئبوت هاگیرش کو هنه مسیحی موعودی نییمیچی، اینی پغمبری مسینی مه. اشعیائی نبی ئبوت
هاگیرش کو مسیحی موعودی اییه باکرن پی مَت ولد مبو. میکانی نبیام باتبا کو تنی شری بیت لحمی
مزه.

اشعیائی نبی بات کو مسیح در جلیل زندگی ماکره. ۱ آدمُن دل کو بشکیه چی تسلی مده. اسیزن
آزاد ماکره. ژو ئبوت هاگرد کو مسیحی موعودی، مریضون، کوزن، کچیئن، کزن، خزّه خمه ئونم شفا
ماده.

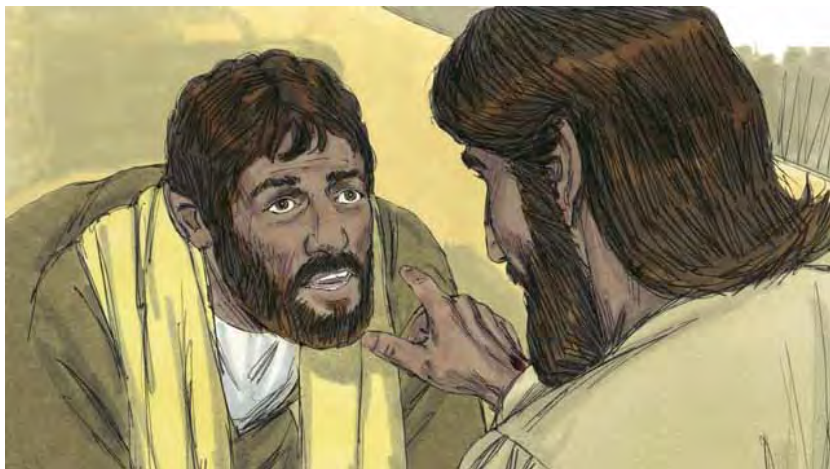
اشعياى نبى نُبوت هاكربا كو ملت، مسيحي موعودى پى ويزار مابو. و ژو قبيلى مَنكزن. انبياى ديگرى ام نُبوت هاكربيشن كو اى مسيحي زفيق، پَشتى ژو مكره. زكرياى نُبوت هاكرد كو ان زفيق با سى سگن ژو مروشه. ديگرون نُبوت هاكربا كو مسيحي مَكشن و ژو هلته قرغه مَوون.

هَمَنظو انبياى نُبوت هاكربا كو چظو ممره. اشعياى نبى باتبا كو ژو ديم تيف هى مونن و ژو مروستن و ژو مسخره مَكزن. بَد ژو تن لو دمكزن تا با عذابى بمره. با ان كو هچ گناى ناكريبچش.

انبیائی دیگری ام نبوت ها کربا کو مسیحی موعودی مگی آدمی کامل و بیگنائی بو، ا مگی بمره. چزه کو خدا ژو په جائی گنائی تقمی ملتی ذنبیه مجازات ماکره. ژو مجازات باعث مبو کو پینی آدمی و خده آرامش و صلحه مبو. همنی بالا، خده اراده ان با کو مسیحی دوسازن و کشته ببو.

انبیائی دیگری ام ان نبوت ها کربیشن کو خدا بدی مرگی مسیحی په مبو. پناپراین با پوردی و ژنده واکردی مگیا کو نجاتی گنائی نقشه کامل کړه و غدی تازه با بشری دپسته.

خُده خلی چیزائی پرائی بییمییُنِی مَسیح، انبیائی رَه میَمِ کردش. اَمّا مَسیح در زمانی هِج کُفُن هَنه نییمابا. وِیشتری چارصه سالی بَدی اَخرین نُبوتی، وُختی کو زمان پِه کِمال پُرسا، خُده مَسیحی پِه ذَنبیه وِسی کرد.

آسَنکِه وِته پِیا کِتابی مُقدُسی پِی کِتابی پیدایشی فُصلی هَره آیه ای پُنزه، فُصلی دواژده آیه ای یِکی تا هَره، کِتابی تثنیه فُصلی هَزده آیه ای پُنزه، کِتابی دو سَموئیل، فُصلی هَفتی، کِتابی اِرمیا، فُصلی سیَه یِکی، کِتابی اِشعیا فُصلی پَنجا وُ نئی، آیه ای شَنزه، کِتابی دانیال فُصلی هَفتی، کِتابی ملاکی فُصلی چاری آیه ای پَنجی، کِتابی اِشعیا فُصلی هَفتی آیه ای چارده، کِتابی میکا فُصلی پَنجی آیه ای دوئی، کِتابی اِشعیا، فُصلی نئی، آیه ای یِکی تا هَفتی، و فُصلی سیَه پَنج آیه ای هَره تا پَنج و فُصلی پَنجا وُ هَره، کِتابی مزامیری فُصلی وِیستَه دو آیه ای هَزده و فُصل سیَه پَنجی آیه ای نوزده و فُصل سیَه نئی آیه ای چاری و فُصلی وِیستَه یِکی آیه ای نه، کِتابی زَکَریائی فُصلی یازده آیه ای دواژده و سیزده، کِتابی اِشعیا فُصلی پَنجا آیه ای شَش، کِتابی مزامیری فُصلی شَنزه آیه ای دُسی و یازده

۲۲- یوحنائی تعمید دهنده تولد

خلى ديري پى خده با پغمېزن، هشن قومي زه هكاتى ماكرد. اما چارصه سالى بويريا كو خده با هشن قومي هكاتى ناكربا. نافاغل خده فريشتا، كاهنى پيرى سر كو ژو نم زكربا با، هيژ ميه. او و ژوجنييه اليزابته، ادمى خداترسى بن. اونى پيرى بن و اليزابته وچه دار منبئيته.

خده فريشتن زكريايى زه بات: «ته چنييه اى پير مزنه. ژو نم يوچئا مكه. خدا ژو هشن روحى پى پُر ماكره. يوچئا ملتى پرائى بيمينيى مسيحي موعودى آماده ماكره.» زكريه ژو زه بات: «ا و مو چنييه وچه دار بپيىنى زه خلى پيرين! چه جورى بژنون كو مو زه راس ما؟»

خده فريشتن زکريايي زه بات: «خده ظرف پی بييمچون، تا ان خبری خوشی ته برسنون. ا سه کو مو هکاتی بؤور نکرچه، قدرتی هکاتی هاگردی ته دس پی مشو. تا وختی کو وچه بزّه.» همون دم پی زکريبه زفن بُند اما، بعد خده فريشتا زکريبه گل پی بشييه. زکريا ورگردا کييه. چی ننجيا کو ژو جنييه تله پيدا کردش.

وختی کو اليزابتين تله ششه ما ببیيه، همون فريشتا ناگهن، مريمين سر کو اليزابتين خويشه ببیيه ظاهر ببیيه. ا پکره بسته ببیيه و يوشفی نميزا ببیيه. فريشتن ژينه بات: «تو تله پيدا مکه و ای پير مزن و ژو نم عيسا مکه. ا خدائی مُتعالی پيرّه و ژو سلطنت تا اهدّه.

مري مين بات: «چطو ان چي امکان داره؟ در حالي کو ا پکزه پستون؟» فريشتن توضيح هادا: «روح القدس تزه مه و خده قوت ته سر سايه مونه. پناپراين اون وشکا، قدوس و خدایي مٓتعالی پير خنده مبو.» مريمين اون فريشتنه ايفن اورد و اونچی باتنش، قبيل کردش.

چی ای نؤیریا کو مريمه بشيیه اليزاب تين كييه. همن کو اليزابتين، مريمين صدايي سلامی پشتوئش، وچه زين دله تلين پلویزييا. اونی انی بالا کو خده کارائی ژنه هاكربا، خوشال واپن. مريمه هزه ما، اليزابتين گل پفنده و بعد ورگردیه كييه.

بعدي ژو اليزابتين پير پزنا. ^۱ و زکريا، وچه اسم همون جور کو فريشتن باتبا، يوچئا واششن. بعد خده زکرييه اله واکرد و زکرييه بات: «خده شکر ماکرون، چزه کو زته کړچش هشن قومی کهک کړه » تو خده پغمبر خنده مبا و ملتي زه ما کو؛ چه جوري مژن گناهن پی آمرزش هازن!»

آسئکه و ته پها کتابی مقدسی پی کتابی پیدایشی فصلی هره آیه ای پنزه و فصلی دواژده آیه ای یکی تا هزه، کتابی تنبیه فصلی هژده آیه ای پنزه، کتابی دو سموئیلی فصلی هفتی، کتابی ارمیه فصلی سییه یکی، کتابی اشعیا فصلی پنجا و نه آیه ای سیزده، کتابی دانیالی، فصلی هفتی، کتابی ملاکی فصلی چار آیه ای پنچی، کتابی دانیالی فصلی هفتی، کتابی ملاکی فصلی چار آیه ای پنچی، کتابی اشعیا فصلی هفت آیه ای چارده، میکا فصلی پنچ آیه ایدو، کتابی اشعیا فصلی نه آیه اییک تا هفتی و فصلی سییه پنچ آیه ایه هزه تا پنچ و فصلی شصت و یک و فصلی پنجا و هزه کتابی مزامیری فصلی ویسته دو آیه ای هژده و فصلی سییه پنچ آیه ای نوزده و فصلی شصته نه آیه ای چار و فصلی چله یکی آیه ای نه، کتابی زکریائی فصلی یازده.

۲۳- تۆلدى عيسە

مَریمَه با ای میردی عادلِی و پاک سیرتی به اِسمی یوسفی نَمیزه بپاییه. وَختی یوسفی پُزنا کو مَریمَه امیدواری داره، ژو مَژنا کو وَچه ژو نییَه. یوسفی مَنگییا کو مَریمین ژسوا و بی ابری کَره. بِنابِرانی تصمیم بَتش بی سر و صدا ژین پی سیوا و ابو. اَما پیش از اِنی کو ان کاری ها کَره، اَیینه فَریشتا ژو ژوایی تَنی ظاهر بپییَه.

فَریشتن یوسفی رَه بات: «مَریمین ازدواجی پی تَتَرسا. وَچه ای کو دلَه تلین دارَه، رُوح القُدُسَه. مَریمَه ای پیر مَژنه ژو اِسم عیسا) یَهُوه نِجات مِخَشَه) وارزی. چَرَه کو مِلتی گَناهُن پی نِجات مَادَه.

بناږانی یوسفی مړیمین بهر و ژین بهرېش هڅن کيیه. اما تا وختی کو وچه به دنیا نیما، با ژین خفت و خو ناکړېش.

آخرین روهای ژین امیدواری، امپراطوری رومی دستور هادا کو؛ سرشماری زه، هر کین مگی هڅن شری اجدادی ورگرده. یوسف و مریمه مگییا رئی زیادی، ناصزه پی بشین بیت لحم. چزه کو ژن جد داؤد پادیشائی ژو شری بیت لحمی بیچی.

وختی مرمه و یوسف بیت لحم پرسن، جائی پرائی پهندي پیدا نکرشن. تنیا جائی کو مژنشن بمئن، جائی با، طویلہ واری. هفونجو مريمین وچه پزند. ژو دله آخورین بخسینش، پرائی ائی کو ژو زه جائی بختی ندرشن. اونن ژو اسم عیسا واشت.

اونه شو، چوئین دله صحران گله مچارنا. ناگمن ایته روشنه فریشتا ژن وِسْط ظاهر بیییه. همه خلی پترسن، فریشتن اونته بات: نترسین، چزه کو ا شماره مژده دارون. مسیحی موعودی کو خدایه بیت لحم مئولد پیا.

بشین دِمبالی وَجِه بگَرَدین وُ نُوْزادی دِلَه پِیچکین دویچِنّا، دِلَه آخورین نُخْتَه پِیدا مَکَرین. « نَافاغل ای بَر فَریشْتَه اِسْفَن پِی، اِن فَریشْتَن دُور جَمَه بَین. اونی خَدَه سِتایشی رَه مُخونشَن و مَاشَن: دِلَه اِسْفَنی خُدا جلال دَریش و دیمی زَمینی ضلح و آرامش، مِلتی کو خُدا پَه اوئن لَظف داره.»

بَعْد فَریشْتَه اوئن گل پِی بَشن. چوئنی هُشْتَن گلَه بَهرشَن جائی کو عیسا دَبا. وَجِه بَدیشَن کو دِلَه آخِرین حُت با، دُرُست هَمون جوری کو فَریشْتَن باتبا. اونی هَیجان زَدَه بَین، چوئنی ورگَرْدن گلَه گل. اونجی کو بَدِیا بَیشَن و پَشنوآبِیشنی شُکری خَدَه ماکَرشَن.

بعد ډله مشرق زميني، اونائي كو استره شناس و حكيمي بن، اييه استرائي عجيب و غريبي ډله ايسفني پديشن. اونن پفهما كو پاديشاهي جديدي يهودي په دنيا ايميچي. بناپرائي، رئي زيادي پرائي پدييني وچه هشتن سرزمين پي طي كړشن. اونن، بيت لحم بيمين و كييه اي كو عيسا و ژو پييه و مه؛ اونجو زندگي ماكرشن، پيدا كړشن.

وختي اون دانشمندن عيسه با ژو مار پديشن، ژونه بؤونشن و ژو پرستش ها كړشن. اونن پيشكشاي گزني عيسه دشن و بعد ورگردن كييه.

آسټيکه وته پيا کتابي مقدوسي پي انجيلي مټه، فصلي يکي و انجيلي لوقه، فصلي دولي.

٢٤- یوحنا عیسه تعمید مده

یوحنا زکریه و الیزابتین پیر گز بها وو پغمبر بها. او دله بیابانی زندگی ماگردش، صحرایی عسل با
ملفی مخوریش. ژو هله اشتره پشمی پی بن، تن مگردش.

خلی آدمی دله بیابانی، یوجنه گل می امن. ژو هکاتی گوش ماگردش، ژو اونونه روضه مخند ژنه ماتش
«توبه کرین، چره کو خده پادیشائی نزدیکه».

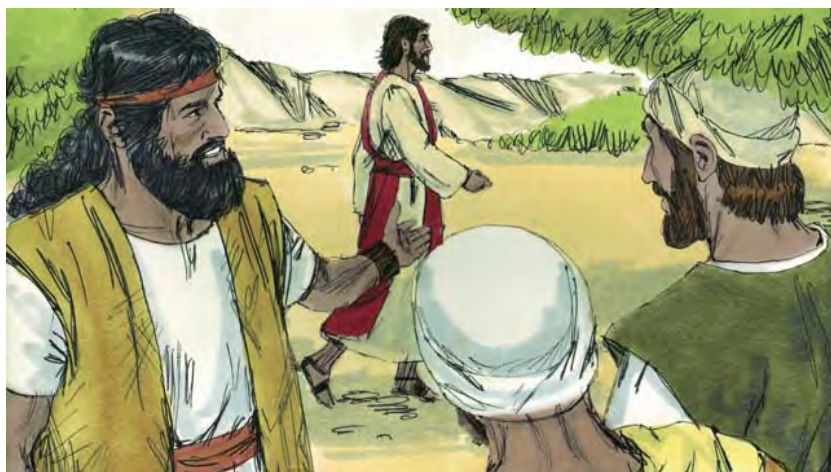
چره کو ملتی یوچنه هکاتی گوش ماکرشن هشن گناهی پی توبه مکرشن. یوچنه اونون با اووین تعمید مادا. ویشتری مذهبیون زبری، یوچنه گل میامن ولی هشن گنا قبیل ندرش، توبه مکرشن.

یوچنه کو تعمید ماکرد، مذهبی زبزنه باتش «ای شما کو مزن واری مئین، توبه کرین» هشن رفتار آلیش واکرین خدا هر داری کو حاصلی خوری ناده، مریینه و مسوزنه. یوچنه پغمبرن پیشگوئی آخری برسد کو باتبیشن «نیاکه الون ا هشن پغمبری جلو جلوئی ته وسی مکرون تا ته جلو ره هموار کزن»

بڼی مذهبی زېږی یوځنه واپریښتن «آیا تو مسیحه؟» یوځنه بات «ا مسی نییون، اما بډی مو ای نفر مه کو ژو مقام مو پی ژرتري دزه. اونقد کو ا شایسته نییون ژو بډی لکن دېستون.

هرن عیسی براتی تعمیدی اووین، یوځنه گل بیما. وختی یوځنه ژو بدیا، بات شان همون خده وړیه کو گنائی جییونی مره.

یوځته عیسه زه بات: «ا لایق نییون کو ته تعمید بدون ان ایون کو مگی ته پی تعمید هادون اما عیسه بات «مو تعمید بده ، چزه کو کاری درستی همنه» بناپرائی یوځنه عیسه تعمید بدا. با انی کو عیسه هچ وخت گنائی ناکرېش.

وختی کو عیسا بدي تعمیدی اووین پی بیرین اما خده روح، اصلی کوتری پندا پبا، ژیری اما و ژو سراما. همون وخت آسمن پی ندا بییما کو «مو پیر انه کو ژو مگن ، ژو پی خلی راضیون.»

خُده یوجنه زه باتبا «روح القدس به ای نفری کو تو ژو تعمید مده هیژ مه اون نفر خُده پیژە» خدا یکیه وختی یوجنه عیسه تعمید یدا، خدائی پییر صدا پشنووش پییری خدائی ینی عیسه بدییش، روح القدسی شکلی کوتری پدییش.

آشیکه وته ببا کتابی مقدسی پی کتابی انجیلی مَت، بابی هزه، کتابی انجیلی مرقسی بابی یکی، آیه ای نه ای تا یازده، کتابی انجیلی لوقه بابی هزه آیه ای یکی تا ویسته هزه

٢٥- شَطُون عيسه وَّسوسَه مَكِرَه

بدی تعمیدی عیسه، خده روح آنی ژو بیاین مېره جائی کو او چل شوونډه رو روزه مړه اونوخت شتون عیسه گل بییما ژو وسوسه کړدش تا گنا هاکړه.

شتون عیسه وسوسه کړد و باتش «اگه تو خده پیره ان سونگنه با نن بیین تا بزڼ بخو.»

عیسه بات: «خده کلامی دله پنویشته بیچی آدم برائی زنده بییونی تنیا نون نیاز نداره بلكش هر کلماتی کو خده اله پی بیرین!»

بند شطونی ژو ژورترین جائی معبدی پبرد و باتش «اگه تو خده پیره، هشتن انجو پی ژیری، ون چره کو کتابی مقدسی مایه خدا هشتن فریشته مایه تا ته تنی هوایی بزن نکره هشتن پا سنگ کوآ»

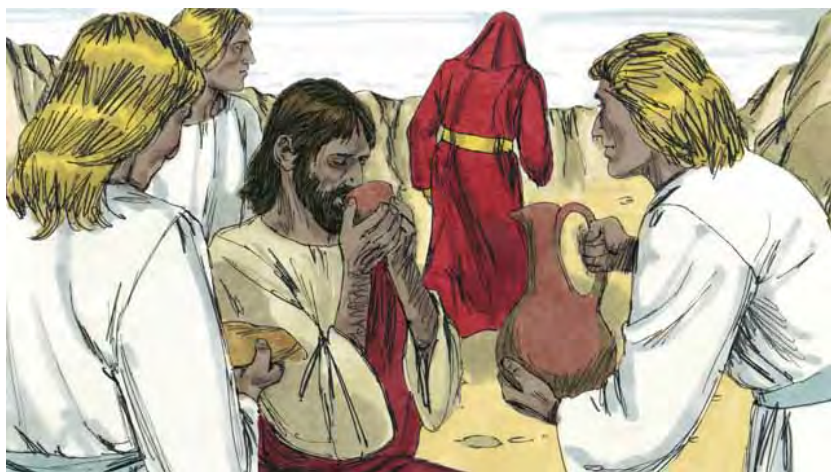
اما اونچی شطون باتبا، عیسه عمل ناکرد. باتش خده هشن کلامی تئی، هشن قومی زه دستور هادچش هشن خده نرما.

بد شیطونی ژو پپرد قللهای ئلندی تمامی کشوری جیونی، ژن قدرت و ثروت ژو مارنش باتش «اگه ژنه بکوا و مو نیایش هاکه، تمامی انی ته مبخشون.»

عیسه ژو زه بات: مو گل پی ویبا، شطون خده هشن دله کلامی، هشن قومی را فرمن هادچش کو فقط هشن خده پیرست و تنیا ژو ختمت هاکه.

عیسه شطونی وسوسن دله دومین نکت بد شطونی ژو پی بوپرد و فریشته بیمن ژو ختمت هاکرشن. آستیکه وته ببا کتابی مقدسی پی کتابی انجیلی مته، بابی چاری، آیهای یکی تا یازده، کتابی انجیلی مرقسی بابی یکی، آیهای وازده، سیزده، کتابی انجیلی لوقه بابی چاری آیهای یک تا سیزده

۲۶- شروئى ختمتى عيسى

بدی اینی کو شطونی و سو به نزونشن عیسی ریب بکوان عیسی هشن کییه کو جلیل با ورگرد
روح القدسی قوت ژو مدا او برائی تعلیمی انجو و انجو مشا و همن ژو خوری پی مات.

عیسی پشا ناصره، دئی کو وختی زک بیچی اونجو زندگی ماکرچش روزی شباتی پشا پرستشگاه
مذهبیون زبری ای کتابی اشعیائی نبی ژو دشن تا بخونه بد عیسه طومار واکرد و ای تکه ملتی ره
بخوندش.

ژو انجور بخوند: «خده هشتن روح موئن اندچی تا خبری خوشی فقیژن دون اما مو ووسی کړچش تا اسپژن آزاد واکرون کوژن بینا واکرون و ستمدیدن آزاد کرون چزه کو رحمتی خده به ادفن، سر پرېسه چی.»

بدی ژو عیسه بنیست و همن چش ژو وازنا اونون بفا ان تکه کو خونده بیا، مسیحی موعودی پی اشاره ماځړه. عیسه بات: «کلامی کو شما ره بخوندن اسه در حالی انجامییه» همه تعجب ها کړشن و واپریشن مگر ان یوسفی پیر نییه؟

بدی ژو عیسه بات: واقعاً کو ای پغمبر هڅتن ډله شری ژو منښناسن وختی کو زمانی ایلپاتی هره ساله نیم وارښ نیما با ائی کو ایسرائیل بیوه چنی زیاد ډهن خده ایلپایی بیوه چنیکته وسی کړدش تا ژین کمک بڼو کو اینی جا زندگی ماکړدش.

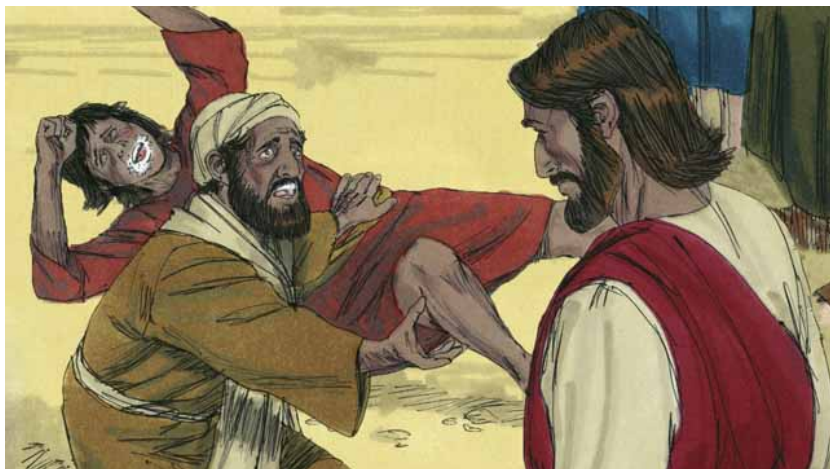
ان طوری ادا مه پدش زمانی ایشه پغمبری، آدمی زیادی مریضی پوستی وشن اما ایشه هڅ کمن خو ناکرد ژو تنبا نغمانی سوری، فرمنده ای دشمنی ایسرائیلی خو واکرد اونون کو یهودی بن مشنو نښن، ژو دیم براق واېن.

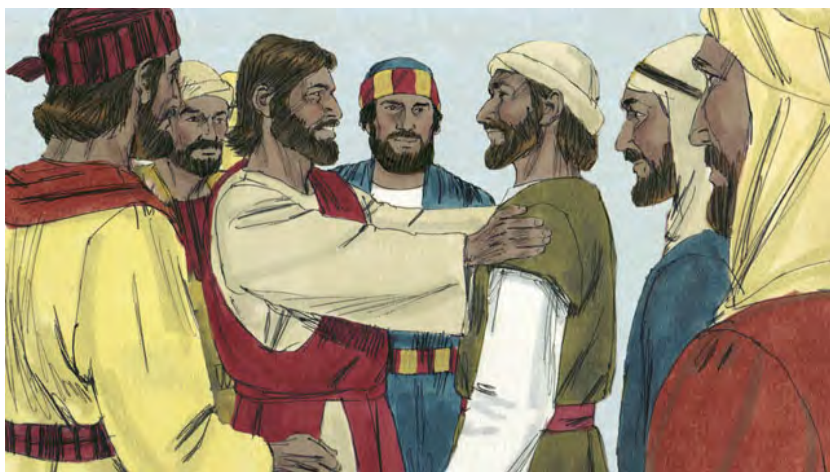
ناصرهای، عیسه پرستشگاهی پی پیرین اششن ژو پهرشن لووهای دره تا ژو ژیری ونن و بکشن. اما عیسی ژن وسط پی بوپرد و ناصزه پی پشا.

بد عیسی تمامی جلیل ق پر کرد خلی ملت طرفی ژو بیهمن و هشتن مریضن میارشن اونون وسط بضی کوری کری دهن بضی مژونششن ره بشین، هکاتی هاگزَن عیسه ژو شفا هادا.

اونون کو روحی پیسی درد، عیسه گل میپارشن فرمٰنی عیسه پی روحی پیسی ژن پی بیرین مشا خلیبون فریه مت «تو خدا پیره!» ملتپام با تعجبی خده ستایش ماکرشن.

انوقت عیسه هشتن شاگردن پی دوازده نفری انتخاب کردش اونون ایس «رسولان» کردش اونو عیسه همپا مسافرت ماکرشن و ژو پی په مگیششن.

آسئیکه وته ببا کتابی مقدسی پی کتابی انجیلی مته، بابی چاری آیهای دوازده تا ویسته پنچی، کتابی انجیلی مرقسی بابی یکی تا هره، کتابی انجیلی لوقه بابی چاری

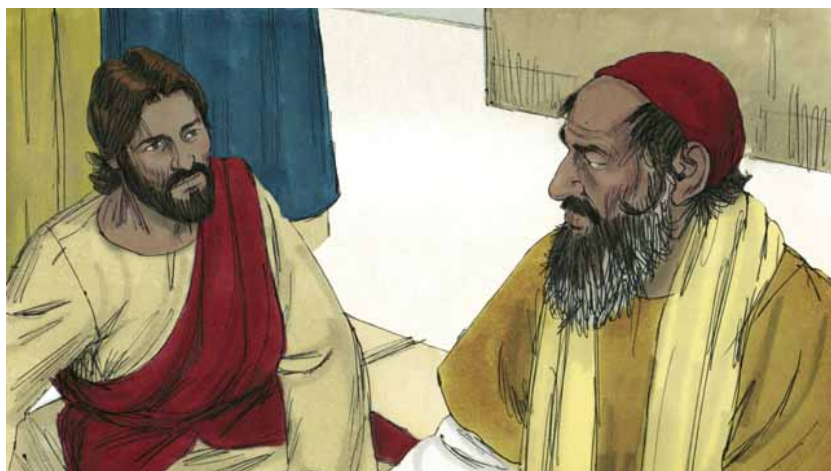
۲۷- سامریای نیکوئی

ای روای مذهبی استادی یهودی عیسه گل بیما ژو مگییا عیسه بلی کیره کو اونچی په مده اشتباهه ژو واپرسا: «استاد، آدم مگی چه کیره کو همیشه زنده بو» عیسه بات: «تئی کتابی توراتی در ان باره چیچی پنویشتیته؟»

اون میردکه بات: «خداوندی هشن خیده با تممی قوتی، تئی دلی پی، با تمامی فکری گییابیت هشن. همسیه هشن جور گییابیت بد عیسه بات: «دژس ما! تو همن کاری هاکه تا همیشه زنده بمن.»

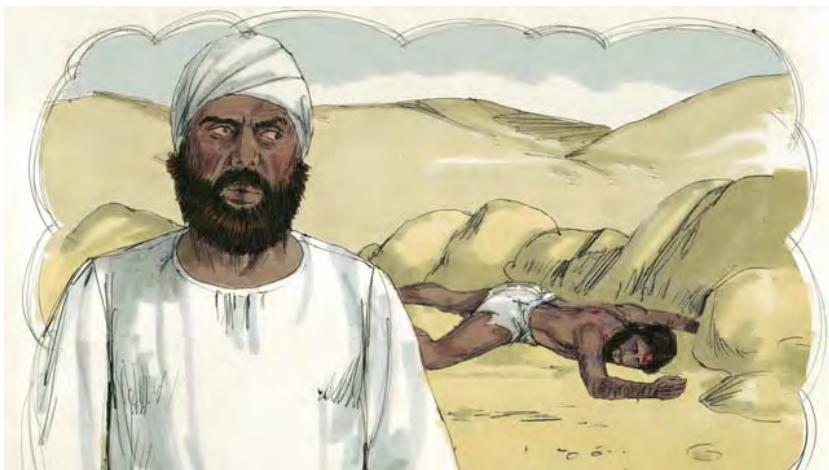
اما اون عالمی مذهبی مگیا هشتن پارسا جاکوئه، اینی بازه واپریش: «مو همسییه کییه؟

عیسه با اییه آسٹنکین ژو جواب هادا. ای یهودی میردی اورشلیم پی، طرفی اریحائی سفر ماکردش.

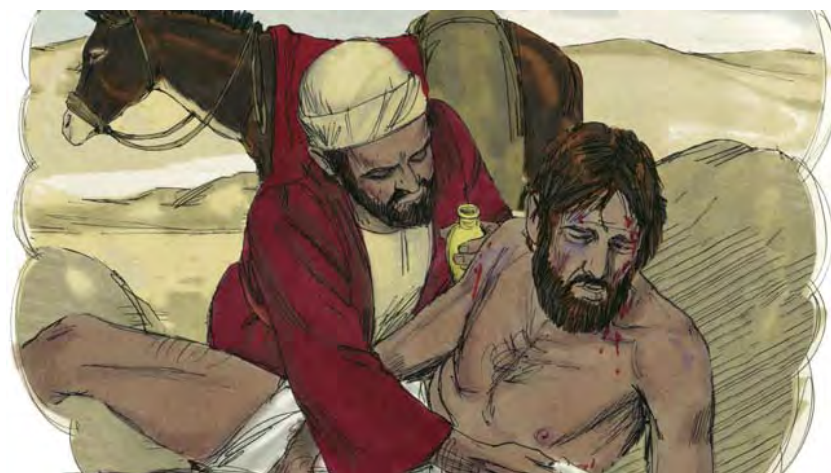
دله ژبین دزدی ژو گڼن، تښمې ژو دارائی وششن، ژو وروسشن، نیمه جن کناری جده هیونشن.

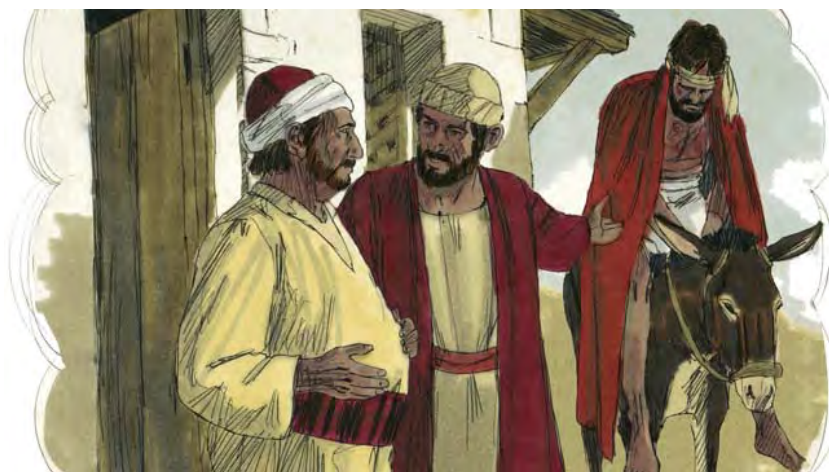
بدی ان ماجرائی یهودی کاهن انجو پی مویرد وختی اون میردکه وسطی جده پدیش واله اون طرفی جده پی ور بدش ، انگار نه انگار ژو پدیچش.

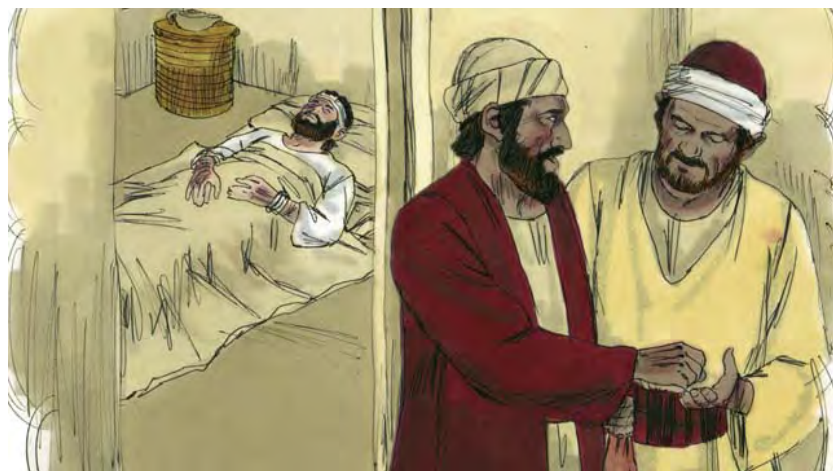
کمی دیگری ای لای ره پی برسا لای، طبابه ای اسرائیلی بیچن کو کاهنون کمک ماکرچیشن. اوام
ور پدش و ژو ملی یندش.

اونوخت اینی میردکا بیما کو سامری با. سامری و یهودی دونیکی بن با اینی کو بدیش یهودینه و
زخمی بیچی ژو دل بسوت و ژو زخمی پششش و ملهم واششش.

بد اون سامری ژو چار هوا سوآر کردش ژو بهر دش مَفْنَخنه و ژو پی پرستاری ها کردش.

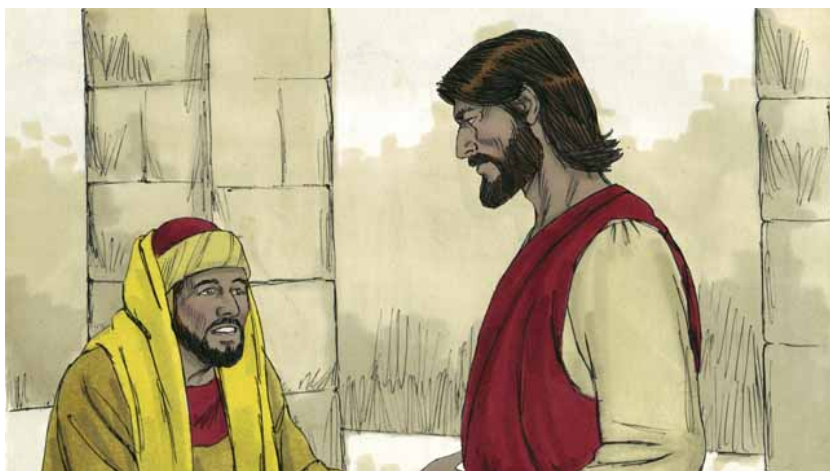
هرن سامری مگییا هُشن سفر ادامه بده ژو کمی پیل مَفْنَخنه چی دا و باتش ائی پنا، اگه ویشتری هزینه کرده ، ورگردون، ته مدون.

بد عيسه اون عالمی مذهبی پی واپرسا اِسَه فِکر ماکه اون هَزه نَفْزُن تَتی کومین اون میردِکِه کو ژو وروسبیشن ژو همسپیه با عالمی مذهبی بات: اونی کو ژو زه دل بسوزند. عيسه ژو زه بات: توام بَشَه هَمَن جور هاکه.

آسَنیکه وته ببا کتابی مُقدّسی پی کتابی انجیلی لوقه، بابی دسی، آیه هائی ویسَه پنجی تا سییه هفتی.

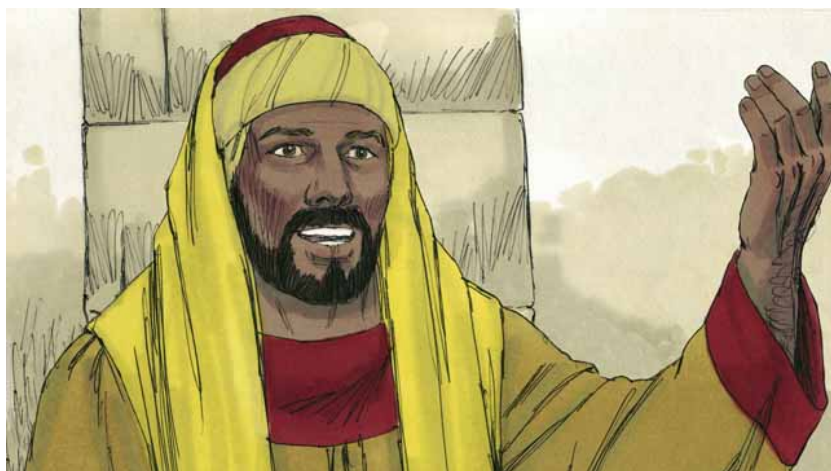
۲۸- جوونی مالدارى

ای رو ای مالداري گته ای عیسه گل بییما و ژو پی واپریش. استادی گرامی، چه باید کرین تا برائی همیشه زنده بین؟ «چزه مو گرامی وزن؟ پجز خدا هسکین گرامی نییه اگه مگه همیشه زنده بن، خده پی پژوی ها که.

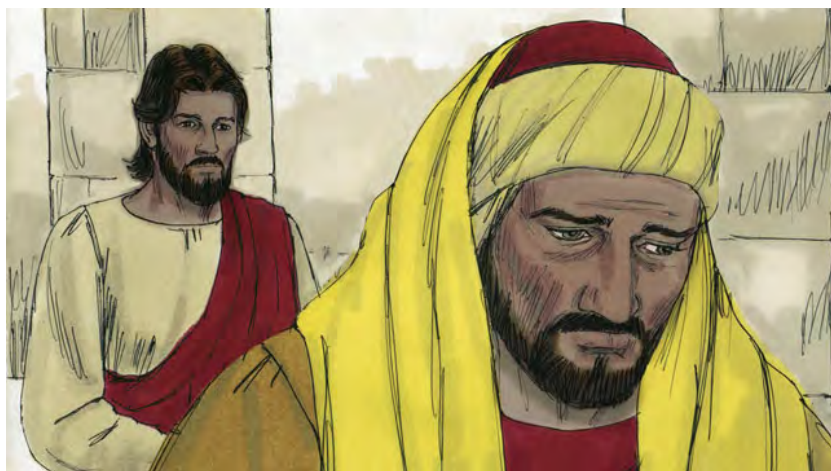
ژو واپرسا: «کمین فرمن پی مگی پژوی هاکرون؟ عیسه جواب ها دا: «قتل، زنا و دزدی نا کرا، دوری نوا. هشتن پییر و مار خرمت نیادار و همسپین هشتن واری گیابیت.

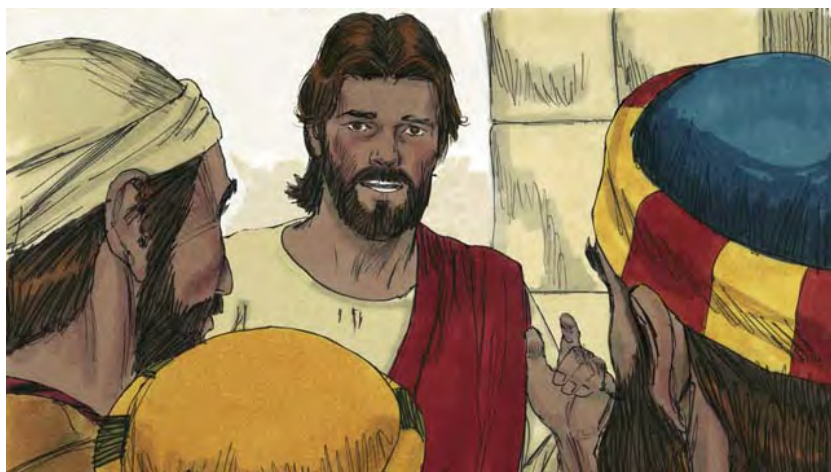
ولی اون جوونی بات : مو زک اندر پی تُمی فرمنی نیادارِچن. اِسّه دیگه مگی چه کرون تا همیشه زنده بَمَنون؟ عیسه با مرئنی ژو نیاکرد و باتش.

اگه مگه وترین کاری هاکه، بَشه هر چی دار پروش و ژو پیل فقیژن ده، تا ته گنج دله آسَمنی دَبو، نه دیمی زمینی اونوخت بیا مو پی پُروی هاکه.

وختی اون چوونی عیسه هکاتی بشنوئش. هم ریږیا چزه کو پیل دار باو مڼگیش هشن دارائی و
پساف دس پی هاید. ژو دیم عیسه پی ورگاردنا و پشا.

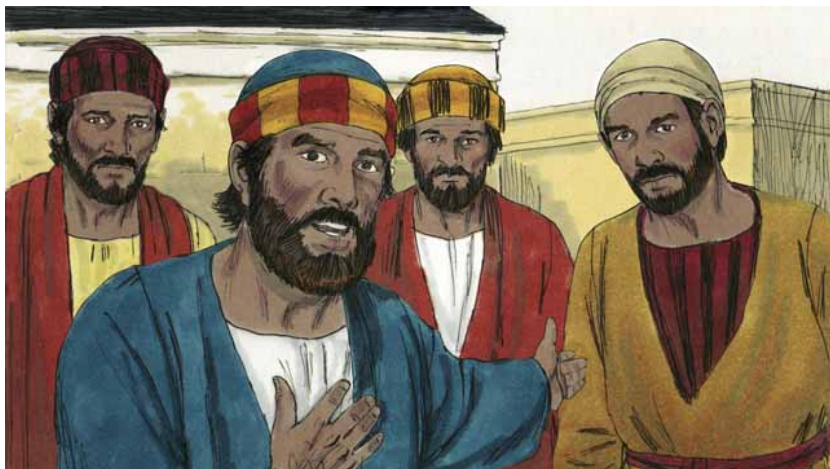
بد عیسه هشن شاگردنه بات: ان ژرنین کو اگه ای ثروتمند پادیشائی خده برسه خلی سخته بازم
مایون، زد کردییی اشتری درزنین کیته پی راحت تری انییه کو تا ای نفر دارا پادیشائی ای خده
برسه.

عیسه شاگردی تا ان بشنوئشن ژون آله ایلا پمّنده، واپرسشن: «پس کی مژنه نجات پندا کره؟»

عیسه شاگردن نیاکرد و باتش: «آدم مژنه هشن نجات بده ولی خده گل همه چی امکان داره.»

پتڙسی عیسه زه بات: «هما هوشن همه چی پی دس پچیمن تا پڙوی ته بین، اسه هما پاداش چیچیته؟»

عیسه بات: «هرکین مو بالا پرار، خواکر، پیر، مار، وچن، کییه و زمین پی بُو وره. سه برابر ویشتری ژو مرسه و همیشه زنده پئنه ولی ویشتری کو اوولین، آخر مبین و ویشتری کو آخرین، اوول مبین.»

آسئیکه وته پها کتابی مقدسی پی انجیلی مته، فصلی نوزده، آیه هائی شمه تا سی، انجیلی مرقسی فصلی دسی، آیه هائی هووه تا سی و یکی، انجیلی لوقه فصلی هژده، آیه هائی هژده تا سی.

۲۹- ختمکاری سنگین دلی

ایرو پترُسی عیسه پی واپرسا: «پرهای کو موزه بدی ماکره چَند بار مگی ژو بَبَخشن؟ هف بار وُسَه»
عیسه بات: «نه هفت بار، بَلکِش هفتا، هف باری» عیسه مگیا هَما بَلی کره کو مگی هَمیسه بَبخشین بَد
عیسه اِن آستونکه بات.

خُده پادیشائی مثلی پادیشائی اِبه کو مگیش هَشتن حساب با ختمتکازن تسفیه کره ای ختمتکاری
قرض برابری ذویست هزار سالی کاری بییه.

چون ختمتکاری مَنزنا هاده، پادیشه بات به جائی اونی ژو و ژو جنییّه وُچن با ژو دارائی پروشین.

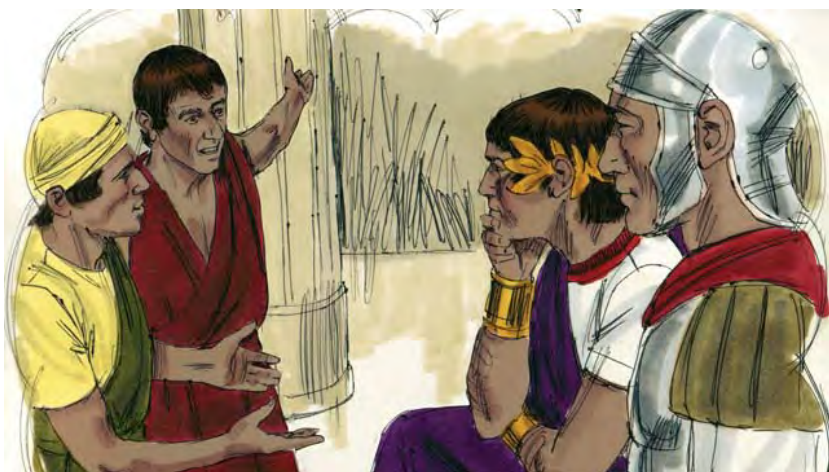
ولی اون میردکه هُشتن جلونی پائی پادیشه وند و با التماس باتش «ای پادیشه خواهش ماکرون وخت مُنده تا تمبلی آخری تهدون» پادیشه دل ژو زه بسوت، پس ژو آزاد واکریدیش و تمامی بدهی ژو بَخشش.

ولی وختی کو اون ختمتکار دربار پی پرین اِما هُشن همکاری پدپیش کو چار ما دَسْتفُزد به ژو پدکار
با ژو خنقه پتَش و باتَش «هشن قرض مُنده»

ژو رفیق ژو دسټه په کټ و باتش «خواهش ماکرون وخت مُنده، تا تمبلی آخری تهدون» اما طلبکار
راضی نابا و هشن زفیکی زیندن ونډش تا قرض هاده.

وختی ژو رفیقن ماجرا پشنوا ناراحت واپن و پشن پادیشه گل و ژو ره تریف هاكرشن.

پادیشه تند ژوگیا و باتش: «ای خادمی شروری ته مو پی گیا اون قرض ته بخشن. تهام مگیا هشتن زفیی ده هفن کاری هاكه.» پادیشه اوقات تل بیاو دستور هادش ژو زیندن ونن تا تمامی هشتن قرض نادچش ژو آزاد ناكزن.

بد عيسه بات: «اڳه شما هشتن پرار تئي دلي پي نبخشين مو آسمني پييهام با شما همن طو رفتار
ماڳره.»

آسٽيکه وٽه با کتابي مقدسي پي انجيل مٽه فصلی هژده آيههائي ويسته يکي تا سيپه پنجی.

۳۰- عيسائي مَسِيح پنج هزار نَفَرُن چي ماڊه

عیسه هشن زسولن پرای پشارت و آموزشی زه و سی کردش چندی روسته. وختی کو ورگردن، اونچی کو کاری هاگریشن عیسه مخر کرشن. بد عیسه اونون ای خلوته جا نزدیکی دریاچه بهرد. تا کمی استراحت هاگزن بنابرانی همه اییه لاکما سوار بهن و بهن اون طفی رودخنه.

وختی ملتی بدیا کو عیسی با هشن شاگردی لاکما سوار بیچن و انجو پی مشین، کناری دریائی پتتین تا تندتری اونون، اون طرفی دریائی پرسن وختی عیسی و ژو شاگردی انجو پرسن ملت چش پرهایی اونون بن و اونون پی استقبال هاگرشن.

اونی غری چنی و زکی، نغزیت به پنج هزار میردی ټن. عیسه دل ژنه بسوت، چزه کو مثلی گوسفندی ټن کو چوپن ندریشن پس شرو کریش ژن یه پدیین، اونی کو مریض ټن، شفا بدش .

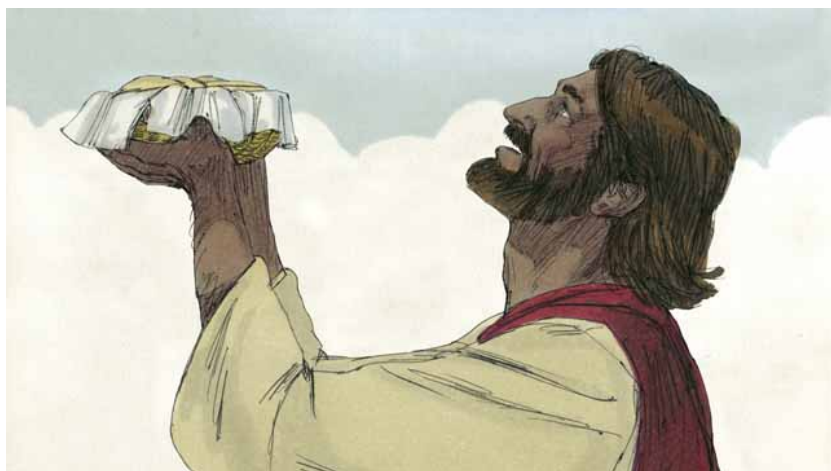
شم باټه، شاگردی عیسه گل بییمن و باشن : «اوستا! ملتی وسی که کو هشتنه چی پدا کزن چزه کو انجو چی برائی بُخردی پدا مېو.»

اما عيسيه شاگردنه بات: «شما هشتيزه خوراک ژن دين» اونون بات: «چطو مزونين ان هقه آدمُن سير واکرين؟ هما فُقد پنج نوني و دو کسيينه ماهي دارين.»

عيسيه هُشن شاگردنه بات، تا ملتي زه باين کو پنج نفر پنج نفری ديمي سوزه بَنيشن.

بد عیسه پنج نونی و دو ماهی دیم به آسفنی دس گیتش و نیا کردش و خده خوراکي زه شکر
هاکردش و ژو برکت هادش.

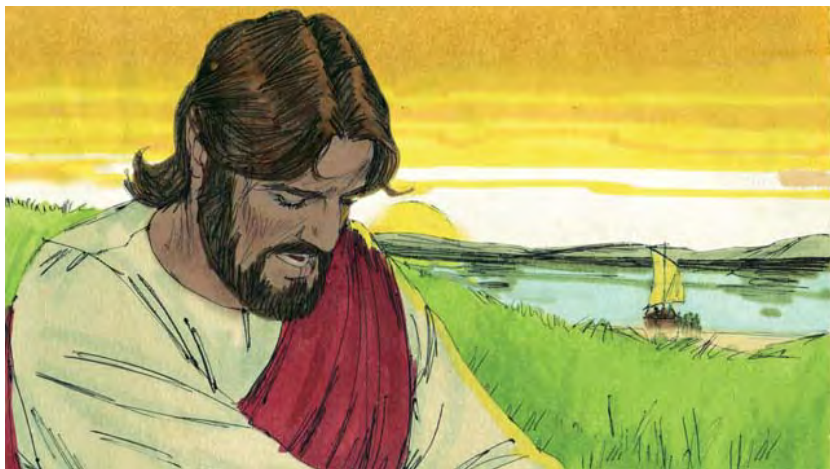
بد عیسه نون و ماهی تکه تکه کردش و شاگردن دش تا پنی ملتى بخش وا کزن. شاگردن خوراک
ملتى مدا، بخارشن و سیر پین. اما هچچی چی کمی مَینا.

بد شاگردن هر چی خوراک بموند با، جَمّه کرشن، ان طو بَقیه پی پنج نونی و دو ماهی ، دوازده سَبه پر واین.

آسئیکه وته پیا کتابی مقدسی پی کتابی انجیلی مَتّه، بابی چارده، آیه هائی سیزده تا ویسْته یکی، کتابی انجیلی مرقسی بابی شش آیه هائی سییّه یکی تا چل و چاری، کتابی انجیلی لوقائی، فصلی نه ای آیه های دسی تا هوزده، کتابی انجیلی یوحناای بابی ششی آیه هائی پنج تا پونزّه.

۳۱- عیسا دیمی اۋوین ره مشو

بَعْدِ اِنِ كُو عيسيه جَمى پَتى چى هادا، هُشْتَن شاگردنه باتش كو لاکما سوآر بِن و بَشِن اون ظُرفى درياچه. اَمّا اُونجو پُمُنْد تا شاگردى پَشِن عيسيه بَعْدِ اِنِ كُو مَرْتَمَن رَوْنَه كِرْد، پشا کلهای کوهی کو دا هاكِرِه. اُونجو تَنبِيا با و تا نَصْفى شَو دا ماكَرِدش.

دَر اِن مِيئَنه، شاگردى، دِلَه لاکَمَن، دَرشَن پارو موکواشَن اَمّا وایى مُخالِفى مِييما و تا نَصْفى شَو، فُقَد نَصْبى درياچه پى رَد باهِن.

اون وخت عيسه ههشن دا تفم كرد و په ظرفي شاگردن پشا. ا ديمي اووين ره پشا تا په لاکمن پرسا.

وختي شاگردن عيسه پدييا، خلی پترسن. چون فکر ماكرشن ای روخه. عيسه پفا کو اونی پترسچن.
پس ژنه باتش: «تترسين، ایون!»

بە پەتۇسى عەيسە زە بات: «آقا جان، اگر توئە، امر ھاكە تا اين ديمي اووين پى تە ظرف بىيون.»
عەيسە، پەتۇسى زە بات: «بىيا!»

بە پەتۇس لاکىن پى بىرىن اما ۇ دىقە اووين بە ظرفى عەيسە رە ىت. اما چنە قەدم کو پشا، ژو ھىشن
دەيم، عەيسە پى ورگاردنا ۇ ژو جواس بە ظرفى مۇچن و طىفنى پشا.

اون وخت، پطرس پترسا و همنظو کو دله اووین هی مشا، فریا هتتش: «آقا مو نجات بده!» عیسه جلدی دس دراز وا کرد و ژو بیرین اوریش. بد عیسه پطرسی ره پفرما: «چزه ته ایفن کمییته، چزه به مو اعتماد ناکرده تا راحت با؟»

وختی پطرس و عیسا لاکما سوآر بن، طیفن بهشتا و دریا آرم وایا. شاگردی کو اله لوچ بابهن، عیسه پرسش هاگردن، ژو ره باشن: «ستیته کو تو خده پیره»

آستیکه وته بیا کتابی مقدسی پی انجیلی مته فصلی چارده، آیه ای ویسته دوئی تا سییه هزه، انجیلی مرقسی فصلی ششی آیه ای چله پنجه تا پنجاودوئی، انجیلی یوحنه فصلی ششی آیه ای شنزه تا ویسته یکی.

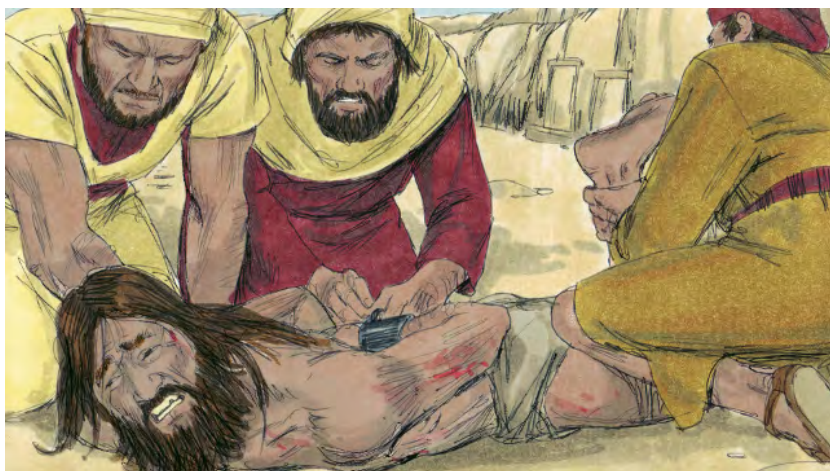
۳۲- عیسه ای میردی مچولی و اییه مریضه چنیکن شفا ماره

اییه رو عیسا و ژو شاگردی با لاکمن بشن اون ظرفی سرزمینی جدریانی. وختی حشکی پرین، لاکمن پی بیرین اهن.

ای میردکا اونجو دبا کو گ رفتاری اروایی بدجنسی با.

اون میرد، انقد نوردنگ با کو هس کین مَنزنا ژو جلو بیرینه. چَند دَفه ژو زنجیرَه کربیشن، اما ژو زنجیری مُوسِت.

اون میردکه میبُنی قُبرون زندگی ماکرد. ژو شووندهرو نَره مت، خله ژو تن دِهن و تیژَه سَنگنه هُشْتَن زخمی مَکردش.

وختی عیسه گل پرسا، ژو گل آرم واپا. عیسه اون دیبی زه دستور هادا: «ان میردکه دله پی بیرینییا!»

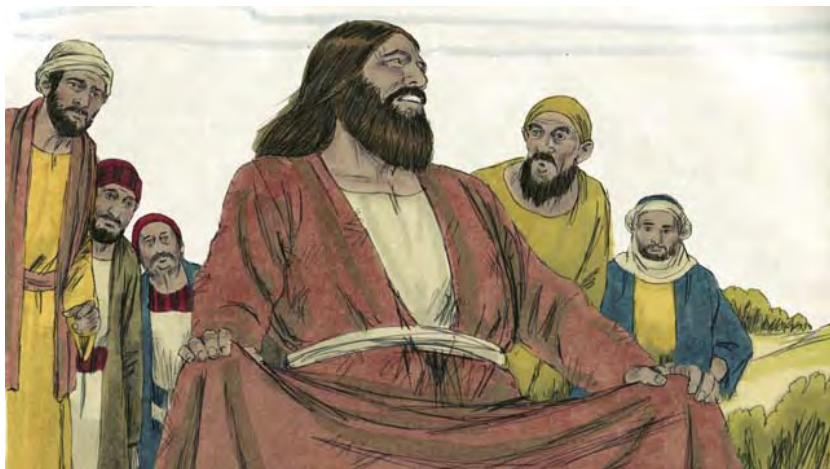
دیبی نزه بت و بائش: «یسا، خده پیر، مو پی چیچی مگه؟ خواهش ماکرون مو عذاب ندا!» بد عیسه اون دیبی پی و پرسا: «ته اس چیچییه؟» اونی جواب هادا: «مو اس لژییونه، چزه کو هما زیادین» چند هزار سربازی رومی ارتشی زه لژییون ماشن.

دیبون، عیسه پی خواهش هاكرشن: «هما انجو پی بیرین نكرا.» اونجو ای گله خوکی دیمی اییّه تپّه چقله موکواشن. اروایی ناپاکی عیسه زه موری هاكرشن و باشن: «پس هما وسی که دله خوکن. «عیسه اجازه هادا و پفرمش: «بشین»

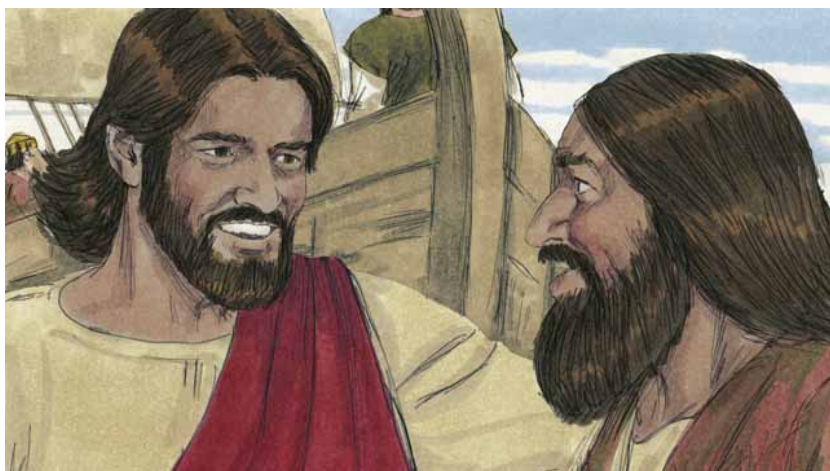
دیپی اونجو پی بیرین امن و پشن دله خوکن. اون خوکی کو تقزیتی دو هزار بن، تپّه سربه ژیری پی دریاچه دله کتن و خفه بین.

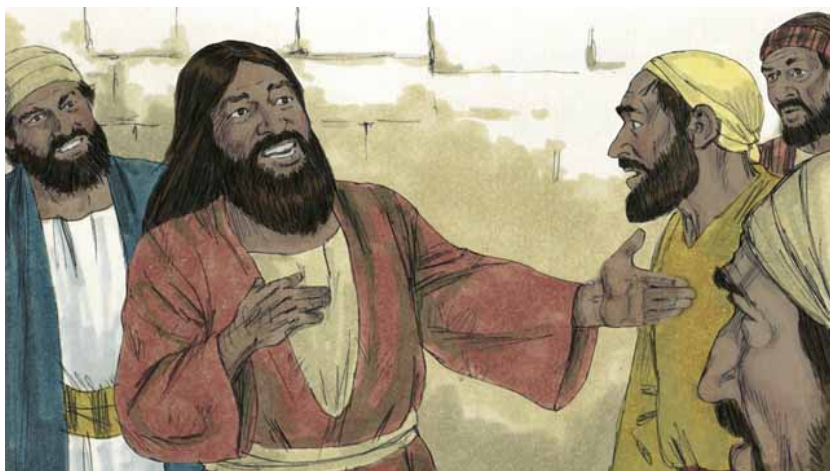
اونونی کو خوکن مچارنا، وختی ان پدیشن، ظرفی شری پتڙن و مرثمن خبر کرشن کو عیس چہ کرچی. مرثمی بیمن و اون میردی دیب زده پدیشن کو ازم واییچی، هله تن کرچش و عقل شری کرچش و نییسته.

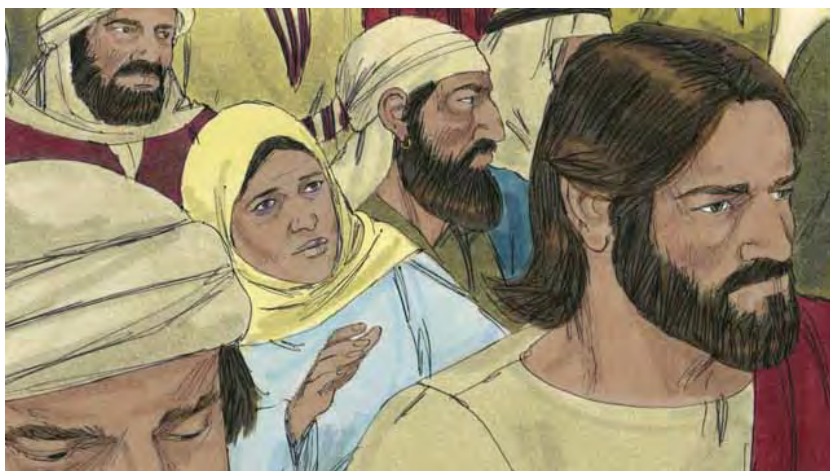
مرثمی کو خلی پترسا بن، عیسه پی گییشن کو اونجو پی بشو. بد عیسا سواری لاکهن ہا. اما اون میردکا کو اسپری دیبی ہا، عیسه پی گییش کو ژو همرا بشو.

اما عيسه ژو زه بات: «ور گرد بښه هښتن کيښه و همونه با کو خده تره چه کرچی و چطو ژو زحمت شاملی ته بپیچی.»

پس اون میریکا پشا و هر کین گل مرسا، ماتش کو عيسه ژو زه چه کرچی. هر کین ژو آسئکه مشنوا، ژو آله وا موند.

عیسا ورگردا اون طرفی دریاچه. وختی اونجو ب رسا، ای هریم آدمی ژو دُور جقه ببن. میئنی مرثفن، ایبه چنیکا دبیه کو دوازده سالی با کو سری خینی کتبییه. ژین تفمی هشتن مال، درفنی زه، دکژن دایش، افا ژین حال بدتری پبابا.

ژین پشنوآبا کو عیسه خلی مریضن شفا هادجی، پَس هشتن گل باتش: «ا بُور دارون کو اگه فُقد بژنون عیسه هله دَس دوما لئون، خُو مابین.» اون چنیکن مرثفن میئه پی هشتن عیسه بر سَنش و هشتن دَس عیسه قون دیم مالیش. همن کو عیسه هله دیم دَس دوما لیش، ژین خینریزی قُطله پبا.

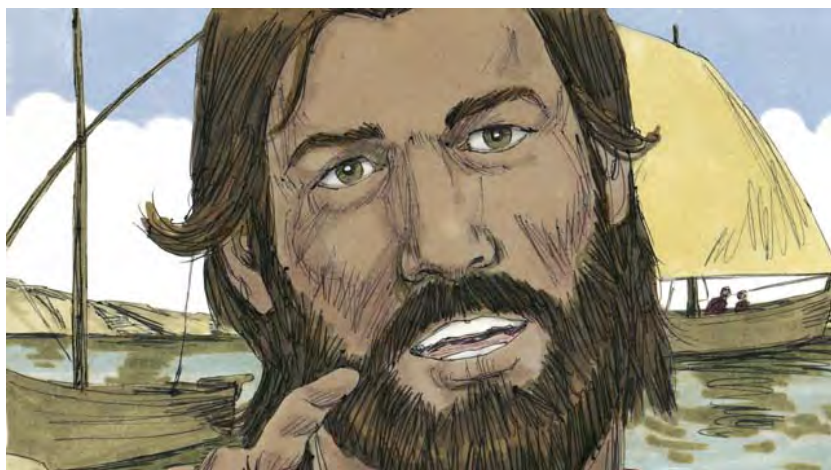

همون وخت عيسا مُتوځه بيا كو نيرويي ژو پي خارج بيا. پَس ورگړدا و واپريش: «كي مو هله دَس دومايڼا؟» شاگردن بات: «مرتمي هغه ظرف پي هڅشن دووكلشن و ته ظرف من. چزه ماپرس كي مو دَس بوكوات؟»

اون چنيكا كو ترسي پي ملرزښه، عيسه جلؤ ژؤنه بوكواتش. بَد ژو زه باتش كو چه كړچش و چه طؤري شفا پيدا كړچش. عيسه ژيئه بات: «ته ايفني ته شفا هادچي، نښه په سلامت.»
آسنيكه وته پيچي كتابي مقدسي پي انجيلي مته فصلی هشتی، آبه ای ویسته هشتی تا سيبه چاری، فصلی نئی آبه ای ویستی تا ویسته دوئی، انجيلی مرقسی فصلی پنځی، انجيلی لوقائی فصلی هشتی آبه ای ویسته ششی تا چله هشتی.

۳۳- وزیرى آسٹنكه

اییه رو عیسه درد کناری دریاچه، ای هریم مرتفن، درس مادا. انقد ژن عده زیاد با کو عیسه جا ندرد کو بزئه اونته هکاتی هاکره. همنی بالا لاکما کو کناری اووین هشتابییه سوار بابا و اونجو پی مرتفن درس مایش.

عیسه ان آسئکه مرتفنه مات: «ای وزیر پشا کو تخم دکاره. همنظو کو تخمی هر ظرف دومپاشش، بضی تخمی میینی رئین کتین و پرنده بیهمن و پاکی بخورشن.

بضی دیقمه سَنگَره زمینی کَتین کو ژن دیم کمی خاکه دپو شنا بییه. تخمی دیقمه اون خاکین، جلی رکه
 نچ بوکواشن. اما ژن ریشه مَنزَنشن تئی خاکین هیشین. همنی بالا، وختی داغه افئو ژن دیم کته، هقه
 پسوتین و بن پی پشن.

بضی تخمی میبئی اسکن کَتین. اسکی و تخمی با هم گوز بهن. نوئه ساقه تئی فشاری اسکن، بین پی
 پشن و هچی بیرین نییما.

بُنى تخمى دېقە خۇزە خاكېن كېتىن و ھەر تخمى پى سى، شىت و خٹا صە ئۇنە سۇز واپن. ھەر كېن مگى پزوى خېدە بو، مگى مو ھكاتى گوش ھاكرە.

شاگردى وختى ان ھكاتى بشنوئىشن گېچ پېن. بىد عېسە انجورى اوئىنە بات: «تخمى، خېدە ھكاتىيىن. اون آدمى جېدھى كو خېدە ھكات مشنوئە اما ژو ھالى مېنو و شېطن خېدە ھكات ژو پى مۇزىدە. بىر واقە شېطن ژو جلف مگېرە، منارزە كو خېدە ھكاتى ژو ھالى بېيىن.»

سَنگَرَه زَمین، اُون آدَمِیَّه کو تا خُده هکاتی مَشْنوئَه، با خوشالی قَبیل م کَره. اَمّا وُختی سَخْتی مَنه یا وُختی مَرْت مَن پی آزار مَنه، خُده پی دیم مَرگاردِنه. یا اِن کو اِطْفِیْن پَه خُده پی دَس مَنجَه.

«زَمینی کو پُری اسگَنه، اونیَّه کو هکاتی مَشْنوئَه، اَمّا، نِیگَرَنیای زَندگی و دِمهالی پِیلی دَبِیْن و جَمَه کَرَدِیْن، ژو پاپِیچ مَبو و ژو مَنارزَه خُده گِیایِیَش. دِیگَه مَنزَنه خُده هکاتی گوش هاکَره و ژو خوشال واکَره. ا گَنذَمه اوشه واری مَفَنه کو پِیچ بو.»

«أما زمينى خۇرى، اونىيە كۈ خۇدە ھىكاتى مشنوئە، بۇ ور مكره و بار مایدە.»

آسئىكە وتە بىا كىتابى مۇقدسى انجىلى مە فصلى سىزدە آيە اى يىك تا ھىشتى، فصلى سىزدە آيە اى ھۆدە تا وىستە ھزە، انجىلى مرقسى فصلى چار آيە اى يىكى تا ھىشتى، فصلى چار آيە اى سىزدە تا وىستى، انجىلى لوقە فصلى ھىشتى آيە اى چار تا ئۇنزە.

۳۴- عیسا مَثَلانی دیگری په مده

عيسه آست نكائى ديگريين در مۇردى پاديشائيئى خدە بات: مئلن پفرمش: «پاديشائيئى خدە عيىنى خردله دۇنايه كو كسى دنين رز دىمكاره. شما خو مژنين كو خر دله دۇنا، كسترين دۇنايه.

«اما وختى ان دۇنا گۆز مېو، همه زراتى پى گۆزترى مېو. اونقده كو پرنده ژين دله شاخن هلاكى ماچئن.»

عيسه اينبييه آسټكه بات و بفرمش: «پاديشائيئي خُده اوزائي واربييه كو چني دله خميري موكونن تا اون دله پَخش وابو.»

«پاديشائيئي خُده، گنجي واربييه كو اي نفری دله ززی قايم كُرو. ايني نفری اون پيدا كُرو و دوباره تنی خاكين قايم كُريش. بَد خُشالی پی بشارو و هر چی داره بروشه كو پیل ژو دَسْتَه و اون رَز كو گنج دله دَرَه پُرينه.»

«ملکوتی خدە، مرواری وارێهە کو خلی قشنگ و گژ نه. ای تاجری اونە بدیش، هر چی دردش پروتش تا با پیلی ژو، اونە برینه.»

اونجو کسانى ڌېن کو گفن ماكرشن با كارائى خورى كو هاكرچيشن، خدا ژن قبيل مكره. اونى ديگرون كو كارائى خورى مناكرشن، مخسره مكرشن. بس عيسه ژنه ان آسئكه تريف هاكرد؟ دو نفرى بشن معبد تا دا هاكرن. ای نفر مذهبی زه پری و اینی مالیاتی بگیری با.

مذهبی زهیری پشتا و ان ظوری دا هاگردش: «ای خدا ته شکر ماکژن کو مثلی آدمائی دیگری، گناکار، دزد، ظالم و زناکار و خثا اینی واری باجگیر نییون.»

هفته ای دو دغه روزه مرون و هر چی پیل و درآمد مو دس مه، دس په یک ته مدون.

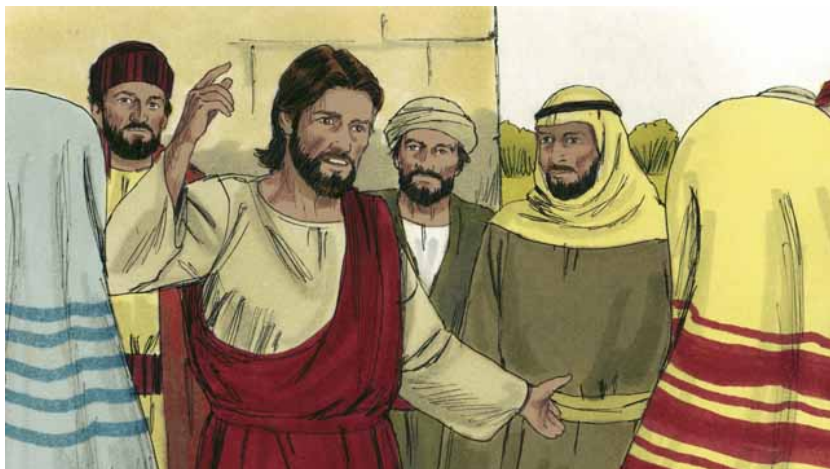
اما اون باجگیر دیرتری اون مذهبی زهبری پشتا و وختی دای، حثا سر ظرفی آسمنی بلند ناکردش. بلیکش مشتی زه هشتن سینه کواش و بانس: «خدایا مو زه رحم هاکه کو گناهکارون»

بد عیسه ادامه پدا: «حقیقت شما زه مایون، خده اون باجگیری دا پشنوا و ژو قبیل کردش. خدا هر کین کو قراب بو، خار و خفیف ماکره و هر کین کو هشتن کسین واکره، سر بلند ماکره.

آشنکه وته بها کتابی مقدسی پی انجیلی وته فصلی سیزده، آیه هائی سییه یکی تا چله ششی، انجیلی مرقسی فصلی چاری آیه هائی ویسته ششی تا سییه چاری، انجیلی لوقه فصلی سیزده آیه هائی هژده تا ویسته یکی، فصلی هژده آیه هائی نئی تا چارده.

۳۵- پیپه ای دلسوزی

ای رو عیسا، ای ھریم مَرْتَمَنه کو ژو دُورهور جَقَه پِباپن تا ژو هکاتی پشنوئن، درس مَادش. اونی ویشتری باجگیری و ایمانی پَن کو مَنگییشن موسه دینی پی إطاعت ها کَرَن.

اما مذهبی زهیری کو اونجو دَپَن، مدیشن کو چَظوُری عیسا گناهاکارونه، زَفیقَن واری رفتار ماکره. پَس هُمَدیگَزَنه مَاشَن کو عیسه کاری غلطه وختی عیسه ژن هکاتی پشنوَأ، اِن آسَت نکِه ژنه تریف ها کَرَدش:

ای میردکا با کو دو پیری در دیش. ای رو کسین پیری، پیپزه بات: «بته، مو هشتن ارثیه همن الن مگن!»
همنی بالا، پیپر هشتن مال، دو پیپزه تقسیم کرد.

خلی نؤیریا کو کسین پیری هر چی درد، جفه کرد و پشا ای جایی دیری. اونجو تهمی هشتن مال، د له
گناهی، بادی پدش.

خلى نۇپرىا كو اونجويى كو ان پير دبا، قىلى مَسىنى دىكت، ا دىگه پىلى ن دردىش كو چى هاره بَخوره. همنى بالا ناچار پها تا تئىپا كارى كو ژو دس پى بىرىن مىيما هاكره، بنى خوكى پچارنه. انقد درمَنْده و وشن با كو با خوكن خوراكى، هشن تله سىر ماكردىش.

آخرسر اى رو كسىن پىرى هشن گلكى بات: «ا انجو چه مكرون؟ مو پىير نوكرى، چىئى زىادى دارن كو بَخوزن، اما ا انجو وشنى پى م مرون. پس هشن پىير گل مرگردون و ژو پى مگن كو ژو نوكر بىين.»

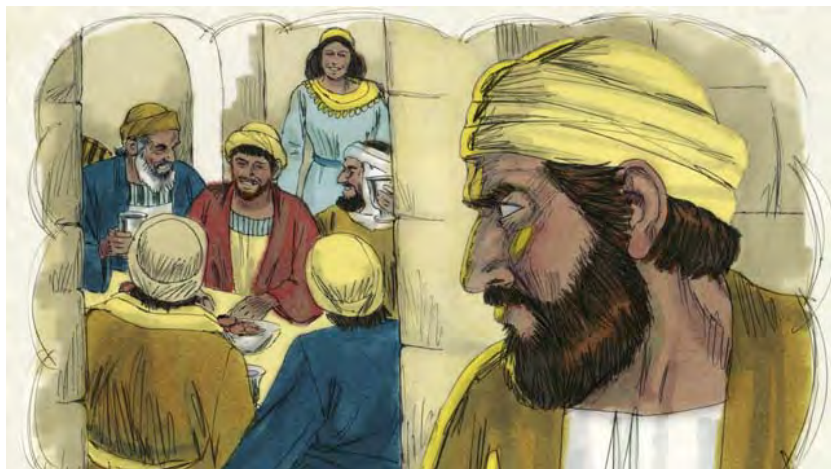
ئىس ظرفى ھىشن پيىر كىيە رە ڭت. ھنە نقزىتى كىيە نرسابا كو ژو پيىر ژو پدىيا. ژو دل ژو رە پىسوت
و ژو ظرف بئژا و ژو بڭله كىرىش و ژو بوسا كىرىش.

پيىرى پيىرە بات: «بېنە، مو تە و ۇ خۇدە ھىكاتى گوش ناكىرچىن، دىگە تە پيىر حساب مېنىن.»

اَما ژو پی پر هشنن نؤكژنه بات: «بئژین و وتړین هله بیارین و مو پیری تن کرین. انگشترییّه ژو دست و ل لکه ژو په کرین و ایینه پرواری گورن سر بریښین تا جسته بگیریږ و شادی هاګرین. چزه کو مو ان بیر بهربا و الن زنده وایچی. وی بابا و الن ژو پیدا کړچن.»

پس همنن جشنی گوزی پرپا کرد. خلی نؤپریا کو مسین پره کو سړی زراتی پی کییه مرګردا، صدایی ساز و رخص و آوازی بشنوئش و گوشتی تیژ واکړدش کو پنه چه تفافی بکچی.

وختی مَسین برار پُما کو ان جِشنه ژو پرازه پچیشن کو کیڼه ورگردچی، ژو بدما و نگییش کو دنین کیڼه شو. ژو بیڼه بیرین اما و ژو التماس هاگردش کو په دنین کیڼه و ډله جشنین شرکت هاگیره، اما ژو هشتن پییر هکاتی قبیل نکرد.

مَسین پییری، هشتن پییره بات: «تفمی ان سالی تزه وفادار بیچون و ته ختمت هاگردچن. هس وخت ته هکاتی هچی نکرچن، تفمی ان مدت ختا ایڼه بچکه مو ندچه تا بزنون با هشتن رفیقون جِشنه بگیریون. هشتن رفیقون جِشنه بگیریون اسه کو کیڼه ورگردچی، و ترین پرواری گاگورا ژو زه سر پرېنچه تا جِشنه نه.»

ژو پيپر جواب هادا: «بَبَه جان، تو هميشه مو ڪنار ڌره وُ هر چي دارون تَبَه. اُما ائن وِترين ڪاري اِنه ڪو جشنه بگيرين و شادي هاڪرين. چزه ڪو ته پره پهر بيچي وُ زنده وايبيچي، وي بابيچي و پدا بيبيچي.»

آسٽيڪه وٽه بيبيچي ڪتابي مقدسي پي انجيلي لوقه فصلي ٽنزه آپه هائي يازده تا سڀيه دوئي.

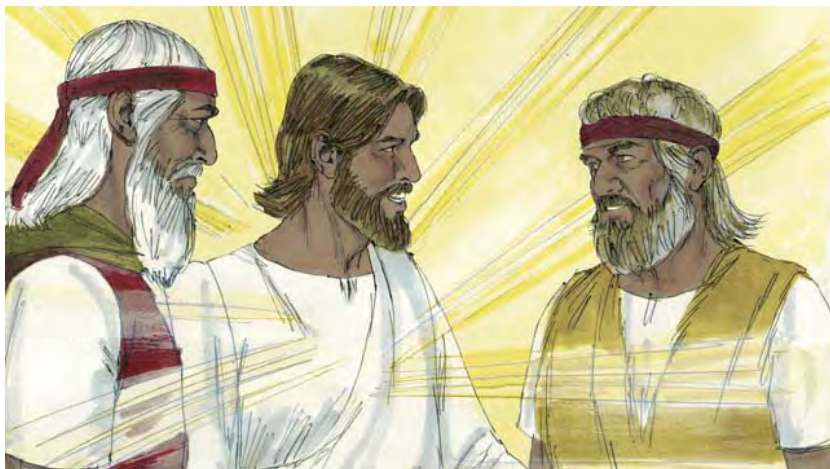
۳۶- اینی جور پښنی مَسیحی دیم

اییه رو عیسه هشتن هزه شاگردن ینی پطرس، یقوی و یوحنه؛ پبرد کله ای مسین کوهی تا با هم دا هاکزن. (یوحنايي کو عیسه تمید پدا، اینی نفزه)

وختی دا ماکردش، عیسه دیم خورشیدی واری لیر موکواتش و ژو هله نوری واری اسبی واین. جوری اسبی وا بن کو دیمی زمینی اونی واری پندا مَبو.

اون وخت موسا و ايلييائي نبي ظاهر واپن. ايني ويشتري صه سالي پيشي، ديفه زميني زندگي ماکرچيشن. اوني عيسه زه باشن کو تو به هقن رکي دله اورشليمي دنيا پي مشه.

وختی کو موسا و ايلييه عيسه زه هکاتي ماکرشن، پطرسي عيسه زه بات: «چه خوزه کو هما انجو درين، واري هره ساينتي پسازين، اييه تزه، اييه موسه زه و ايين ايلييه زه.» پطرسي مینزنا کو چيچی مایه.

هه پطرسى هكاتى تم نځاين كو اى ابرى روشنى ژيريما و اونون دۇر پتتش و اى صدا ژو پى بيرينما كو ماتش: «ان مو غريزه پيزه كو ژو پى راضييون. ژو هكاتى گوش هادين.» هزه شاگردى ترسى پى زمين كنين.

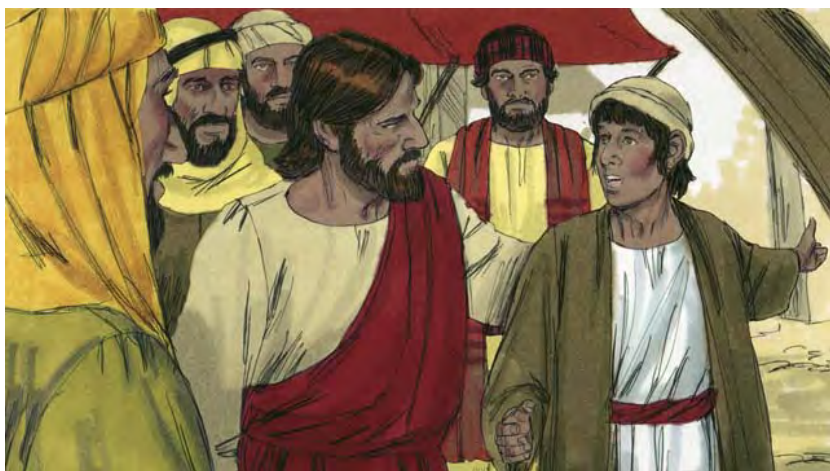
عيسه دست ژن ديم ايندا و باتش: «په بين و نترسين.» اون وخت اونن هر ظرفى نييا كرد، غيري عيسه هشيكن اونجو نديشن.

عیسا ؤ اون هزه شاگردی، ورگردن پیمندنی کوهی. اون وخت عیسه ژنه بفرما: «هر چی کو ائن پدیشن، هسکینه هچی نواښن. ا به هقن رکی مېرون و دوباره زنده مابین. بدی ژو مړنن بقییښه بائین کو چیچی پدیچیشن.»

آسټیکه وټه پېیچی کتابی مقدسی پی انجیلی مټه فصلی هوډه آیه هائی ټکی تا نئی، انجیلی مرقسی فصلی نئی آیه هائی دوئی تا هشتی، انجیلی لوقه فصلی نئی آیه هائی ویسټه هشتی تا سیپه ششی.

۳۷- عیسا ایلعازری زنده ماکره

ای میرد کا دبا کو ژو ایلعازر با. ^۱ ا ژو دو خواکی مری مه و مرتا، عیسه زفیکی جُون درجُونی پَن. ایپنه رو عیسه پشنوا کو ایلعازر مریضه. وختی عیسه اَن خبر پشنوا باتش: «اَن مریضی بالا، مَیمره، بَلکِش همنی بالا مَسین گری و جلالی خده، بَقِیْنَه مَلیم مَبو»

عیسا با اِنی کو اوئن مَگییش، دو روئی دیگری، هَمونجَوئی کو دبا، پُئند. بَدی دو روئی عیسه هُشن شاگردنه بات: «پَن و رگردین بَشین یهودییه.» اَمّا شاگردن بات: «اوستا، هَمَن چَند روئی قَبلی با کو یهودییه مَرثَمَن مَگییا ته بَکشن!» عیسه جواب هادا: «هَما زَفیق ایلعازر بُخچی، مَگی بَشین ژو بیدار واکرون.»

عیسه شاگردن بات: «خدایا، اڳه ا بُڄی، یس خُو مابو.» اون وخت عیسه بات: «ایلعازر ډمرچی. خوشالن کو اونجو ډنییون، تا شما بژنین موزه ایفن اورین.»

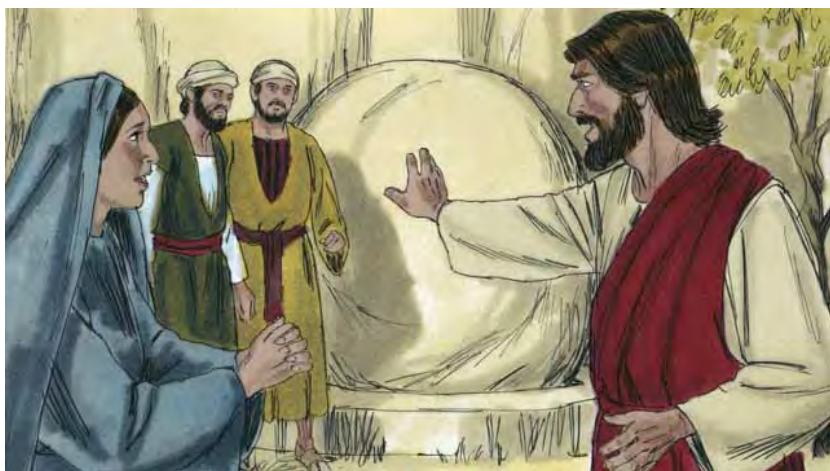
وختی عیسا په شری کو ایلعازری اونجو ژند گی ماکیرد، پرسا، ډمردیښنی ایلعازری پی چار رو بوی ربا مَرْتا پیشوازی عیسه ب شییّه و باتش: «آقا جان، اگر انجو ډمبه، مو پره مَنمرد. اما ا ایفن دارون، هر چی کو ته خده پی گیایو، ته مده.»

عيسه جواب هادا: «اُ قيامت و ژند گييون، هر کين به مو ايمن اوره، خټا اگه نمره، زنده مابو. هر کين به مو ايمن اوره، هس وخت منمره، تو مو هکاتی قبيل دار؟» مرتن جواب هادا: «ها اوستا، ا ايمن دارون کو تو مسيحه و خود پيره.»

بد مريمه عيسه گل بيميميه و ژو دسته په کټه و باتش: «آقا جان، اگه انجو دمبيه، مو پره منمرد.» عيسه اونن پي واپرسا: «کجه ژو چاله کرچيش؟» اونن جواب هادا: «د له ای قبری، بيا و پنی» اون وخت عيسا نمره کت.

ایلعازری قبر، ای غار با کو ای مسین سنگ ژو جلؤئی لؤئین واشپیشن. وختی عیسا مقبره گل پرسا، ژنه باتش: «سنگ کنار کوئین!». اما مرتن بات: «چار روئه کو بمرچی، الن ژو لاشه بوئی و چی.»

عیسه جواب هادا: «مگه نواتن اگه به مو ایفن اورین، خده جلال منین؟» خلاصه سنگ کنار کوآشن.

اون وخت عيسه آسفن نيبيا كرد و باتش: «بته، ته شكر ماكرون كو مو هكاتي مشنوا. مزنون كو هميشه مو هكاتي گوش ماده، اما مرتفن بالا كو انجو دزن، باتن، تا ايفن بيبازن كو ته مووسي كرچي.» بد جار بتش: «ايلعازر، بيرينيا!»

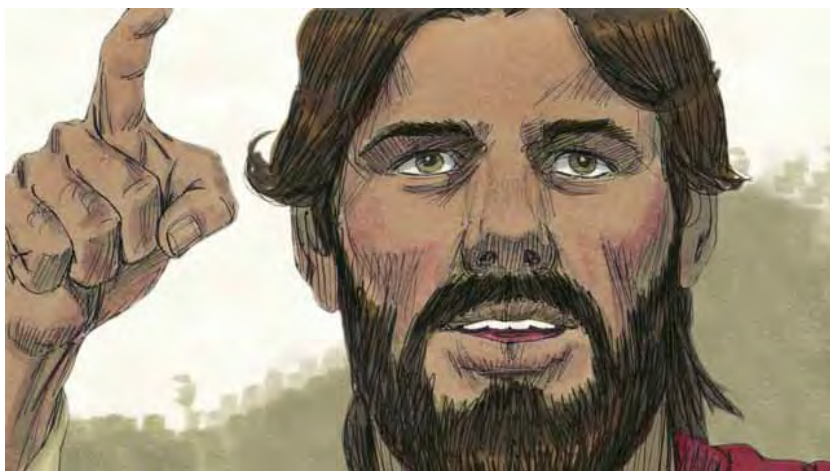
ايلعازر، همطو كو كفن رو تن دويچ نا با، قبری پی بيرين ما. عيسه اوئنه بات: «ژو واكرين تا بژنه ره بشو.» خلی يهودی كو ان مجزه پديشن، عيسه زه ايفن اورشن.

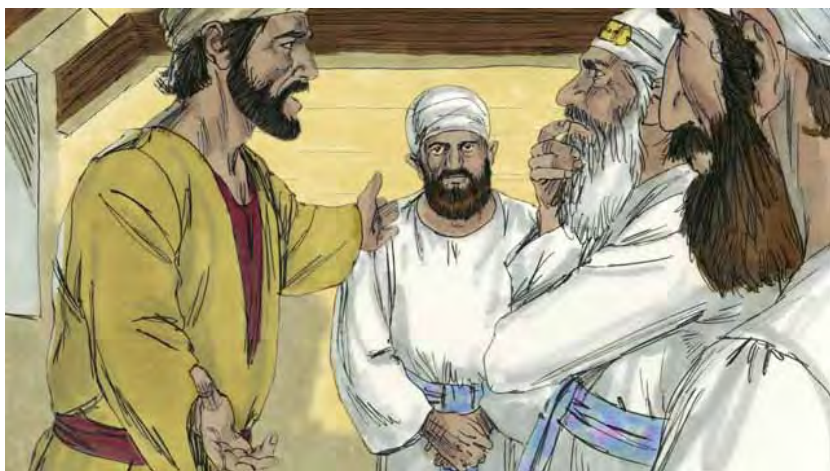
اَما يَهُودِييُن مَسِيئَن حَسُودِي هَاكَرد. بَد اِي جَا جَمَه بَين كُو نَخْشَه پَنجَن و عيسَه و ايلعازري بَكْشَن.

آسْتِيَكِه وَتِه بِييِجِي كِتَابِي مُقَدَّسِي پِي اِنْجِيلِي يُوچِنَه فَصْلِي يازده آپه هائي يَكِي تا چله شَشِي.

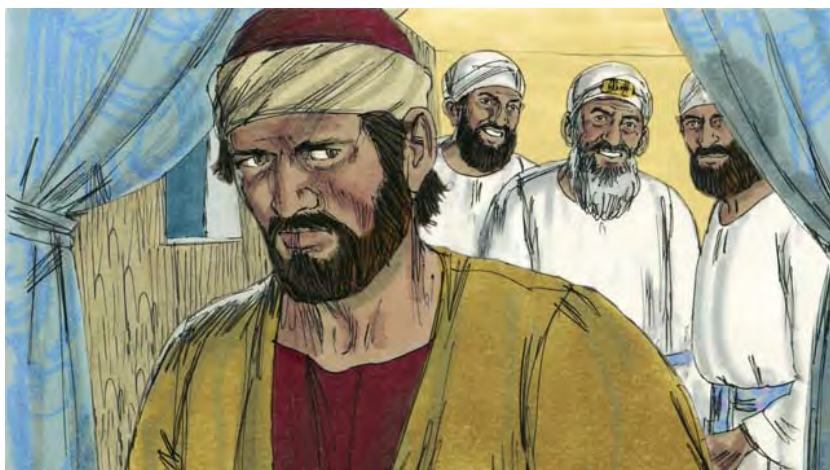
۳۸- خیانت به عیسه

یهودیون هرساله عیدی پَسخی جَشته مَشْن اِن جَشْنین په مییارد کو خُده چجوری صد ها سالی پیشی ژن پیژن بندگی ای مصری پی نجات پدچش تقزیتی هزه سالی پیشی کو عیسی مَزْتَفنه روضه بُخوند شرو کړد. هَشتن شاگردنه باتش کو مگش عیدی پَسخی دله اورشلیم جَشته بَره ژو بات کو انجو ژو مُکَشْن .

یهودا ژو ای شاگرد و خزانه داری شاگردن با ویشتری وختانی ژو پی پیل مزدش. بد کو عیسی و ژو شاگردی اورشلیم پرسن، یهودا پشا مَسین کاهنی گل و پیشنهادهادش کو اگه پیل موندین، عیسه شما ممارنون ژو مژنا یهودیون زبری، مسیح بیبینی عیسه بُو در مَنکَرَن و مگیشن ژو بُکَشْن.

يهودی کو گتہ ٻن، مَسین کاهنی برائی خیانتی یهودہ کو عیسه ٺن تحویل ٻڌه، سی سکه نقرائینی ژو دښشن ډرست هئن جور کو انبیون باتبا یهودہ قبیل ځرد و پیل ٺن پیائش و پشا اونوخت پی ژو روته ځر با کو عیسه ٺن تسلیم ځره.

عیسه با هښتن شاگردن ډله اورشليمی عیدی پسخی جشنه پت وختی کو شمی پسخی مخورشن عیسه نون وت و ټکه ځرد و باتش : هگیرین و بخورین، ان مو ټونه کوشما مدون ان به یادی مو بخورین عیسه بات : «کو شما بالا ا جون مادون و مو ټن شماره قرئنی مېو.

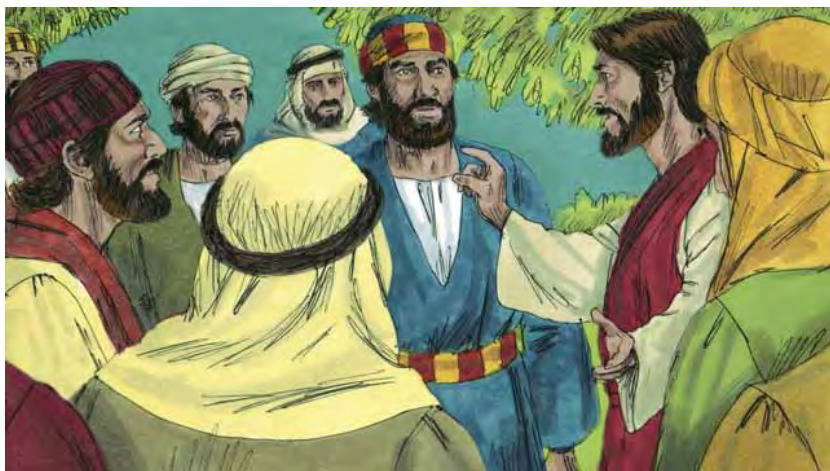
بد عیسه شرابی جومه وت و ژنه باتش: «ان مو خینه آنده زه کو پرائی آمرزشی شما گناهن بریته مبو ان و اخورین . ان کاری در آنده یادی مو هاگیرین.

بد عیسی شاگردنه بات: «شما ای نفر مو زه خیانت ماکره» شاگردی لوچ بهن و واپرسششن. کی ان کاری ماکره؟ عیسه بات: «اونکو ان لقمه مو پیاماره خیانتکاره» بد نون یهود دش.

بدی اونى كو نون يهود وټ ، شیطون ژو تئى پوستى شا او پشا يهوديون گل تا ژن برائى وټيوني،
عيسه كمك كړه انى هغه تئى شوين افاق پكت.

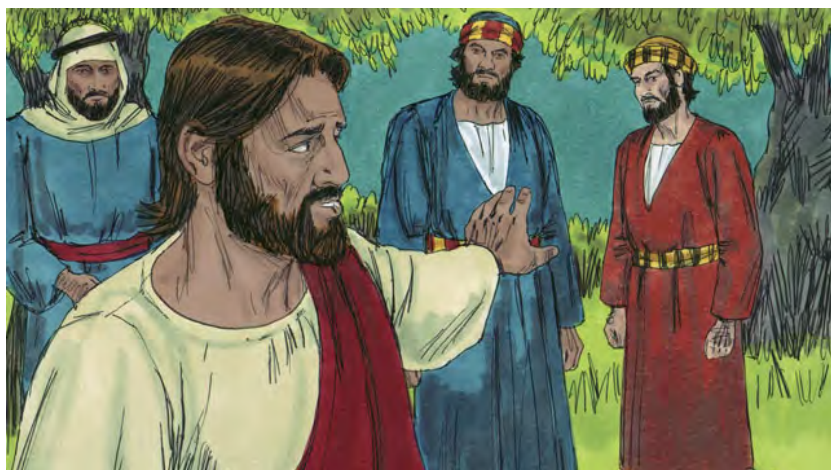
بدى پخوردى چى، عيسى و ژو شاگردى طرفى زيتونه كوهى پشن عيسه بات: «امشو شما هغه ثنيا
مارزين چزه كو نوپسته ببيچى چوپونى مووونين و گوسفندى فته فيله ما بين.

پتړسى بات : اڅه همه ته ول واكړن ! ان كارى مټاكړن عيسه ژو زه بات: «شطونى مگى شما همن هشنى كړه اما مو تزه دا هاكړچن تا ته ايښن پا پر جا بو با انى، ا مشو هڼه خروسى نخونچى ، تو هره دښه انكار ماته كو مو مشناس.»

پتړسى عيسه زه بات: «اگر یمیرون ته انکار می‌کرون» همه شاگردون همن بات.

بد عيسه و ژو شاگردی پشن چتسيمانی رز عيسه ژنه بات دهاکړين تا شطون نژنه ژن وِسوسه کړه بد ژن گل پی پشا و هڅشن تنی خلوتی دا هاکړه.

عيسه هزه بازه ان جور دا هاکړد: «ای پدری مو، اگه امکان داره، اجازه مُنده کو ان زنجی جُومه ناخرون اما اگه رئی دپگري پرائی آمرزشی گنائی مَرْتَمَن پندا مَنيو، پس هڅشن مَزه جاوَن عيسی اونقدر تلوسگی هاکړد، کو ژو غرق اصلی خینی پبابا خده ای فريشتا وسي کرد کو دل ژو ده.

عیسه هر بار کو دا ماکرد، مرگردا شاگردن گل اما مذییش خنی دزن هرمین بازه کو ورگردا باتش:
«روزین اون شاگردی خیانتکار اینجو دزه»

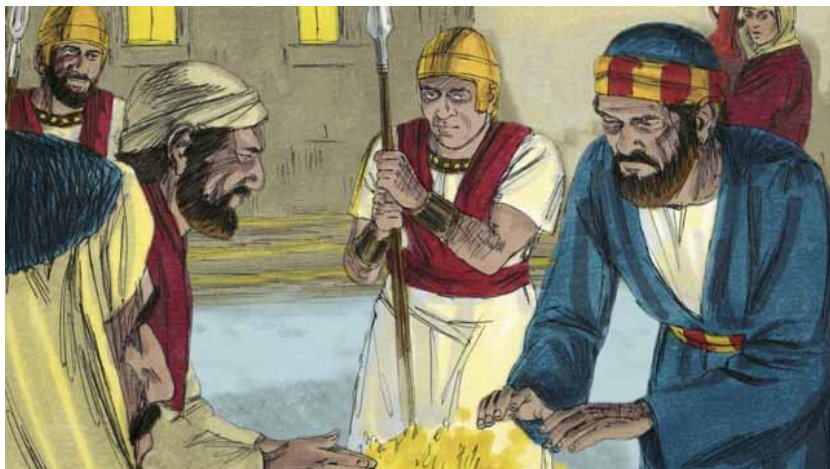
یهودا همراهی یهودیون زبری، سربازی شی طنی کش بییما. اونی هشتن همیا شمشیرو چونه دستییه
درشن. یهودا عیسه طرف بییما و باتش: «سلام اوستا» ژو بوسا کردش. ژو با ان کارین عیسه
یهودیون مارنا تا ژو بزنی عیسه ژو ره بات: «یهودا با ان بوسن مو ره خیانت ما که؟»

وختی سر بازون عیسه بت، پترسی شمشیر بت، کاهنی ختمتکاری گوشي برېښدش عیسه ژو ره بات: «هشن شمشیر غلاف که امزون هشن پيیر پی گیابین کواي لشکر فریسته مو کموک و سی کړه. اما مگی هشن پيیر پی اطاعت ها کرون» بد عیسه اون میردکه گوش خو واکړد و همه شاگردی بُوریتین.

آسټیکه و ته ببا کتابی مقدسی پی انجیلی مټه فصلی ویسته ششی آیه هائی چارده تا پنجاه و ششی، انجیلی لوقا فصلی ویسته دوئی آیه هائی یکی تت پنجاه و هره، انجیلی یوحنا فصلی هژده آیه هائی یکی تا یازده.

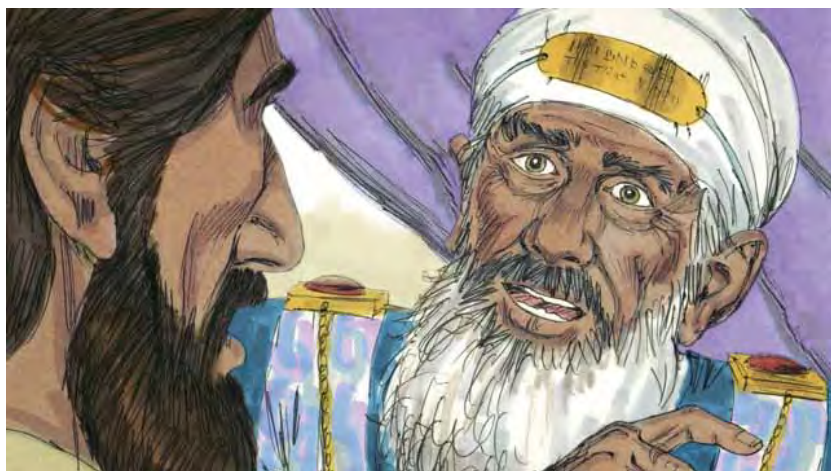
۳۹- عیسیٰ مُحَاکِمَه

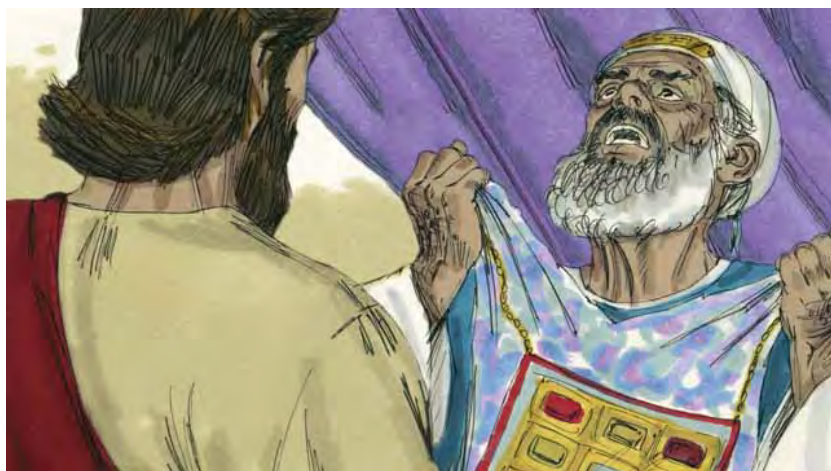
نصفی شو، سربازن عیسه پېرد مسین کاهنی کییه تا ژو بازجوئی هاگزڼ پترزسام ژن پشی پی میما. وختی عیسه دښین کییه پرشن پترز بیرینی کییه کناری آتشی بشتا تا هشن گرم واکړه .

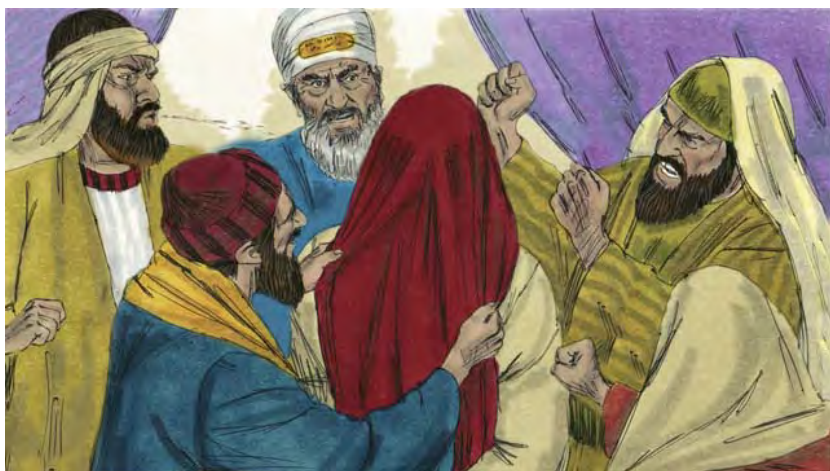
دښین کییه یهودیون مسینی، عیسه پی بازجوئی هاگرشن اونون دورینکی شاهی بیارد کو عیسه ثمت بکوان اما ژن هکاتی ای ټن، پس یهودی زېری نزنشن گنای ژو گریه ونن عیسه هچچی نوات.

آخر سر، مسین کاهنی دیم عیسه کرد و باتش: هما زه با، تو مسیح خده پیره کو زندیه؟

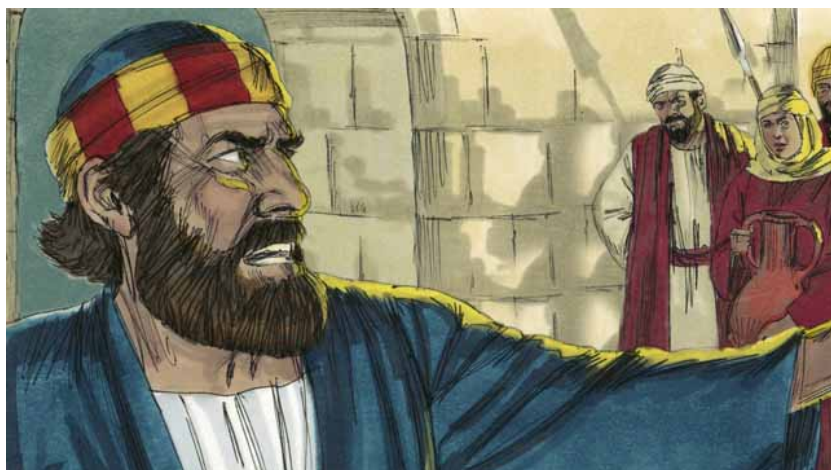
عیسه بات: ها ایون، ای رو مو منین کو خده دستی راستی نییستون و آسئن پی مرگردون زمین . مسین کاهنی کو عیسه هکائن پی ژو اوقات تل بهابا، هشتن یخه جر بدش و با فزیه مذهبیون زبرونه باتش: هما شاهی منگیمن هفن پشتوا کو ژو بات ا خده پیرون . شما نظر چیچییه.

يهوديون زېږن هفن بات: «ژو سزا مرگه» اونوخت عيسه چشى دېسشن، ژو تيف کړشن ژو وروسشن و ژو دس گېششن.

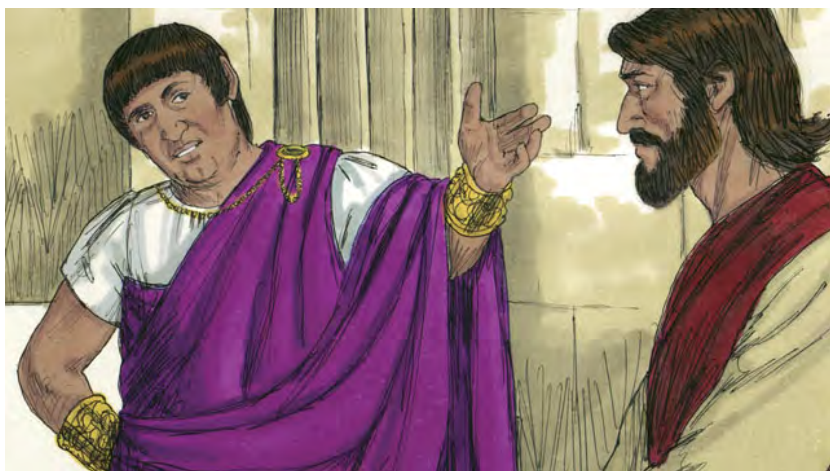
پترس بيرين هشتا. ايپه کنيزين ژو پديا و ژو زه باتش: «توام با عيسه دېچه» پترسی بات نه کمی بوپرد ايپنيه کنيزين هفن هکات ژو زه هاگرد و پترسی باز بات نه، آخر سر اونائی کو اونجو دېن ژو زه باشن: مژنين کو تو عيسه شاگرده، چزه کو توام جليليه.

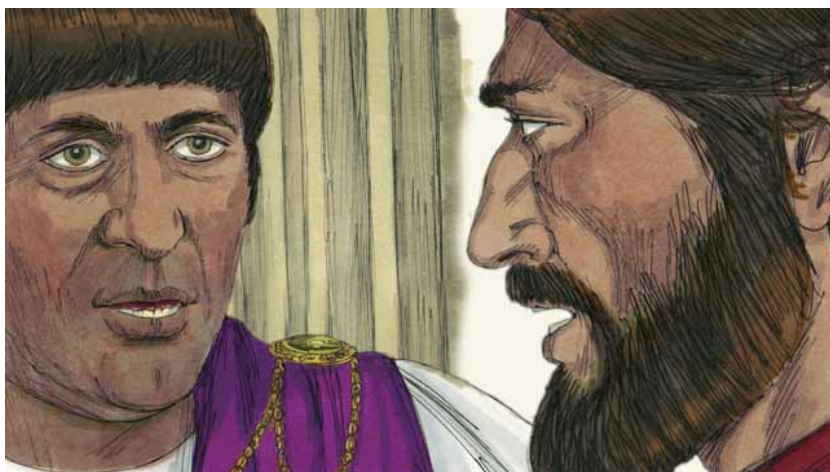
پتۇسى قىسم بۇخورد و باتش : «خدا مو لعنت كره اڭه انى پشناسون» اى دڧه خروس ونگ درما و عيسى ورگردا و پتۇسى نياكردش.

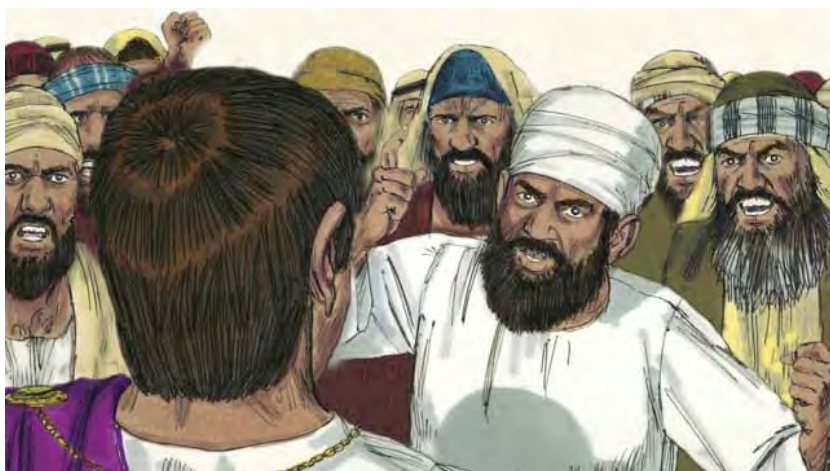
پتۇس بشا و پوارندش، همن وخت يهوده پديا كو يهوديون زېرى عيسه مكوم به مرگى كرشن هم ورما و غصه پى هشتن بگشتش.

روزائی با کو پیلاتس رومی فرمندار یهوده سر حکمرانی ماگردش. یهودیون سالاری عیسه بهرش ژو گل ژن مگیا پیلاتس عیسه مکومی مرگی کره پیلاتسی عیسه پی واپرسا: «تو پادیشائی یهودیه؟»

عیسه بات: «ژرس باته. اما مو پادیشائی زمینی نییه اگه ان طو مبا مو پژوی مو بالا مچنگن. اما بییمیچون تا دربارهای خده حقیقت هئته بایون هرکین کو حقیقتی گیابیش، ژو گوش مو دزه» پیلاتسی واپرسا: «حقیقت چیچیته؟»

پیلاتسی بډی واته واژه عیسه زه، پشا جمییتی گل و باتش: «مو گنای ژو پی ندین کو ژو سزا مرگ بو» اما یهودیون مَسین و جمییتی فَریا بات: «ژو صلیب اِنجین» پیلاتسی بات: «او گناهکار نییّه» اما اونو وِسِه پت بډ پیلاتسی هرمین بازه بات: «او گناهکار نییّه».

پیلاتسی ترسی اِنی کو شَرّه نبو قَبیل کردش و ژو سربازن پَسپاردش تا ژو صَلیبَه اِنجَن سربازن ژو شلاق پیچ کرد و سلطنتی ردا ژو تون کرشن و ای جنجاله نُونه ژو سَر اِندشن و با مسخَره وازی ماشَن زَنده بو پادِشائی یهود.

آسَنکِه وَتِه ببا کتّابی مقدسی پی انجیلی مَتِه فصلی ویسْتِه شُشی آیه هائی پنجاه و هفتی و فصلی ویسْتِه هفتی آیه ای ویسْتِه شُشی، انجیلی مرقسی فصلی چارده آیه ای پنجاه و هره فصلی پونزده، انجیلی لوقه فصلی ویسْتِه دوئی آیه ای پنجاه و چاری و فصلی ویسْتِه هزه آیه ای ویسْتِه پنچی سیزده، انجیلی فصلی هزده آیه ای دوازده و فصلی نوزده آیه ای شُمزه.

۴۰- عيسا مصلوب پيا

بدی اِنی کو سربازن عیسه مخسره کرد، ژو پهرشن کو مصلوب کزن. اونن ژو وادار کرد تا هشتن صلیبه هشتزه بیاره.

سربازن عیسه جانی بهرد کو ژو اس خلچتا (ینی کله طوویله) با، ژو دسته په دیقه صلیبین میخکوب کړشن. اما عیسه بات: «ای ببه! ان مَرْتَمَن بَبَخش، چره کو ژن حالی مَ نیو کو چه مَکزن.» پیلاتسی دستوری بالا، ژو ژوری سری ای کتیبه واښن کو اون دیم نوشته با: «ان پادیشائی یهودیه».

بد عيسه هلن بالا، سربازن قژه بؤوند. با ان كارين، پيشگوئيای كتابی مقدسی راست بيرينما كو ماهه:
«مو هله هشتن ميینه تقسيم كرسن و مو قهن بالا قژه بؤونشن.»

سربازن همون مؤقه دو دزدیین مصلوب كرسن. عيسه با صليبين ژن ميینه واشن. ای كفتی عيسه
مخسره مگرد. اما ايینی ژره بات: «تو خده پی مئترس؟ هما گناكارين، اما ان ميرد بيگناهه.» اون وخت
عيسه ره باتش: «ای عيسا، موقئی هشتن پاديشائی مو په اور.» عيسه ژره جواب: «تو هقن آرو، مو
همرا بهشت مييا.»

سَرائی یهودی و مَرثمی کو اونجو دَین، عیسه مَخسِرَه مَکِرشَن و ما شَن: «اگَه تو خَدَه پیره، ضَلیبین پی ژیریا و هَشتن آزاد واکه! اون وخت تَرَه ایفَن مییارین.»

با اِنی کو پیشینی با، اما همه ای آسَمَنی اونجوئی تاریک وَا. اِن تاریکی هَزَه سات پنجا.

بد عيسه فریا پت: «تفم بها، ای ببه، هشتن روح، ته مسپارون.» اون وخت هشتن سر دولا کردش و هشتن روح خده دیش. وختی جفون هادش، زمین لرزه کت و پردهای مقبدي، کو مرفتن، خده پی سیوا ما کردش (قدس القداس)، ژوری پی تا ژیری دو تکه بها.

عيسه هشتن مرگی ره، رئی وا کرد تا مرثمی بژئن خده گل بشین. وختی نیگهبانی رومی ان پدیا، باتش: «راستیته کو ان میرد بیگنا با، ا خده پیر با.»

بد دو نفر یهوډن سری، نیقودیموس و یوسف کو ایفن درشن باشن: عیسا همون مسیحی موعودییه، پیلاتسی گل پشن و گییشن کو عیسه نش تحویل گیرن. اوئن نش ډله وشینه دوپیچنا و ډله ای سنگین قبری واشن. ای مسین سنگ جلوئی قبری غلت پدشن تا دپسته بڼو.

آسټیکه وټه بپیچی کتابی مقدسی پی کتابی انجیلی مټه بابی ویسته هفتی آیه هائی ویسته هفتی تا شصته یکی، کتابی انجیلی مرقسی بابی پنږه آیه هائی شنه تا چله هفتی، کتابی انجیلی لوقائی بابی ویسته هره آیه هائی ویسته ششی تا پنجا و ششی، کتابی انجیلی یو حئه بابی نوزده آیه هائی هوډه تا چله دوئی.

۴۱- خدا عیسه مَرْدُن مییَنه پی په وِکِره

بدی اِنی کو سربازن عیسه مصلوب کرد، یهودیین مَسی، پیلاتسی گل پَشن و بائِشن: عیسه دورِیئه باچی کو بدی هزه روئی میئنی مُردن پی په مِبو. اِنی بالا کو ژو شاگردی نژن ژو لاشه بَذزن، مگی ای نَفری مأمور کِرن کو تا هزه رو سَری قبری کشیک بَنجه. اگه بَژن ژو بَذزن، اون وخت، اذا ماکَرن کو ا میئنی مُردن پی په بیچی.»

پیلاتسی بات: «ای عَدّه سربازی هَشن هَمر اِبرین و تا جائی کو مَرنین، مُوا طَبی ژو قبری ببین.» هَمنی بالا، سَنگی قبری مَرّه کَرن و سربازی اونجو وائِشن کو هَشکین نَژنه ژو بَذزده.

روزی بډی چاله کړدییڼی عیسه، ینی روزی شباتی، کاری هاگردییڼ قډغن با، همنی بالا عیسه زفیقن نژنا ژو سړی قبری بشین. اما هنن صهډم، چندی جنی حاضر واپن کو سړی قبری عیسه بشین و ژو قبر ولو بکوئن.

هغه جنی اونجو ترسا بن کو قبری گل ډل زلهاي شدیدی بیما. ای فریسته آسمن پی بی پما و سڼگی قبری کنار کوآتش و اون دیم پنیست. اون فریسته برقی آسمنی واری لیر موکوآتش. نیگڼن وختی ژو پدیا، هنون پترسن کو مړده واری زمین کتین.

وختی چنی سړی قبری پرېس، فریشته ژنه بات: «نترسین! عیسا انجو دنییه، ا همنظو کو وده هاداپش، میینی مردن پی په بیچی. دله قبری نییا کرین و پنین.» چنیین دله قبری نییا کرد و جانی کو عیسه واشبېش پدېشن کو چنازه دنییه.

اون وخت فریشته چنییته بات: «بشین و شاگردنه باین کو عیسا میینی مردن پی په بیچی و قبلې شما مشو جلیل.»

چنی کو خوشال ٻن و ژن آله ایلا پمند بییه، ظرفی شاگردن ٻشن تا ان خ ٻری خوشی ژن ٻرسن.

همڙو کو چنی م ٽڙن تا ان خبری خوشی شاگردن ٻرسن، نافرغ عیسا ظاهر واپا. اونن ژره سڄده هاکرد. عیسه ژنه بات: «نترسین! ٻشین و مو شا گردنه ٻائین کو ٻشین جلیل. مو اونجو منن.»

آسٺیکه وٽه ٻیچی کتابی مقدسی پی: کتابی انجیلی مٽه بابی ویسٽه هفتی آیهای شصٽه دوئی تا بابی ویسٽه هشتی آیهای ٻنزه؛ کتابی انجیلی مرقسی بابی شنزه آیههای یکی تا یازده؛ کتابی انجیلی لوقه بابی ویسٽه چاری آیههای یکی تا دوازده؛ کتابی انجیلی یو جٽه بابی ویسٽی آیههای یکی تا هڙده.

۴۲- عیسیٰ مرگ‌رده آسمان

اون رو کو خده عيسه زنده واگرد دو نفر ژو شاگردی مشن اینی شر، تئی رئين دربارهای اونچی کو بوپربا هکاتی هاگزش وني امیدوار بن کو عيسی هفن مسیحی موعودی بو، اما او کشته ببابا. إشه جني ماین کو اینی بازه زنده واییچی اما شاگردن منژنا چیچی بوور کزن.

عيسی بییما شاگردن گل و ژنه هکاتی هاگردش . اما ژو نشناسا . عيسه ژن پی واپرسا کو چیچی هکاتی ماگردن؟ عيسه زه باشنن تفاقى پییه کو ان چن رو عيسه زه بکچی . اونون فک ماگرد عيسی غریبیه کو خبری تفاقى اورشليمی نداره.

بد عيسه ژنه توصيه ها دا، كو خده هكاتي راجه په مسيح چيچي باچي. مُدتهائى پغمبرُن باتبيچي كو
بجنسُن ويږي عيسه سر مَدَن. ژو مُگشَن، ولي او هرمين رو زنده مارو.

وختى كو مقصد پريښ، شو پټا بييه اونون عيسه دعوت كرد كو شو ژن گل بَمُنه، او ژن همپا دښين
كبييه شا، وختى سَري سَفَره شمي پښستين، عيسه نون وت و شكر هاكردش و تكه پكردش . ناگُمَن
چشې پشكافشَن و ژو بشناسشَن . ولي عيسى اى دَفه هيچكا ويا.

اون دو نفرن همدیگزنه باشن: ان عیسی با، انی بالا کو کتابی مقدسی هما زه ماتش، هما دل لسه مکت. بد تنتراغونه ورگردن اورشلیم، وختی پرین، شاگردنه باشن: عیسی زندیه! هما ژو پدیچیفن.

همین جور کو واته واژه ماکرشن. نافاغل عیسی پندا پیا و باتش: شما تندزست بین شاگردن فک ماکرد روح من. اما عیسی بات چزه پترسچین! شکه دارین کو ا عیسیاون؟ مو دسئه پی بنین، روحی کو مو واریین جسم ندارن برائی انی کو ژن تلی کړه او روح نییه، باتش ای چی مندین بخورون اونون ای تکه مائی، ژو دششن و عیسه بخورد.

عيسه بات: موشما زه باتن کو هر چی کلامی خده مو پی باچی مگی تفاق بکه. اوناخت عيسه ژن کمک کرد تا خده هکاتی وتري بقمن ژوبات: «خیلی سالی پیشی انبیین دله کتابن پنبویشچی کو مسیحی موعودی مگی ویری پنه، بمره و هرمین رو زنده و ابو.»

انبیین پنبویشچی کو مو شاگردی خده هکاتی اعلام مکرزن هفنه مایه کو مگی توبه ک زن هر کین کو توبه کره آمرزیده مو. مو شاگردن اورشلیم پی شرو کرچیشن بد همه جا مشین. شما شاهی مو عملی و تمامی تفاقای اینن کو مو زه مکه.

عيسه چل رو کو ژو زنده بپيښی پی بوير بار چن دفه هشن شاگردن ماذنش ژو ای دفه هشن پونصه
نفزن مارنا ژو جورواجور شاگردنه ثابت کړیکو زندته و دربارهای پاديشائيای خده ژن په مده.

عيسه شاگردنه بات: « خده تمامی اختياراتی زمين و آسمنی ژو دچی خده تمامی اختياراتی زمين و
آسمنی ژو دچی. اونون به اسمی پيیر، پيیری و روحالقدسې تعمید بدین ژن په بدین تمامی دستورانی
کو شما دچن ، اطاعت هاکړين شما په دبو کو ا همپشه شما همپا درون.»

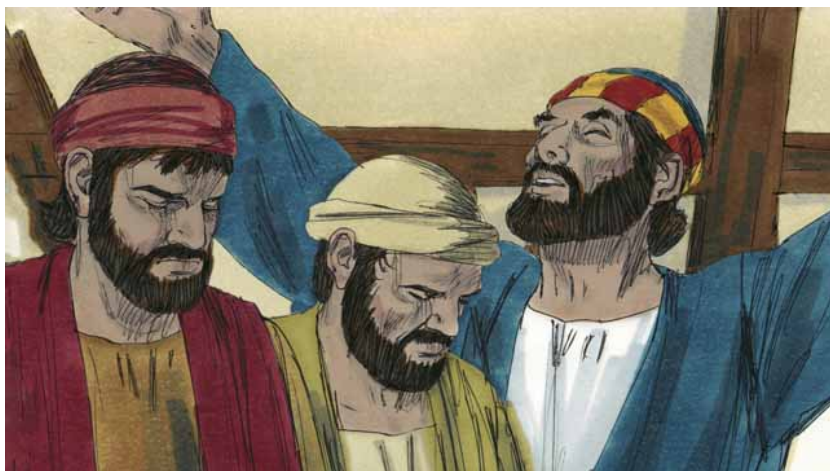
چل رو بدي اِني كو زنده و ابا، شاگردنه بايش: «اورشليم ذبين تا مو پييه روحالقدسي وسي كره و شما قدرت پندا كرين.» بد ژن جلوئي چشن بشا آسفن و دله ابري هيشا عيسه دست راستي خده بنپست تا هفنه حكومت هاكره.

آسئنگه و ته پيچي كتابي مقدسي پي كتابي مته بابي ويسته هشتي آيه هائي شمه تا ويستي، كتابي مرقيسي بابي شمه آيه هائي دوازده تا ويستي، كتابي لوقه بابي ويسته چاري آيه هائي سيزده تا پنجاه و هره، كتابي يوجنه بابي ويستي آيه هائي نوزده تا ويسته هره، كتابي اعمال بابي يكي آيه هائي يكي تا يازده.

۴۳- سردگیتی کلیسن

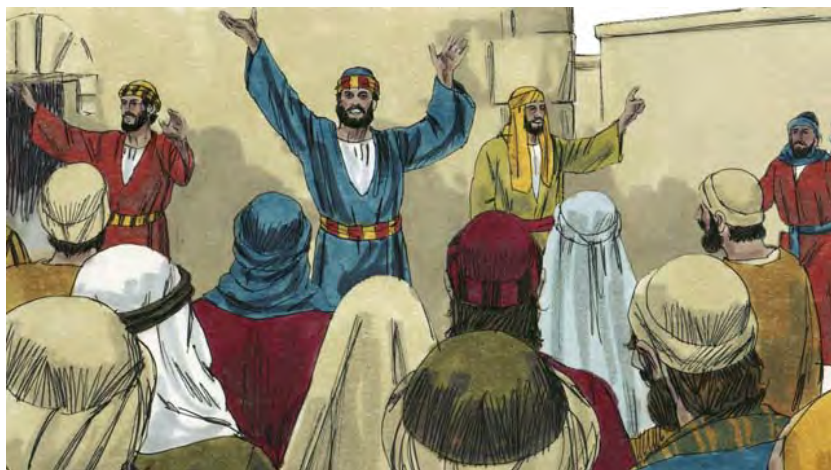
وختی عیسا ورگردا پشا آسمن، ژو شاگردی، همون جوری کو عیسه دستور هادا، دله اورشليمی پفن دن. ایفنداری همیشه جفه مهن تا دا هاكزن.

یهودیئن هر ساله روزی مهبمی پنتیکاستی جشنه مگیشن کو پنجاهمین رو پدی عیدی پسخی با. پنتیکاست جشنی برداشتی گندمی یهودیئن با. اونی سرتاسری دنیه پی مییمن اورشليم کو ان جشنه با هم بگیزن. اونه ساله، جشنی پنتیکاستی، ای هفته پدی انی کو عیسا آسمن پشا، تفاق پکت با.

وختی تَمَمی ایفنداری، دُوری هُمی جَفه پهن، نافاغل ای صدا عینی صدایی و اوږیږینی پشنوئشن. بَعَدَن هَمُنن دیمی سَری، ای چی عینی شلهای آتشی پدا پیا. اُون وخت هَمه پُری رو خالقدوسی پهن و خِده با زَفنهائی کو بَلد نهن، پرستش هاگرشن. رو خالقدوسی قَد رتی هکاتی هاگردی ژن زَفنی هاداها.

وختی مَرتمی کو اورشليم بېپماپن، اِن صدا پشنوئشن، دُوری هُمی جَفه پهن تا پَنن چه تَفاقي پکچي. اوئن پشنوئا کو ایفنداری، کارائی مَسینی خِده به زَفن مِیازن. هَمنی بالا ژن آله ایلا بَمند بِيه، چَره کو اُون هکاتی ژن حالی مَ نهن. دله ژن وَ طنی، مَرتمن اینی زَفنی زه هکاتی ماگرد. شاگردی ايسرائیلی پَن و مَرِژشن فُقد به زَفنی آرامی، عبرانی یا یونانی هکاتی هاگزَن. اما ژن پشنوئا کو شاگردن به ژن زَفنی مادری، کارائی خِده به زَفن مِیازن.

بَضِيْعُ مات کو شاگردی مَسْتُ بَیچَن. اَما پطرس پشِتا و ژنه بانِش: «گوش هاکَرین! اِن مَرْتَمی مَسْتُ نیین! بَلکِش اِن هَمون پیشگوئی یوئیلی نبیّه کو خِده بات با: «روزائی آخِری، ا هَشْشَن رو تَفْمی بَشْری دیم مَریژون.»

«ای قَوْمی اِسرائیل، عیسا کسی با کو کارائی عَجیب و غریبی ماکردش تا هَشْشَن هَما پشناسنه.» ژو با قدرتی خِده، کارائی عَجیب و غریبی ماکردش. شَما اِن چِیزائی مَژنین، چَرَه کو ژو کارائی پدِچِیشَن، اَما ژو مَصلوب کَرْتَن.»

«عیسا پەرد، ولی خۆه ژو میینی مەردن پی ئێلند واکرد. ان هەمون چییە کو اون پیغمبری باتبا: «تو مناڕزی کو ته پیری نش، دله قبری بێیسییه. هەما پدیفن کو خۆه عیسه مەردن میین پی ئێلند واکرد.»

خداپی پەردی، ان عیسه پەرچی ژور ترین جا دله آ سمنی، یینی ههشتن دسستی راستی پلی پیندنچش. عیسه هەمون ژۆر کو وڤه هادابا، رو خالقدوسی هەما ژه وسی کرد. ان کارانی کو آرو منین و مشنوئین، رو خالقدوس ما کره.

شما عیسه مصلوب کرد، اما یقین در بيشن کو خده ژو مین کرچی.»

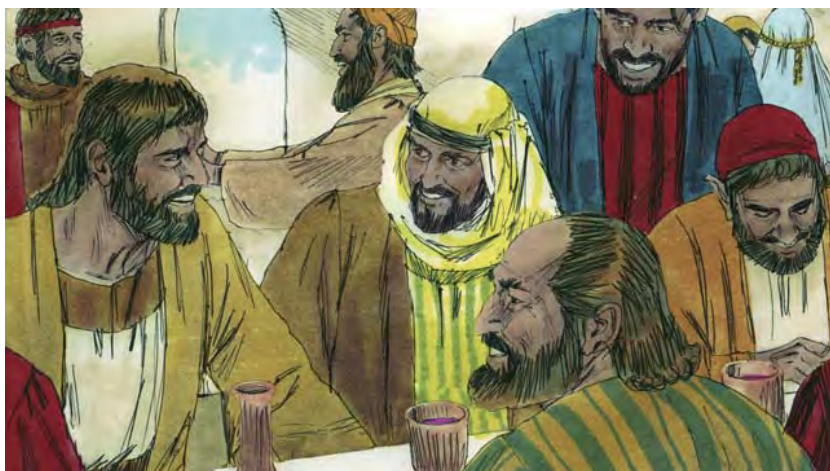
مَرتمی تتی تائیری پطرسی هکاتن واقه ببن. همنی بالا ژو پی و بقیهئی شاگردن پی واپرسشن: «دذه،
الن مگی چه کرین؟»

پطرسى جواب هادا «همهئي شما آمرزشى گناهي مگن.» پس توبه كرين و به نى عيسه غسل هاكرين. اون وخت خدا رو خالقدوسى تازفيين شما مده.

تخمينا هزه هزار نفرى به پطرسى هكائن ايئن اورشن و شاگردى عيسه پين. اونن اووين دله غسل هاكرد و جزوى ايمنداراني كليسائى اورشليمى پين.

ایفنداری همیشه به هکاتی زسولن گوش مادا. با همدیگه جَمه مهن، با هم چی مُخورشن و دا ماکرشن. اونو با همدیگه خِده مپرسئن و هر چی درشن همدیگزن شریک مکرشن. مَرْتَمَن اونن خُوری پی هکاتی ماکرد و هر رو آدمائی ویشتری ایفن میارشن.

آسئَنکه وته پبیچی کتابی مُقدسی پی: کتابی اعمالی زسولن، فصلی یکی آیهای دواژدهنی تا چارده و فصلی دوئی.

۴۴- شَفائی میردی گِدائی به دَستی پَطْرِسی و یوَحَّه

اییه رو پطرس و یوحنا ط رفی پرستشگن مشن. کناری دروازه، ای میردی کچینی بدیشن کو گدایی ماگردش.

پطرسی اون میردی کچینی نییا کرد و باتش: «ا هچی پیل ندارون کو ته دون، اقا هر چی دارون ته مدون. به نمی عیسه، په با و ره بشه!»

خېده همون دڅه اون ميردېكه شفا هادا و ره پشپين سردگيتش و ژن دوزهور خوشالي ماكردش و خېده پرستش ماكردش. مړتمى كو ډله حياطى پرستشگن ډېن، ژن اله ايللا پمڼده.

برقى وارى آدمائى زيادى جمه پېن كو اون ميردېكه كو شفا هاگيتش پښ. پطرسي اوڼته بات: «شاخى بيرين ن كرېن كو ان ميردېكه شفا پدا كړجى. هما ان ميردى با هشتن قدرتى يا هشتن ديندارى زه، شفا نادچيښ. ښلكش ان عيسه قدرته كو ژو شفا هادچش، چزه كو هما په ژو ايښن دارين.»

شما همونين کو فرمندی رومی پی گییش کو عیسه بکته. شما اونی بکشت کو همنن جُون مادش، اما خده ژو مردن میینه پی زنده واکرد. اگرچه شما حالی منبا کو دارین چه مکرین، ولی پیشگوئی پیغمبرون عملی کرتن. کو باتبیشن مسیح مگی عذاب پنجه و بمره. خده گییا کو انجور ببو. پس توبه کرین و به ظرفی ژو ورگردین تا ا شما گناهی پاک واکره.»

وختی پرستشگاهی مسینون، پطرسی هکاتی پشنوئا، خلی برزخ واین. همنی بالا اونندسگیر کرشن و زیندان ونشن. اما ویشتری اونائی کو پطرسی پغم پشنویشن، ایفن بیارشن و ایفندی به پنج هزار پریسن.

هەرنی ژو، مەسی یەھودیین، پطرسى و یوحنە ھەمراى کچیئە میردی، پەرشن اعظمە کاهنى گل و مەزھبى مەسی گل. اونن پطرسى پى و یوحنە پى واپەرسىشن «چەژورى ان کچیئە میردی شفا ھایتن؟»

پطرسى بات: «ان میرد کو شما وژوور ھەشتە، بە قدرتى عیسا مەسیحى شفا پدا کەرجى. شما عیسە ضلیبە کەرجى، اما خەدە دوبارە ژو ژندە وا کرد. شما ژو رد کرد، اما غیری قدرتى عیسە، رئی نجاتی دیگرى دنییە!»

مذهبی مسی، شجاعتی پطرس و یوحنا پی ژن آله ایلا پنده، چزه کو اونی آدمائی بیسواتی و عادی بن. اون وخت ژن په اما کو ان میردی عیسه همپا دبېچن. پس ژنه باشن: «اگه بازن عیسه هکاتی مرتفنه هاگیرین، شما اتيب مکرین.» اوئن بدی اونی کو پطرس و یو جته زه شاخه شنه بشن، ژن ول واکړشن.

آسټیکه وټه بېیچی کتابی مقدسی پی: کتابی اعمالی زسولانی فصلی هره و فصلی چاری آیهای ویسته دوتی.

۴۵- اِسْتَفَان و فیلپس

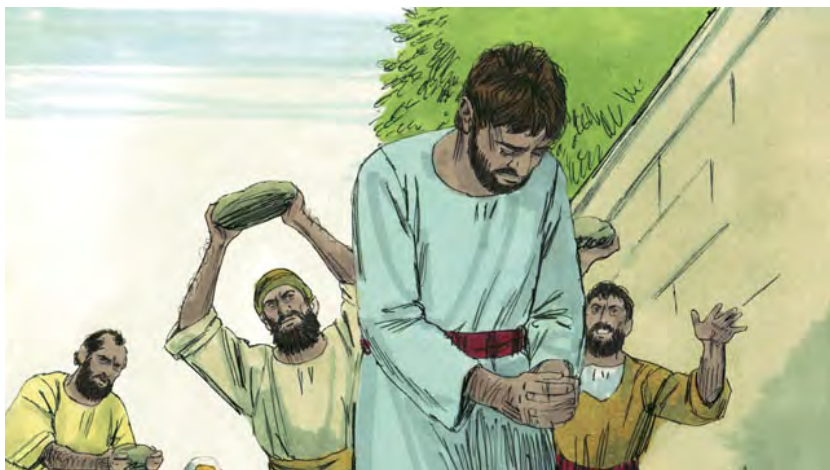
ای زېري اولمېن کليسيېن، استيفان با کو هفن گل خرمت ډرېش روح القدسې قدرت و حکمت ژو دابا استيفاني معجزه‌های زیادی درد خلی ژو هکائته، عيسه زه ایفن اورېېشن.

ای رو استيفاني دربارهای عيسه هکاتي ما کرد بضی يهودی کو عيسه قبيل ندرشن، استيفاني زه دگېشن اوڼی با اوقات تلی، زېرته دورېنکی استيفاني پشی باشن: «هما بشتوئچېفن کو موسه و خده پی، چرته پرتی ماچش» اون دېنی زېري استيفاني بگېشن و بېرشن مسین کاهنی و ایڼی يهودی زېرن گل بد دورېنکی شاهدي بېېمن و شهادتی دوری هادېشن.

مَسِين کاهني استيفاني پي واپرسا: «اونچي اني ته پي ماین دُرُسْتَه؟» استيفاني مسين کاهني زه ځلي هکاتي هاگرد. ژو بات خدا ابراهيمي سَرَه تا عيسه سَرَه، يهوديونه ځلي کاري هاگرچش اما ان طبابه ځندين باره نا اطاعتي هاگرچيشن استيفاني ژنه بات: «شما هميشه روحالقدسي بوور ندارين، درست همن پييزن واري هما انبييانون بکشچيشن شما قومي سَقْتَه سَرين، ځده زه شاخه نشونه منجين اما شما کاري بَدتري هاگرچي، شما مسيح بکشجي.»

وختي مذهبي زېزن ان هکاتي بشنوا، ځلي ژن اوقات تل پها هشتن گوشتي دمايشن و وښه پششن اونون استيفاني پهرد بېرپيني شري و ژو سنگسار کړشن تا بمره.

استيفانی وختی چن مادا با جیغون باتش: ای عیسی! مو روح قبیل که. زوته بوکواتش و وِسه پتَش
ای خدا ان گنا ژن نگیرا و بد چن هادش.

اون رو اورشلیمیئن عیسه پزونه دگیت و اونو کو ایمن درد بُوریتین. اما با ان تفاقى هر جا مشن
عیسه پی ماشئن.

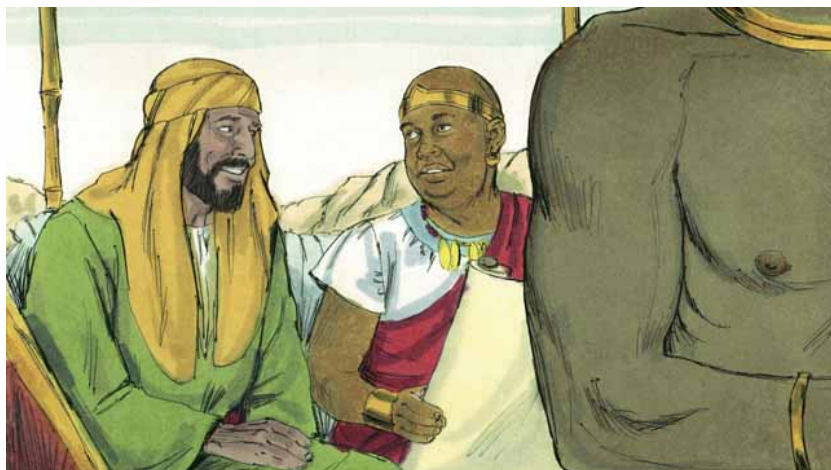
عیسه ایڼی شاگرد کو ژو اِس فیلیپس با، وختی کو آزار مدشن با هشن رقیقن پوریتب، پشبا سامزه، عیسه زه تبلیغ ماکروش و خپلی آدمی نجات پندا کړشن بد ای رو جانبی خده فریشتا بیمیمیه و ژو زه باتش: بشو ای دله جده تنی بیابنی. وختی دله جده کت، پدیش ای مقامی مهیقی خېشه با ازابه به مشو سفر روح القدسی فیلیپسی زه بات: بشو اون میردکه گل و ژو زه هکاتی هاکړه.

وختی فیلیپس ازابه گل پرسا، بدیش داره کتابی انبیائی مخونه اون جائی کو مایه: «اصلی گوسفندی کو مېرن ژو بکشن با ورهای کو پشم چینن گل خاموشه، هچيچي نواتش با ژو ناعادلانه روپرو پبا و خرمت نیاندرېش. اونن ژو بکشت»

فیلیپس، خبشیه پی واپرسا: «اونچی مخون مقم یعنی چه؟» خبشی بات: «نه، منزونون مگر اینی کو ای نفر مو زه توضیح هاده خواهش ماکارون بیا مو گل بنین. آیا اشعیا ان هشت نه یا اینی نفری زه مایه؟»

فیلیپس پشا تنی ازآبه ژو گل بنیست، بد ژو زه توضیح پدش کو اشعیه ان قسمت دربارهای عیسه پنوبشچی فیلیپس قسمت هائی کلامی خده ژو زه توضیح پدا. عیسه انجیلی پیام ژو پرسنا.

همن طور کو مشن به اووین پرسن خهشییه بات: «نیاکه انجو او ذره! مزنون تعمید بگپرون؟» خادمی زه باتش ازابه نیا داره. اوئی دله اووین شن.

فیلیپسی اون خهشی تعمید پدا. وختی بیرین امن نافاغل روح القدسی، فیلیپسی بهرد اینی جا فیلیپسی اونجو دربارهای عیسه مویظه ماکرد.

خېشپه هشتن ره ډگیت و پشا، خشال با کو عیسه پشناسچش.

آسټکه وته بیا کتابی مُقدسی پی کتاب اعالی رسولون بابی ششی تا هشتی

۴۶- فیلیپس مَسیحی وِبو

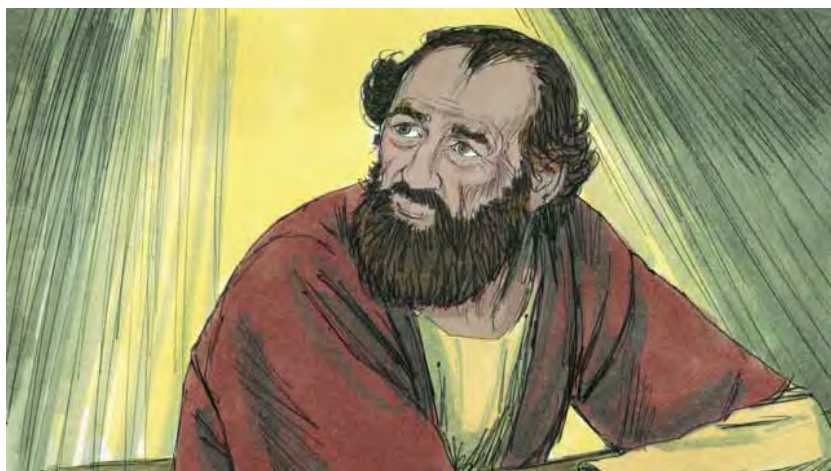
ای میردکا کو ژو اِس سولس با چؤنی تئی وختی کو استیفانی مُکشتش یهودیون هله نیاداری
ماکردش و عیسه قبیل یدریش ژو مسیحیین اذیت ماکرد دله اورشلمی کییه به کییه مشا تا میردن
و جنییون بره و زیندن کره. مسین کاهنی ژو ره بات بشو دمشق تا مسیحیین بره و بیاره اورشلم.

پس سولس بشا دمشق، هته اونجو نرسا با ای نوری ژو دور و ور کرد و زمین کت. سولسی ای صدائی
پشنواکو باتش: «شائول، شائول چره مو آزار مده؟» سولسی واپرسا: «؟ تو کییه؟» عیسه ژو ره بات:
«آ عیسایون. همن کو ژو آزار مرشن.»

وختی سولس پټا ژو چشن مَندیا ژو رَفیقن طرفی دَمشقی ژو رانمائی هاكرشن سولسی هزه رو هچچي نخوردش و ناخوردش.

تئی دَمشقی شاگردی زندگی ماكرد كو ژو اس حنانيا با خُده ژو ره پفرما: «بشه سولسی كيپه. دسستی ژودیم إنده تا بینا بپو» افا حنانيه بات: «خدایا مو پشنوئچن كو او چطو اونوته كو ایمن دارن . آزار مرسنه.» خُده بات: «بشه مو ژو انتخاب كړچن تا مو اس يهودیون و اینی طبابون گل بایه . او مو نومی بالا خیلی ویری مینه»

بد جنانیا پشا سولسی گل و هُشن دستی ژو دیم اندش و باتش: «هفن عیسا کو دله راین به ته ظاهر ببیچی، مو ووسی کرچش تا تو بینا بیا و روح القدسی پی پُر و ابا» سولسی پزنا اَنی پنه و جنانیه ژو تعمید پدا اونوخت سولسی چی بخورد و زور دکردش.

سولس یهودیونه در دمشق موویظه شرو کرد. ماتش «عیسا خده پیره» یهودی اِله لوچ ببن. چزه کو اِنی تلاش ماکرچی عیسه طرفدازن بی ره کِره اِسه ایفن اورچش. سولسی یهودیونه واته واژه هاکرد. ژو ثابت کرد کو عیسا هفن مسیحه.

چند روئی بدی یهودیون ژته کرد سولسی بکشن اونون آدمائی وسی کرد تا بیرینی دروازهای شری ژو پندا کزن و بکشن اما سولسی پفا و ژو رفیقن ژو یوریژنا اییه شو ژو دله سبه اندیشن و دزار پی ژبری اورشن بدی اونی سولسی دمشق پی یوریت و دربارهای عیسه موویرظه ماکردش.

سولس پشا اورشلیم تا رسولون پنه، اما اونی ژو پی پترسن اونوخت بُرنابا کو طرفداری عیسه با ژو بهردش رسولن گل ژو اونوته بات کو سولسی دلیژنه دله دمشقی موویظه هاکربا بد رسولون سولسی قبیل کرشن.

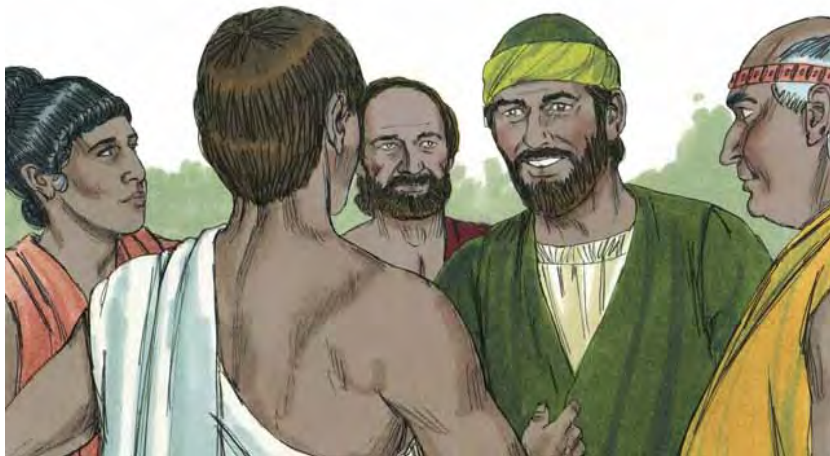
بُضی ظرفداری عیسه، آزاری پی اورشلیم پی بُوریتین پشابن دیردست انطاکیه و دربارهای عیسه مُوویظه هاگیرشن ویشتری آدمی انطاکیه یهودی نهن. اما برائی اولمین باره ایفن اورشن برنابا و سولس پشن اونجو تا طرفدارون ویشتری تعلیم بدن و کلیسین تقویت هاگردن تنی انطاکیه اولمین باری زه مسیح ظرفدارونه «مسیحی» باشن.

ای رو انطاکیه مسیحی دا ماگردن و روزه هشنن کو روح القدسی ژنه بات: «برنابا و سولسی برائی کاری کو ژنه باچن هاگردن سیوا واکرین» اونوخت انطاکیه کلیسین هشنن دُستی برنابا و سولسی دیم اندشن و ژنه دا هاگردن. بد ژن رُونه گردن تا خبری خوشی عیسه اینی جا مُوویظه هاگردن. برنابا و سولسی مُرتفن طبابه‌ای دیگری تعلیم پدا و خلی عیسه زه ایفن اورشن.

آستیکه کتابی مقدسی پی کتابی اعمالی رسولن بابی هره تا هشتی، بابی نئی آیه ای یکی تا سیزده، بابی آیه های نوزده تا ویسته ششی، بابی سیزده آیه هائی یکی تا هره

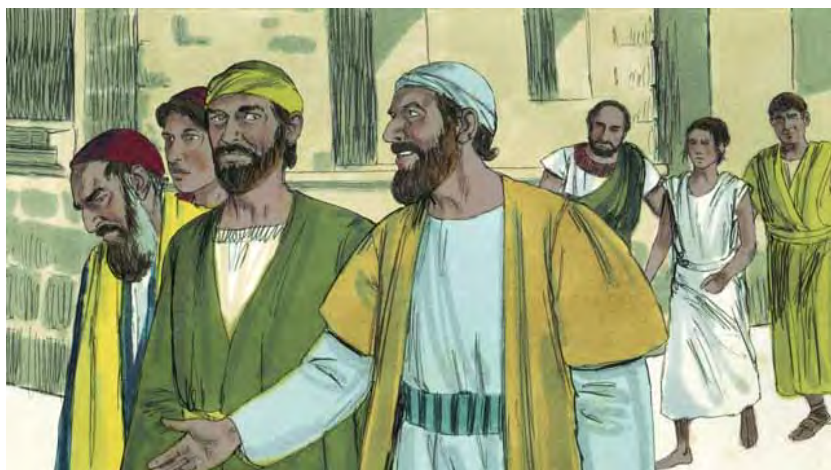
۴۷- پولس و سیلاس دله فیلیپی

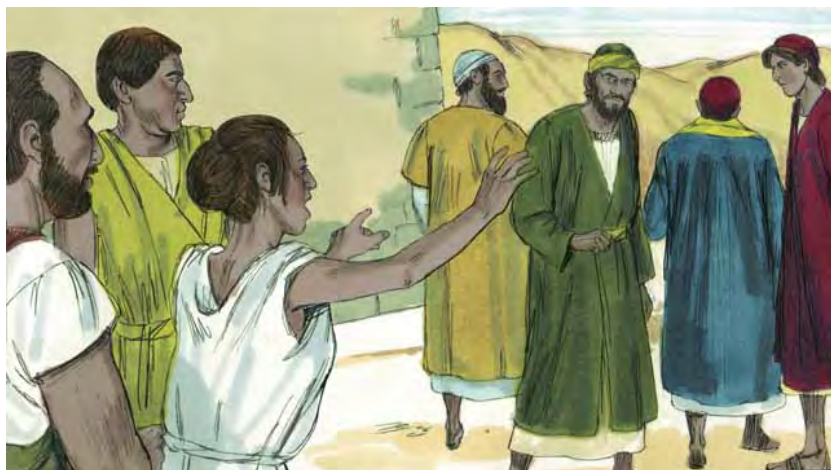
وختی کو سولس سرتاسری ایمپراطوری رومی مسافرت ماکرد، پنا پتش کو هشتن اسمی رومی پی کو پولس با ایستیفاده هاکره. ای رو، پولس و ژو رفیق سیلاس، پشن شری فیلیپی تا خبری خوشی عیسه لام کزن. اونی پشن کناری ای روتخنه کو بیرینی شری دبا. مرتمی اونجو جقه مهن تا دا هاکزن. اونجو اییه چنیکن پدیشن کو ژین اس لیدی با، اتا چزه بییه و خده مگییش و ژو پرستش ماکردش.

خده لیدین تن وند کو به عیسه ایفن بیاره. پولس و سیلاسی ژین و ژین خانواده غسلی تمیدی پدشن. بد، ژین، پولسی و سیلاسی دوت کرد کو ژین گل بفتن، اونیین اونجو بفتدین.

پولس و سیلاس و بیشتری وقتایی مشن مُلاقاتی مَرْتَمَن، اونجوئی کو یهودیین دا ماکرد. اونجو اییه کنیزه دبیبه کو روحی پَلشتی دریش و هر رو ژن دِنبال مییمیه. ا با ان روحی پَلشتی، مَرْت مَن آنده پیشینی ماکردش و ه مَن غیبگوی بی بالا، هشتن اربابنه دَخلی زیادی دریش.

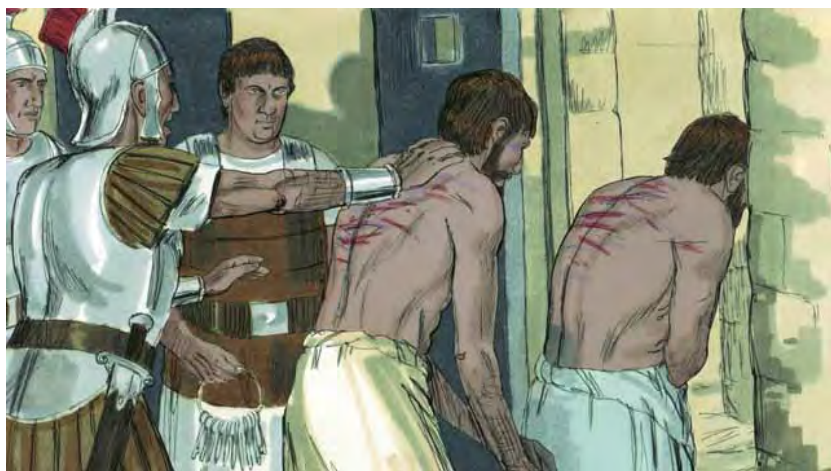
اون کنیزه وختی کو اوئی ره مشن، فریا مَتَش: «انی ئۆکری خَدِین، اویی رئی نجاتی شما نشن مَدَن» ژین روزایی زیادی هَقن کاری ماکرد، تا انی کو پولسی صَبَر تم پَبا.

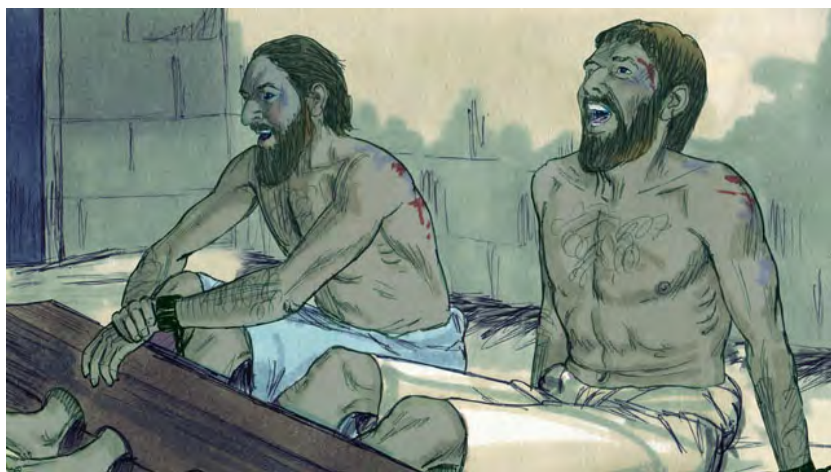
آخر ای رو وختی اون کنیزین فریا ټ، پولسی دیم ژین کرد و روحی پلشتی کو ژین دله دبائی زه باتش: «په نمی عیسه، ان دخترین دله پی بیرینییا» روحی پلشتی درتیر ژین ول واکرد.

وختی کنیزین اربابن، بدییا چه تفاقى بکچی، خلی غضب شن ان په ان معنا با کو دیگه مرثفن په اون دخترین اربابن، پیل منادا چزه کو بقمشن کو اون کنیزه بیدونی اون روحی پلشتی، دیگه منزله غیښگویی هاکره.

همنی بالا اون کنیزین اربابن، پولسی و سیلاسی برشن رومیون مقاماتی گل. اوئن پولسی و سیلاسی کتکی بوکوات و ژن زیندان ونشن.

اوئن پولسی و سیلاسی ب برشن اون قسمتی زیندانی کو ویش ترین بیائی درد. اوئن ژن پیون با مسیئه چوئن دپسشن. بازم اوئن نصفی شو، سرودی پرائی ستایش و پرستشی خده مخونشن.

نافاغل، زلزله بییما، تهمی زیندانی بری واشن و تهمی زیندانیین زنجیلی تکه بهن.

زیندانبان خنین پی پهرییا و بدیش کو زیندانی بری واشیچن ژو نظر پرسا کو تهمی زیندانی بوریچن و ترسی پی کو تکره مقاماتی رومی، ژو مجازات کزن، مگییش کو خوشن بکشه اما پولسی ژو بدییا و فریا پتیش: «کاری خوشن دست نندا، هما هَمه انجو درین»

زیندانبان ترشن و لرژن پولس و سیلاسی گل بییما و واپرسیش : «چه کرون کو نجات پدا کرون؟» پولسی بات: «به خدائی عیسه، ایفن اور، بدن تو و ته خانواده نجات پدا مکرین.» اون وخت زیندانبانی، پولسی و سیلاسی بهرد هشتن کییه و ژن زخمی پششتش. پولسی خبری خوشی عیسه برائی تفعی مرثمی کو ژو کییه دهن، بات.

اون زیندانبان و ژو تفعی خانواده عیسه ره ایفن اورشن و پولسی و سیلاسی اونن غسلی تمیدی پدا. اون وخت زیندانبانی پولسی و سیلاسی چی هادا و اونن با هم شادی هاکرشن.

هرنی ژو، شری زهرې، پولسی و سیلاسی زیندان پی بیرین کرشن و ژن پی گییشن کو فیلیپی پی بیرین شین. پولس و سیلاس بشن لیدین و هشتن رفیقن پدیشن و بدن شر پی بیرین شن خبری خوشی عیسه ه مظل هفتن گوش مرسا و کلیسا پیشرفت ماکردش.

پولس و بقیه مسیحی زهرې، شراهی زیادی مشن. اونن خبری خوشی عیسه ژن په مدا و ژنه مویزه ماکرشن. اونن ه مظل کاغهی زیادی پنوشن کو ایفندارون دله کلیسون په بدن و ژن تشویق هاکن. بضی ان کاغه ای کتاب از کتابی مقدسی بین.

آسئکه وته پیچی کتابی مقدسی پی کتابی اعمالی رسولانی فصلی شنزه آیه هائی یازده تا چلی

۴۸- عيسا مَسِيحائى مُوعودِيَّه

وختی خډه ښه بېياږيند، هغه چي کامل با و گناهي در کار نېا. آدم و جُون همدیگړن مگيا و عاشقي خډه پڼ. هس مريضی يا مرگی نېا. ان همون ښايي با کو خډه مگيا.

شطن، مري تني جلدی شا کو ډله رزي ډبا، با جُون هکاتي هاگر دس. چره کو مگيش ژين دځنه. ډدی ژو، ژين و آدمی گنا هاگرد اونن نافرمني بالا، تفي آدمی محکوم په مرگيښ.

خُتَا گَنائي اَدم و جَوْن بالا، تَفاقي پَدَتَري بَکَت. اوني دُشمنی خُدِه پَين. هَمَن باعَت پَبا کو اون وخت تا اِسِه، هَمُن گُنا هاکِرچی. هَرکَين وختی کو دُنيا مِه، دُشمنی خُدِيه. رابطَه ای مِیَنی خُدِه و اَدمی خُو نِبا. اَمّا خُدِه مَکِیيا کو ضَل بَرَقار بَو.

خُده وَده هادا نَسْلی جُون پی، ای نَفَر، شِ ظَنی سَر موکوئته وَ شَطَن نَو پاشنه دمگَزه. مَنائی ژو اِن پا کو شَطَن مَسیحی مُکَشه. اما خُدا دوباره ژو رَنده ماکره. اَوَن وَخت مَسیحی مُعوَدی، هَمیشِه زه، قُدرتی شَطَنی نابود ماکره. بَدی سالائی زِیادی، خُده فاش کِرِد کو عیسا، هَمون مَسیحائی مُعوَدیته.

خده نوحی زه پفرما کو ای کشتی پساره، تا طیفنی پی کو وسی مکره، ژو خانواده در امن بو. انظوری خده هرکین کو به ژو ایفن درد، نجات هادا. همنظور تهمی آدمی هشن گناهی بالا، سزاواری مرگی از ظرفی خدین. اما خده عیسه وسی کرد کو هرکین به ژو ایفن اوره، ژو نجات بده.

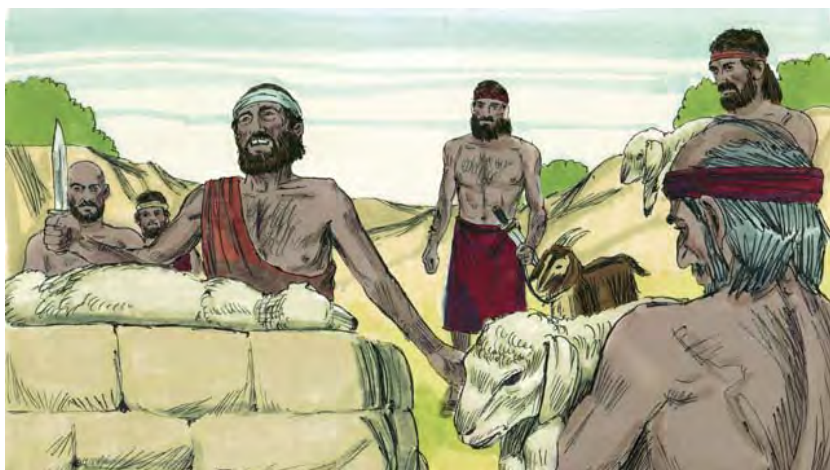
صها سالی، کاهن، آدمین بالا به درگائی خده قربنی ماکرد. ان کاری مرثمن نشن مدا کو گنا هاگرچیشن و سزاواری مجازاتی از ظرفی خدین. اما اون قربنی با عی بخ ششی گنائی آدمین منهن. عیسا کاهنی اعظمیه. ژو کاری هاگرد کو کاهنی منزنشن هاگزن. ژو خوشن فدا کرد تا ای قربنی پرانی گنائی آدمین بو. ژو قبیل کرد کو به خاطری گنائی تهمی آدمین، مجازات ببو. همنی بالا عیسا کاهنی اعظمیه.

خُده ابراهيمي زه باتبا: «ته بالا تڤمي دُنييه طُبايه بَرِ كِت مادون.» عيسا نَسلي ابراهيمي با. خُدا تڤمي دُنييه طُبايه، به وُسيلاه ئي ابراهيمي بَرِ كِت ماده چزه كو هَر كين كو به عيسه ايفن اوره، گُناي پي نجات پدا مَكْرَه. وُختي اِن مَر تمي عيسه زه ايفن اوزن، خُدا اوئن، نَسلي ابراهيمي حَساب مَكْرَه.

خُده ابراهيمي زه بفرما كو خوشن پيري اسحاق، ژو زه قَر نني هاكره اُما خُده اسحاق جا، وُزه آماده كرد كو قَر نني بُو. هَما هُشن گُناي بالا، سزاواري مَر گي ايبن! اُما خُده عيسه به دُنييه پَخشا كو به جائي هَما قَر نني بُو وُ بَمَرَه. هَمَني بالا، عيسه، خُده وُزه مَز نين.

وختی خده آخړین پلا مصری زه وسی کړد، هر خانوادې ایسرائیلی زه بفرمش کو ای وژه بگشن. ان وژه مگی عیبی ښیږیش. بد مگیا ژو خین، ژوری و کینارنی چارچوئی بری کییه دویاشن. وختی خده اون خین مدیا، ژن کییه پی زد مېاو، اولمین پیری اون خانواده مېکشتش. وختی ان تفاق پکت، خده اولنی اس پسخ واشت.

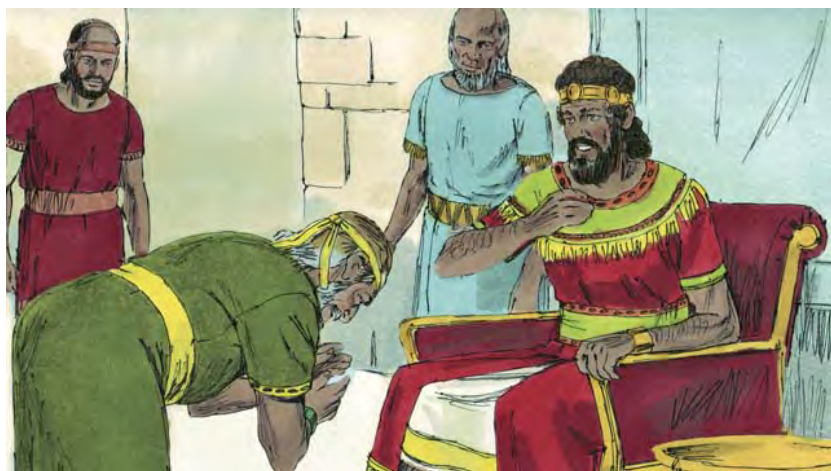
عسیا ورهنی عیدی پسخییه. ا هش وخت دن کت و هش وخت گنای ناکړدش. ا همون روزانی عیدی پسخی پمرد. وختی ای نفری عیسه زه ایفن میپاره، عیسه خین، اونی جریمه مایه. مثلی انی کو خدا، با مجازات نکړدیږنی ژو، ژو پی زد مېو.

خده بنی اسرائیلی ره پیفن دپست. چزه کو اونی طبایئی بن کو ژو قبیل کربیشن تا مالی ژو بین. اما خده ان پیفنی نوئی د پسچی کو هرکین دست دبو. هرکین، هر طبایه و قبيله ای، اگه ان پیفن قبیل کره، جزوی طبایئی خده مبو. ا ایفن به عیسه بالا، جزوی طبایئی خده مبو.

موسا پیغمبری با کو خده هکاتی با ق وتی زیادی لام کرد. ولی عیسا مسترین پیغمبره. ا خدایه. پس هر کاری ژو هاگرد و باتش، کار و هکاتی خدیّه همنی بالایه کو کتابی مق دسی عیسه، خده هکاتی حساب مبین.

خډه په داوود شاهي وډه هادا کو ای نفر نسلی ژو پی، پادشاه مېو و تا اېد پر طبایعي خډه حکومت ماکړه. عیسا خډه پیزه و مسیحائی مؤعودییه و نسلی داوودییه کو مژنه تا اېد پادشایي هاکړه.

داوود پادشایي طبایئي ايسرائيلي با، افا عیسا پادشایي تمی ذنیه په! ا دوباره مه و با عدالت و ضل تا اېد پادشایي ماکړه.

آسټکه وته بېیچی کتابي مقدسی پی کتابي پیدایشی فصلی یکی، فصلی هرهنی، فصلی ششی، فصلی چاردئی، فصلی ویسته دوئی؛ کتابي خروجی فصلی دواژهنی، فصلی ویستی، دوئیمین کتابي سموئیلی فصلی هفتی، کتابي عبرانیانی فصلی هرئی، آیه هائی

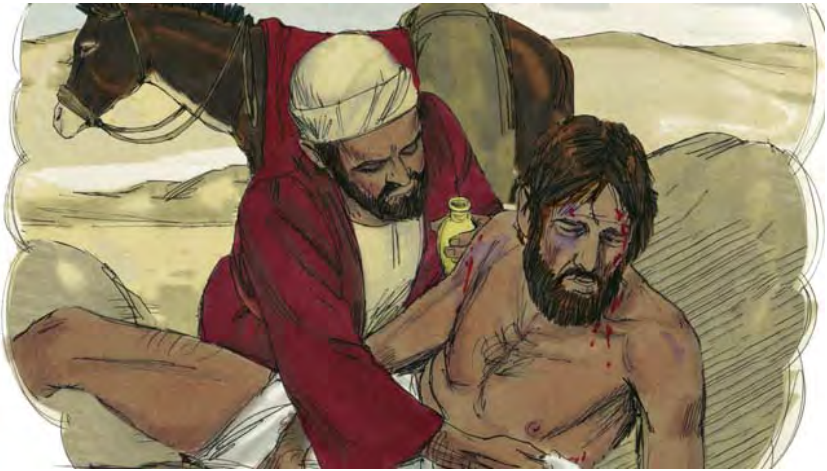
۴۹- پیمان تازه خدا

اییه فریشتا چونه دُخترینه کو ژین اِس مریم با باتش: کو او خده پیری مزنه. اونیخت کو مریقه هَیه دُختره بییه روح القدسی ژین یوف کرد و تله پندا کردش ژین پیر بزنا و ژو اِس عیسی واشتش اِنی بالا عیسی هم آدمه، هم خدایه.

عیسه مُجزاتی زیادی هاگردش کو ثابت مکره او خدایه او دیمی اووین ره پشا تیفن هینیندیش خلی مریضن شفا بدش خلی آدمَن کو روحی پیسی درشن خلاص واگردش مَرْدَن زنده واگردش و پنج نونی و دو کسپنه ماهی هنون بَرکت هادش کو پنج هزار نفری سیر واگردش.

عیسی ای مُعلّمی مَسینِی با ، اونچی په مِدش حقیقت درد اونچی کو مَرثُمّه ماتش مَگیا هاكزن، چَرّه
کو خُده پیر با نَمینِه زه، په مِدش کو هُفن هُشن واری مُحی بُت هاكزن.

ژو په مِدا کو خُده هُشن مالی پی ویشتری گِیا بېشن.

عيسه بات کو تئی پاديشائىاي خُده ذبييون هر چى پى وترييه برائى انى کو تئی پاديشائى اى خُده شين مگى او ته گنايى پى پاک واکره.

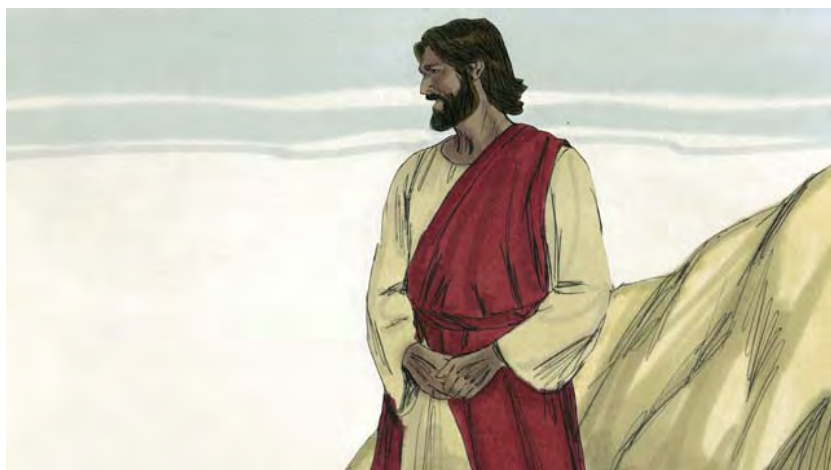
عيس بات بضى آدمى ژو قبييل مكرن پد خدا ژن نجات مده، اما هغه ژو قبييل ندارن ژو اتم بات کو بضى آدمى خاكين چور خوريين چزه کو خبرى خوشى عيسه قبييل مكرن و خدا ژن نجات مده بضى اصلى خاكين کو كنارى جده رته سفت و سختييين خُده هكاتى اصلى تخميه كو دله اون زمينى مكه اما هچ حاصلى نداره. انى مرتميين كو عيسه هكاتى گوش مناكرن منگيشن واردى پاديشائىاي خُده شين.

عیسه ژون په بدا کو خدا گناکارن مگش ژو مگی اونون پېخشه و هشن وچه کړه.

عیسه ژنه بات کو خدا گنای پی مټیږه گنای آدم و جوون بالا، ژن نسل هغه گنا ماځرن در نتیجه هرکین تئی دڼه گنا ماځره خده پی سیوا واییچی و هغه دشمنی خدین.

ولی خدا همه ای مرتفئه دله ذنیه مُحیبت هاکردش کو دنیا هشتن پیری عیسه هادش تا هرکین به ژو ایمن آورد. هشتن گنایی بالا تنبی نبو بلکهش تا ابد خده زه زندگی هاکره.

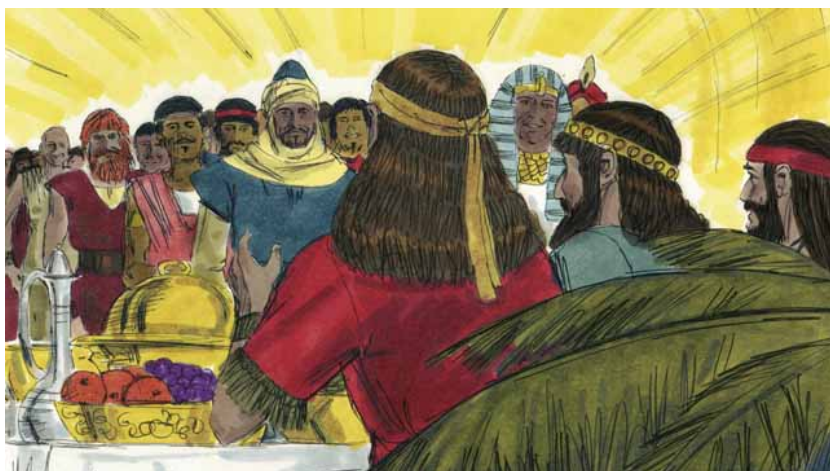
شما کو گنا ماکرین سزاواری مرگین خدا حق داره شما زه دگیره ولی عیسی با پشینی دیمی صلیبین و بهردی هما گناهن جور منجه.

عیسہ ہج گنائی ناکرد، ولی قبیل کردش کو مرثفن گنائی بالا تنبیہ ببو ژو حتی سنگینترین گنا کو مرگہ، قبیل کردش او ای قربنیای با تا شما گنا و هرکین دله ذنبه پاک واکره چره کو عیسہ ههشن به عنوانی قربنی خده پیشکش کردش بد خده تمامی گنه، حتی گنائی خلی پیسی اونون کو به ژو ایفن مییارد مبخشه.

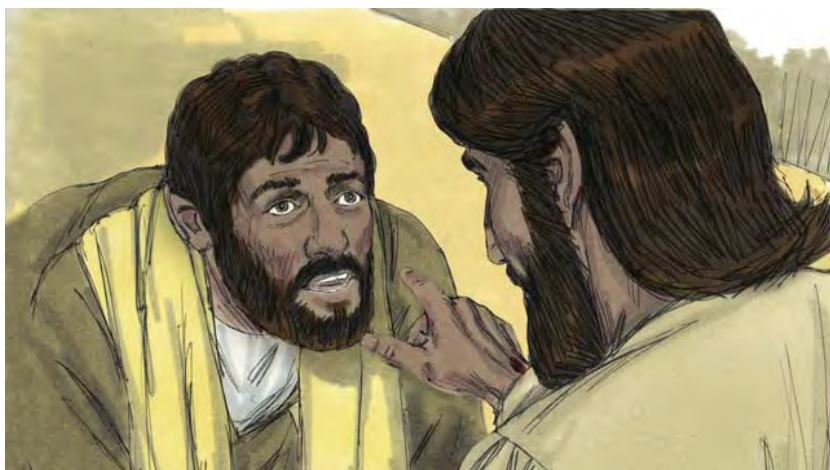
خلی شما کاری خوری مَژنه، شما نجات بده کاری نیمه کو هاکه و با ژو زفیق ببا جائی اونی باید ایفن اور کو عیسی خده پیژه و شما بالا دیمی ضلیبین پمرد و خده اینی بازه ژو زنده واکرد اگه ایفن اورچیش خدا شما گنا پاک ماکره.

خدا کو هرکين عيسه زه ايمن اوره و هشتن خدا بژنه نجات مده اما خدا اونونه کو ايمن نيازن نجات منده مهيم نييه کو دارا يا نداره، ميرد يا جنیکاپه پير يا جونه يا انی کو کوجه ای ایه خده شما مگی و مگش کو عيسه زه ايمن اورين تا او بژنه شما زه رفيق بو.

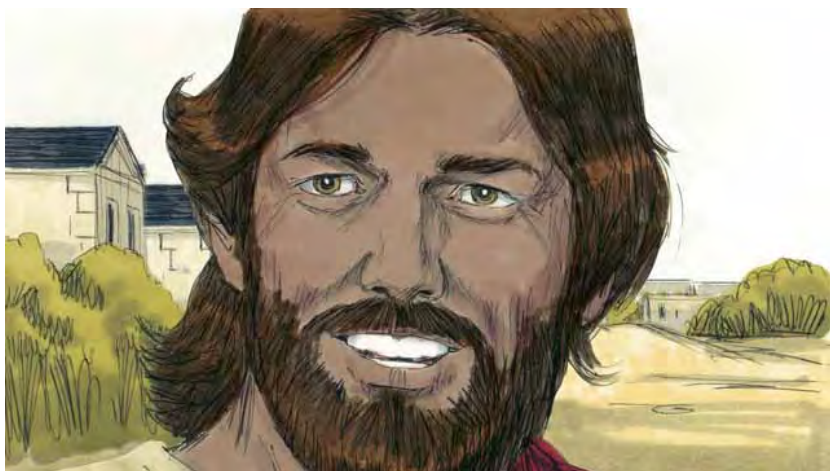
عيسی شما دعوت ماكره تا ژو زه ايمن اورين و تعميد بگيرين آیا ايمن دارين کو عيسی همون مسیحی موعوديه و ثنيا خده پيره؟ آیا ايمن دارين کو گنا كارين و مگی خدا شما مجازات هاكره آیا ايمن دارين کو عيسی ديمي ضلبيين پورد تا شما گنا پاک واكره.

اځه عيسه زه اونچي كو شما زه هاكرچش ايفن دارين پس شما مسيحي اين! مينېد شيطون شما ډله پوستي منښو ايسه خدا تنی پاديشاڼياي نورانيای هښتن شما زه حكومت ماكره خډه قدرت شما ډچي تا گذشته واري گنا ناكړين شما يه ډچش كو درست زندگي هاكړين.

اگر مسيحي اېين خډه شما عيسه كارين بالا ببخشېش ايسه خدا شما رفيقي نږديكي مړنه، نه دشمن.

اگه شما رفیقی خُده و خادمی خداوندی عیسه ائین مُشتاقین کو عیسه درسی پُروی هاگیرین با این کو مسیحی ائین، شطون شما وسوسه مِکِره تا گنا هاگیرین اما خُده همیشه به هُشن وعده وفا ماکِره او مفرمه اگه بائین کو گنا هاگیرچیفن، شما مَبخُشه و قدرت شما مِده تا با گنائی بَجنگین.

خُدا شما زه مایه کو دا هاگیرین و مو هکاتی مطالعه هاگیرین او شما زه مایه کو هُمرای مسیحین ژو پُرسِتَش هاگیرین و دیگرنه بائین کو شما زه چه کِرچش اگه تمامی انی هاگیرین، شما و خُده میونه مَکم مِبو.

آسَنکِه وَته ببا کتابی مُقدسی پی رساله ای پولسی رومیونه بابی هره آیه ای ویسَته یکی تا ویسَته ششی، بابی پنچی آیه ای یکی تا یازده، کتابی انجیلی یوحنا بابی هره آیه شمه، کتابی انجیلی متی بابی شمه آیه شمه، رساله‌ای پولس به کولسیان بابی یکی آیه ای سیزده تا چهارده، رساله ای دوتی پولسی به تسالو نیکیان بابی پنچی آیه هفده تا ویسَته یکی، رساله ای اوولی یوحنا بابی یکی آیه ای پنچی تا دسی

۵۰- عیسا مرگړه

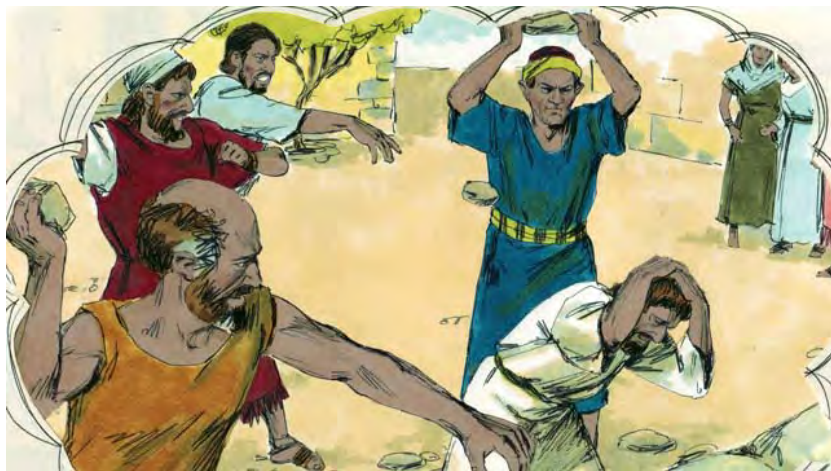
تقریبتی دو هزار سالییه کو ډله دنییه آدمائی زیادی، خبری خوشی انجیلی عیسا مسیحی مشنوتن. کلیسا در حالی زشدیه. عیسه وده هادچی کو آخری دنیه ورگرده. اگرچه عیسا هنه نییمچی، ولی خوشن وده وفا ماکره.

خده هما پی مگی، همطو کو منتظرین مسیح ورگرده، جوری زندگی هاگیرین کو پاک بین و ژو سرفراز کرینا همطو هما پی مگش کو ژو پادیشائی پی بقیئه بائین. اون وختی کو مسیح هنه دیمه زمینی زندگی ماکرد، ان طوری پفرموش: «مو شاگردی خبری خوشی خده پادیشائی تفری دنییه ره ماین. اون وخت آ خبری دنییه مبو.»

طبایعی زیادی دَرَن کو هَنه خهري عيسه ژن گوش نرسجي قبلې إني کو مَسِيح بَشو آسَمَن، مَسِيحِييوته پَرمش کو ان خهري خوشي په هرکين کونشونوچي بَرِسَن. عيسه پَرمَا: «بَشين و تَمَمي مَلَتِي، مو شاگرد کړين. چزه کو دلي، رزون واريين، دزويي زه حاضرِيين.»

عيسه اَنن بات کو: «نؤکر خوشن اربابي پي ژورتري نيِيه. هَمَطُو کو ارباباني ان دُنييه مو زه بَد درشن، مو بالا شَمائين شيکنجه مَدَن و مُکَشَن. ان دُنييه دله دَردي منجين، ولي شما دل قوي بو؛ چزه کو مو شَطَني کو حاگمي ان دُنييه يه شيکست بدچن. اگه تا آخري مو زه وفادار بَمَين، اون وخت خدا شما نجات مِدِه!»

عیسه خوشن شاگردنه اییه آستیکه تریف هاکرد کو اونن گوش کوئه کو آخری ان دنییه چیچی
مرفتن سری مه. ژو بات: «ای میردکه دله خوشن رزی، تخمی خوری دکارد. وختی خنی دبا، ژو دشمن
بی پماؤ دله تخمی گندمی، تخمی غلفی هرزی دکارد و پشا.

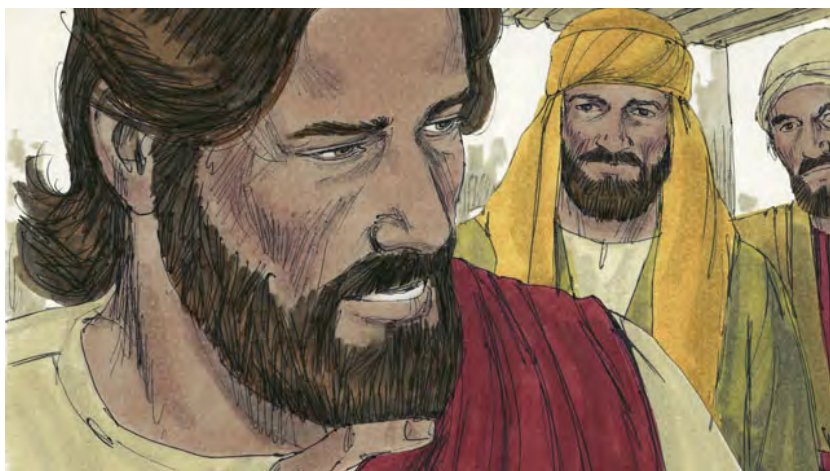
وختی تخمی چۆنه بوکواشن، اون میردکه کاریگزن، بات: «ارباب، شما کو خۆره تخمی اینجو دکار با!
پس چزه ان میئنه غلفی هرزی سۆز وابیچن؟» اون میردکه جواب هادا: «ان تئیا مژنه مو دشمنون
کاری بو کو اونن دکاریو. مو ای دشمنی ان کاری هاکرچی.

کاريگزن در جوابی خوشن اربابی باشن: «ان غلفی مگی بیرین انجین؟» اربابی جواب هادا: «نه، اگه ان کاری هاکرین، بضی گنذمیین با اونن بیرین من. تا وختی دزوئی صبر هاکرین و اون موفقه غلفی جفه کرین و بسوزنین. اما گنذمی بیارین مو انبار.»

ان آسئینکین منی شاگردن حالی نبا و مسیحی پی گیشن کو اونن حالی کره. عیسه بات: «میردی کو تخمی خوری دکاره، مسیحه. زز ان ذنیه وارییه و تخمی خوری، مرتمیین کو خده پادیشائی دله دزن.»

غلغی هَرزی، اونائیین کو تابعی شَطنییین، ینی جَلیبیین اون میردکه دُشمن، ینی همونی کو غلغی هَرزی دیکارد، همون شَطنه. فصلی دِزؤنی، آخری دُنییه یه و اونی کو دِزؤ مِکرن فَریشته یین.

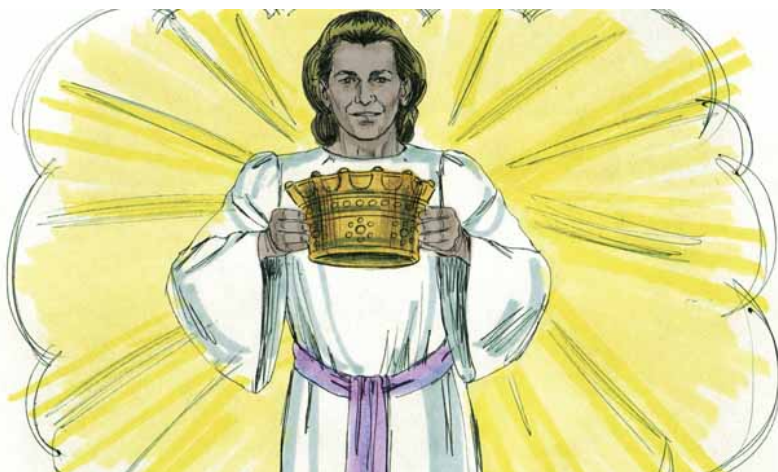
وختی آ آخری دُنییه بَرسه، فَریشته تَمعی مَرثمی کو شَطنییین، دُنییه پی جَهه مِکرن و دله دریاچه ای آتشی مَوتن. جانی کو اونی با دَرَد و داغی زیادی بَرَمه مِچئن و خوشن دندن دیمی هَمی مَسینن. اما اونائی کو عیسه هکاتی گوش هاگرچیشن، خورشیدی واری خوشن پییر، خُده، پادیشائی دله، مدَرخَشن.

عيسه همطو بات کو قبلې آخرې ذنبيې، ديمه زمينې مرگړده. ا همون جور کو زمين پي بشپچي، مرگړده ینی ای تنی فیزیکی داره و ډله آسفنی دیمی اېزن پي مه. وختی عیسا ورگړده، هر مسیحي کو پورچي، میینی مړدن پي زنده مابو و مشو ډله آسفنی ژو دیدنا.

بد اون مَسِيحِيئي کو هڼه زندین، مشین آسمن میینی ټپیه مَسِيحِيئي کو مړدن میینه پي زنده وایېجن. تفمی اونو با عيسه اونجو مفنن و عيسا با خوشن طبابه زندگی ماځره. اونو در ضلحي اېدی با همدیگه زندگی ماځرن.

عیسه وده هادا هر کین کو به ژو ایفن بیاره، ای تاج ژو مده. اونی همرائی خده تا ابد پر هقه چی حکومت ماکزن و آرامشی کاملی دازن.

اما هرکین کو به عیسه ای من نیاره، خدا حکم صادر مکره و اونن جهنم مونه. اونجو جائی یه کو تا ابد نرمه مچئن و خوشن دندنی دیمه همی مسین و دردی منجن. آتشی کو هس وخت خاموش منبو، اونن مسوزنه و کرمی همش اونن مخوزن.

وختی کو عیسا ورگردہ، شطن و ژو حکومتی کلا نابود ماکره. شطن همرائی هرکین کو جائی خده ژو پی اطاعت هاکرچی، تا اهد اونجو مسوزیین.

آدم و جون نافرمتی و گنا بیاردییئن در ان دنییه بالا، خدا دنییه لبت کرد و تصمیم پتش کو ژو نابود واکره. ولی ای رو خدا آسمن و زمینی نوئی مسازه کو کامله.

عیسا ؤ ژو طبابه، دله نوئه زمینی زندگی ماکرن و ا تا اهد په هر چی کو دزه سل طنت ماکره. هر اسرئی مرثفن چشن پی پاک ماکره، دیگه غصه منمنه ؤ هسکین دزدی م نجه. اونی هس وخت بزمه منکن، دیگه هسکین مریض منبو ؤ منمره. هچ بدینی اونجو دنییه ؤ عیسا با صلح و عدا لت اونجو پادشاهی ماکره. بدی اونی، ا با خوشن طبابه تا اهد مننه.

آسئکه وته بیچی کتابی مقدسی پی کتابی انجیلی مته بابی ویسته چاری آیه نی چارده، آیه ای سی و هره، کتابی مکاشفه بابی دوئی آیه ای دسی، کتابی انجیلی مته بابی سیزده آیه ای ویسته چاری تا سبئی، بابی سیزدئی آیه ای سییه ششی تا چل و دوئی، رساله ای اولی پولسی په تسالونیکیان بابی چاری آیه ای سیزده ؤ بابی پنچی

Get Involved!

We want to make these unrestricted visual Bible stories available in every language of the world. You can help! This is not impossible—we think it can happen if the whole body of Christ works together to translate and distribute this resource.

Share Freely

Give as many copies of this book away as you want, without restriction. All digital versions are free online, and because of the open license we are using, you can even republish unfoldingWord® Open Bible Stories commercially anywhere in the world without paying royalties! Find out more at [.openbiblestories.org](http://openbiblestories.org)

Extend!

Get unfoldingWord® Open Bible Stories as videos and mobile phone applications in other languages at openbiblestories.org. On the website, you can also get help translating unfoldingWord® Open Bible Stories into your language.